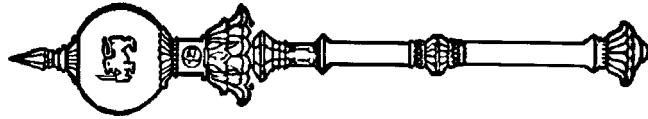

164 වන කාණ්ඩය - 11 වන කලාපය
தொகுதி 164 - இல.11
Volume 164 - No. 11

2006 ජූනි 09 වන සිකුරාදා
2006 யூன் 09, வெள்ளிக்கிழமை
Friday, 09th June, 2006

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

නිල වාර්තාව

அதிகார அறிக்கை

OFFICIAL REPORT

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

ශෝක ප්‍රකාශය :
ගරු ජෝශප් පරාජසිංහම් මහතා

මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ විශේෂ කාරක සභාව

කල් තැබීමේ යෝජනාව :
රාජ්‍ය සේවක ආපදා ණය

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

அனுதாபத் தீர்மானம் :
மாண்புமிகு ஜோசப் பரராஜசிங்கம்

தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள் மீதான விசேட தெரிஞழு

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை :
அரசு ஊழியர்களுக்கான இடர் கடன்

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

VOTE OF CONDOLENCE :
The Hon. Joseph Pararajasingham

SELECT COMMITTEE ON ELECTORAL REFORMS

ADJOURNMENT MOTION :
Public Servants Distress Loan

පාර්ලිමේන්තුව பாராளுமன்றம் PARLIAMENT

2006 ජූනි 09 වන සිකුරාදා
2006 யூன் 09, வெள்ளிக்கிழமை
Friday, 09th June, 2006

ප්‍ර. හා. 9.30 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස්විය. කථානායකතුමා [ගරු ඩී. ජේ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා] මූලාසනාදායී විය.

பாராளுமன்றம் (மு. ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது). சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு டபிள்யூ. ஜே. எம். லொக்குபண்டார] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 9.30 a.m. MR. SPEAKER [THE HON. W. J. M. LOKUBANDARA] in the Chair.

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාවේ රැස්වීම

பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழுக்கூட்டம்
PARLIAMENTARY BUSINESS COMMITTEE
MEETING

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

පළමුවෙන්ම මම නිවේදනයක් කරන්න කැමතියි. පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාවේ රැස්වීමක් අද දවසේ පෙ.ව. 10.45ට මගේ නිල කාමරයේදී පවත්වනු ලබන බැවින් ඒ සඳහා සහභාගි වන මෙන් මම ගෞරවයෙන් ඉල්ලමි.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்
PAPERS PRESENTED

2005 වර්ෂය සඳහා ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ වාර්ෂික වාර්තාව. - [ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

2005 වර්ෂය සඳහා වෙළෙඳ වාණිජ හා පාරිභෝගික කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ කාර්ය සාධන වාර්තාව සහ වාර්ෂික රිපෝට්. - [ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා (වෙළෙඳ, වාණිජ, පාරිභෝගික කටයුතු හා අලෙවි සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ මහාමාර්ග අමාත්‍යතුමා සහ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே - வர்த்தக, வாணிப, நுகர்வோர் அலுவல்கள், விற்பனை அபிவிருத்தி அமைச்சரும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் அரசாங்கக் கட்சியின் முத்தரகோலாசானும்)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle - Minister of Trade, Commerce, Consumer Affairs and Marketing Development and Minister of Highways and Chief Government Whip)

ගරු කථානායකතුමා, ගරු කෘෂිකර්ම, වාරිමාර්ග හා මහවැලි සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා සහ පරිසර අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන්, 2004 වර්ෂය සඳහා භූ විද්‍යා සම්කෂණ හා පතල් කාර්යාංශයේ වාර්ෂික වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව පරිසර කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවට යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ගරු ජයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමා, ගරු ජනමාධ්‍ය හා තොරතුරු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන්, 2004 වර්ෂය සඳහා රජයේ මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාවේ වාර්ෂික වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව ජනමාධ්‍ය හා තොරතුරු කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවට යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පෝත්සම් மனுக்கள் PETITIONS

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා (සෞඛ්‍ය ආරක්ෂණ හා පෝෂණ අමාත්‍යතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா - சுகாதார நலத்துறை, போசணை அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. Nimal Siripala de Silva - Minister of Healthcare and Nutrition and Leader of the House of Parliament)

ගරු කථානායකතුමා, බදුල්ල, කුමාරසිංහ මාවත, අංක 23 දරන ස්ථානයේ පදිංචි විශ්‍රා බිබිලේ මහත්මියගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

ගරු ජීවන් කුමාරතුංග මහතා (ක්‍රීඩා හා යෞවන කටයුතු අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ஜீவன் குமாரணதுங்க - விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் அலுவல்கள் அமைச்சர்)

(The Hon. Jeewan Kumaranatunga - Minister of Sports and Youth Affairs)

ගරු කථානායකතුමා, ගල්කිස්ස, ලොන්සේකා පාර, අංක 07 දරන ස්ථානයේ පදිංචි එම්. ඒ. ගාමිණී මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු දයාශ්‍රිත තිසේරා මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු රංජිත් සියම්ලාපිටිය මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු වෛද්‍ය රාජීන සේනාරත්න මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු මුතු සිංවලිංගම් මහතා

(மாண்புமிகு முத்து சிவலிங்கம்)

(The Hon. Muthu Sivalingam)

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, கொழும்பு - 13, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, இல. 157/2 எனும் முகவரியில் வதியும் திரு. ரீ. மாணிக்கம் என்பவரிடமிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற மனுவொன்றைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු රවීන්ද්‍ර සමරවීර මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු මනෝ විජේරත්න මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු සී. ඒ. සූරියආරච්චි මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා - පැමිණ තැන.

ගරු පියසිරි විජේනායක මහතා

(மாண்புமிகு பியசிரி விஜேநாயக்க)

(The Hon. Piyasiri Wijenayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මහරගම, නාවික, පරණ පාර, අංක 161/6 දරන ස්ථානයේ පදිංචි වෙමිනි. කේ. ආරියසේන මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගනිමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු එම්. එම්. වසන්ත සමරසිංහ මහතා - පැමිණ නැත.

පූජ්‍ය ආචාර්ය ඕමල්පේ සෝහිත හිමිපාණන් වහන්සේ - පැමිණ නැත.

ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සම් මෙන්ම පෙත්සම් කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යැයි නියෝග කරන ලදී.

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனுக்களைப் பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்டக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Petitions ordered to be referred to the Committee on Public Petitions.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 4.

ගරු චිත්ත හේරත් මහතා

(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)

(The Hon. Vijitha Herath)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, අංක 4, 5, 6 දරන එතුමාගේ ප්‍රශ්න තුනම ඊයේ අසන ලද ප්‍රශ්න හා සමාන ප්‍රශ්න. අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් 4 වන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 5.

ගරු චිත්ත හේරත් මහතා

(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)

(The Hon. Vijitha Herath)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 6.

ගරු චිත්ත හේරත් මහතා

(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)

(The Hon. Vijitha Herath)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා, අභ්‍යන්තර පරිපාලන අමාත්‍යතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

විද්‍යා හා තාක්ෂණ අමාත්‍යතුමාට ලබා දී ඇති වාහන விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பவியல் அமைச்சருக்கு

வழங்கப்பட்டுள்ள வாகனங்கள்

VEHICLES ALLOCATED TO MINISTER OF SCIENCE AND TECHNOLOGY

0157/06

1. ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා (ගරු රංජිත් අලුවිහාරේ මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா - மாண்புமிகு ரஞ்சித் அலுவிறாறே - சார்பாக)

(The Hon. M. Joseph Michel Perera on behalf of Hon. Ranjith Aluvihare)

විද්‍යා හා තාක්ෂණ අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:

- (අ) (i) විද්‍යා හා තාක්ෂණ අමාත්‍යතුමාට, ඔහුගේ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාට, එතුමන්ලාගේ ආරක්ෂක සේවාවන්ට සහ පොද්ගලික කාර්ය මණ්ඩලවලට ලබා දී ඇති වාහන සංඛ්‍යාව කොපමණ ද යන්නත්,
- (ii) ඒ අතරින් කොන්ත්‍රාත් සහ කුලී පදනම යටතේ ලබාගත් වාහන කවරේද යන්නත්,
- (iii) ඒවායේ රියදුරන්ගේ නම්, වයස හා සේවයට බඳවාගත් දිනයත් කවරේද යන්නත්,
- (iv) ඔවුන් රාජ්‍ය සේවයෙන් අනුයුක්ත කර තිබෙනම් ඒ කවර ආයතනයෙන් ද යන්නත්,
- (v) කොන්ත්‍රාත් පදනම යටතේ අලුතින් රියදුරන් බඳවාගෙන තිබේ ද යන්නත්,

වෙන් වෙන් වශයෙන් එතුමා මෙම සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නෙහිද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பவியல் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பவியல் அமைச்சருக்கும் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பவியல் பிரதி அமைச்சருக்கும் அவருடைய பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களுக்கும் அவருடைய தனிப்பட்ட பணியாட்டொகுதியினருக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள வாகனங்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவென்பதையும்,

(ii) அவற்றில் ஒப்பந்த மற்றும் வாடகை அடிப்படையில் பெறப்பட்ட வாகனங்கள் யாவை என்பதையும்,

(iii) அவற்றின் சாரதிகளின் பெயர், வயது மற்றும் சேவையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட திகதிகள் யாவை என்பதையும்,

(iv) இவர்கள் அரச சேவையிலிருந்து இணைக்கப் பட்டிருந்தால் அது எந்த நிறுவனத்திலிருந்து என்பதையும்,

asked the Minister of Labour Relations and Foreign Employment—

(a) Will he state this House separately—

- (i) the number of vehicles made available to the Minister of Labour Relations and Foreign Employment and Deputy Minister of Labour and their security Divisions and personal staff;
- (ii) out of those vehicles, the number of those that have been obtained on rent or on contract basis;
- (iii) the names, ages and the dates of recruitment to service of the drivers assigned to those vehicles;
- (iv) if they are attached from the public service, the institutions from which they have been so attached;
- (v) whether drivers have been newly recruited on contract basis;

(b) If not, why?

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

පිළිතුර සභාගත කරන්න.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

එහෙම නම් දැන් පිළිතුර සභාගත කරන්න.

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා (කම්කරු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா - தொழில் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva - Deputy Minister of Labour)

නැහැ, නැහැ, සභාගත නොවෙයි, මට වචනයක් කියන්න තිබෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි. මේ උදවිය වාහන නොමිමරයි, වාහන වර්ගයි—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒ ගැන සාකච්ඡා වුණා, ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා.

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva)

නැහැ එහෙම නොවෙයි නේ. ගරු කථානායකතුමනි, සඳාචාර සම්පන්න කමක් තිබෙන්න ඕනෑ, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මේ බුද්ධිමත් නායකාදීන්ටත් මේ මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, මේ අය හිටපු ඇමතිවරු. මේ වකවානුව තුළ වාහනවල නොමිමර දෙන්න පුළුවන්ද ?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

බුද්ධිමත් ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, - [බාධා කිරීමක්]

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva)

ඒ නිසා ගරු රජීව් අප්‍රවිහාරේ මන්ත්‍රීතුමාට එම විස්තර ඕනෑ නම් මාව හමුවෙන්න කියන්න. මම එතුමාට දෙන්නම්. නැත්නම් විපක්ෂ නායකතුමාට දෙන්නම්. මම නම් කාටවත් මේවා දෙන්නේ නැහැ. - [බාධා කිරීමක්]

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்துபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා කියන කථාවේ අන්තක් තිබෙනවා. නමුත් ඊයේ අපි ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කළා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරලා පියවර අරගෙන ඉවරයි.

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva)

මම මේ පිළිතුර දෙන්නේ නැහැ, ප්‍රසිද්ධියේ කියවන්නේ නැහැ. ඕනෑ නම් උසාවි යමු. ඒ මගේ ආරක්ෂාවටයි [බාධා කිරීමක්] අහන්න. ඒ කාලයේ ඔබතුමන්ලා පාවිච්චි කළ තරම් අපි වාහන පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

ගරු කථානායකතුමනි, කියෙන ප්‍රශ්නය එතුමා වාහන නොමිමර සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයට විතරක් නොවෙයි, කොයි ඒවාටත් උත්තර දෙන්නේ නැහැ කියන එකයි.

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva)

එහෙම දෙන්නේ නැත්තේ අපේ ආරක්ෂාවටයි. ඒ බුද්ධිය තමුන්නාන්සේලාට තනි එක ගැන අපි කතාගාටු වෙනවා.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

මා මේ කතා කරන්නේ කථානායකතුමාත් සමඟයි.

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva)

තමුන්නාන්සේලා උගුල් අටවලා ඒ උගුල්වල අපව දමන්නට හදනවා. අපි ඒවායේ වැටෙන්නේ නැහැ, මර්වින් සිල්වා වැටෙන්නේ නැහැ, ඉන්නකෝ අර ජේවීජි එකේ මන්ත්‍රීවරු ඉන්නවා වාගේ බොහොම වැදගත් විධියට.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

ගරු කථානායකතුමනි, අපි එකඟ වුණේ - [බාධා කිරීමක්]

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

වාහන අංක පිළිබඳවයි.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

ඒකක් අපි සාකච්ඡා කළා. ආරක්ෂා විය යුතු ඇමතිවරු කවුද, වාහනවල අංක අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ කියන එක ගැන. අපි කතා කරමු. අනික් තොරතුරු දෙන්නට එකඟ වුණා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

වාහන අංක පිළිබඳවයි අපි කතා - [බාධා කිරීමක්]

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva)

මිනූ නම් රජීන් අලුවිහාර මන්ත්‍රිතුමාට මා පෞද්ගලිකව දෙන්නම්.

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී]

[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது.]

[Expunged on the order of the Chair]

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මේ අදාළ තැනි කිසිවක් හැන්සාඩ් වාර්තාගත නොවේ. ඒවා පුවත් පත්වලට ද යා යුතු නොවේ. මේ අවස්ථාවේ මම කියන්න කැමැතියි, ඔබතුමා ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම ප්‍රතික්ෂේප කළ විට ඒ බව හැන්සාඩ් වාර්තාවේ සඳහන් වන බව. ඒක අපි පිළිගන්නවා. ඒක ඔබතුමාට තියෙන අයිතියක්.

ගරු ආචාර්ය මර්වින් සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) மேர்வின் சில்வா)

(The Hon. (Dr.) Mervyn Silva)

ආරක්ෂක හේතු මත උත්තර දෙන්නේ නැත. අවශ්‍ය නම් මේ ප්‍රශ්නය ඇසූ මන්ත්‍රිතුමාට පෞද්ගලිකව බලන්න මේ ෆයිල් එක දෙන්නම්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

බොහොම ස්තූතියි. ප්‍රධාන කටයුතු ආරම්භයේදී යෝජනා පිළිබඳ දැනුම් දීම.

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்தபுள்ளை)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

ඒක ශෝක ප්‍රකාශවලින් පස්සේ එන්න මිනූ.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)

(The Hon. Nimal Siripala de Silva)

මිනූ නම් සභාවේ එකඟත්වය ඇතිව ගන්න පුළුවන්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

අද ශෝකජනක දිනයක්. ජෝශප් පරරාජසිංහම් මහතාගේ ඉතාම සංවේගජනක අභාවයක් සිදු වුණු බව අප කවුරුන් දන්නවා. අද ඒ පිළිබඳ ශෝක ප්‍රකාශ යෝජනාව පැවැත්වෙන දිනයයි. ඒ යෝජනාව ගරු සභානායකතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරනවා ඇති.

ශෝක ප්‍රකාශය : ගරු ජෝශප් පරරාජසිංහම් මහතා

அனுதாபத் தீர்மானம் : மாண்புமிகு ஜோசப்

பரராஜசிங்கம்

VOTE OF CONDOLENCE: THE HON. JOSEPH PARARAJASINGHAM

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)

(The Hon. Nimal Siripala de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මා නැති සිටියේ මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ පොදු මහජනතාවගේ ඡන්ද බලයෙන් තේරී පත්ව සියලු ජන කොට්ඨාසයන්ගේ එක්සත්භාවය උදෙසා සුවිශාල මෙහෙයක් ඉටු කරමින් මෙම උත්තරිතර පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරමින් සිටියදී කුරිරු වෙඩි පහරකට ලක්ව 2005 දෙසැම්බර් මස 25 වැනි දින මෙලොවින් සමු ගත් පරිණත දේශපාලඥයකු වූ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ජෝශප් පරරාජසිංහම් මහතාගේ අභාවය පිළිබඳ ශෝකය පළ කිරීමේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීමටයි.

1934 නොවැම්බර් මස 26 වැනි දින මඩකලපුවේ දී උපත ලද ජෝශප් පරරාජසිංහම් මහතා අධ්‍යාපන ලැබුවේ මඩකලපුව ශාන්ත මයිකල් විද්‍යාලයෙනි. එතුමාගේ භාර්යාව සුගුනම් පරරාජසිංහම් මහත්මියයි. ඔවුන්ට දරුවන් දී තිදෙනෙකු ලොවට දායද කිරීමේ වාසනාව හිමි වී තිබුණි.

මඩකලපුව කවිවේරියේ මිනුම් නිලධාරියකු වශයෙන් තම වෘත්තීය ජීවිතය ආරම්භ කළ පරරාජසිංහම් මහතා දක්ෂ ලේඛකයකු වශයෙන් ද, විශාල කීර්තියක් ලබා සිටියා. එම දක්ෂතාව නිසාවෙන්ම 1965 දී ස්වාධීන ප්‍රවාහන පත්‍ර සමාගමේ “දවස” “සන්” සහ “දිනපති” පුවත් පත්වල මඩකලපුව ප්‍රාදේශීය වාර්තාකරු වශයෙන් ද කටයුතු කිරීමේ අවස්ථාව ඔහුට ලැබුණා.

දවසේ කවර වේලාවක දී වුවද ජනමාධ්‍යවේදියකු ප්‍රශ්නයක් නැඟූ විට සිනාමුසු මුහුණින් යුතුව ඔවුන්ට ඉතා ඉවසිලිවත්තව පිළිතුරු දීමේ හැකියාවක් තිබුණු ජෝශප් පරරාජසිංහම් මහතා ඔවුන් කා අතරත් “පරා අයියා” යන ආදර නාමයෙන් හඳින් වුණා. කලක් නැහෙනහිර ජනමාධ්‍යවේදීන්ගේ සංගමයේ සභාපති වශයෙන් ද ක්‍රියා කළ එතුමා සාහිත්‍යය සිදු වන තෙක්ම ජනමාධ්‍යවේදීන් සමඟ සමීප සම්බන්ධතාවක් පවත්වා ගෙන ගියා.

තරුණ අවධියේ පටන්ම දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව දැඩි උනන්දුවක් දැක් වූ එතුමා. ඒ නිසාවෙන් ම 1956 දී ෆෙඩරල් පක්ෂ සාමාජිකයකු වශයෙන් සිය දේශපාලන ගමන් මඟ ආරම්භ කළා. පසු කලෙක එතුමා ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ ආරම්භක සාමාජිකයෙක් වුණා පමණක් නොවෙයි. එහි කෘත්‍යාධිකාරී මණ්ඩලයට ද පත් වුණා. එම සංවිධානයේ මඩකලපුව ශාඛාවේ සම ලේකම් තනතුර ද දැරූ පරරාජසිංහම් මහතා දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි භාෂා දෙකම වතුර ලෙස කථා කළ හැකි දක්ෂයකු වීම නිසාවෙන් දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ ඉදිරියට යාම තවත් පහසු වුණා.

1900 වසරේදී එවකට මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වූ සැම් තම්බිමුත්තු මහතා කොටි සංවිධානය අතින් සාහිත්‍යයට ලක් වීමෙන් පසු එයින් ඇති වූ පුරප්පාඩුව පුරවාලමින් පාර්ලිමේන්තුවට පළමු වරට පැමිණි පරරාජසිංහම් මහතා 1994 වැනි මහ මැතිවරණයේ දී දිස්ත්‍රික්කයෙන් වැඩිම මනාප සංඛ්‍යාවක් ලබා ගෙන යළිත් පාර්ලිමේන්තුවට පිවිසුණා.

ද්‍රවිඩ ජාතික සන්ධානය පිහිටු වීමෙහිලා විශාල කාර්ය භාරයක් ඉටු කළ එතුමා එම සන්ධානය යටතේ තරගකොට 2000 වසරේ පැවැති මහා මැතිවරණයෙන්ද, 2001 මහා මැතිවරණයෙන් ද ජයග්‍රහණය ලැබුවා. 2004 මැතිවරණයෙන් පසු ද්‍රවිඩ සන්ධානය යටතේ ජාතික ලැයිස්තු තුළින් නැවත වරක් පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණීමේ භාග්‍යය එතුමාට උදා වුණා.

එතුමා පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය පාර්ලිමේන්තු සංගමයේ මෙන්ම සාර්ක් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංගමයේ ද විධායක සභිකයෙක් වුණා. ඊට අමතරව දෙමළ ජාතික සන්ධානය වෙනුවෙන් විදේශ නියෝජිතයන් සමඟ සාකච්ඡා පැවැත්වීමේ මෙහෙවර ද ඔහු අතින් ඉටු වුණා. එපමණක් නොව, 2004 දෙසැම්බර් 26 වන දින සිදු වූ සුනාමි බේදවාටකයේ දී අරලියගහ මැදුරට ගොස් එවකට හිටපු අග්‍රාමාත්‍ය වර්තමාන ජනාධිපති අතිගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා හමු වී එම හදිසි අවස්ථාවේදී ගත යුතු පියවරයන් පිළිබඳව මුලින්ම සාකච්ඡා කළේ ද පරරාජසිංහම් මන්ත්‍රිතුමා බව කෘතවේදී ව සිහිපත් කළ යුතුයි.

එවැනි විවිධ දක්ෂතාවන්ගෙන් සිටිපුත් ව සිටි ජෝශප් පරරාජසිංහම් මන්ත්‍රීවරයා මඩකලපුව ශාන්ත මේරි දෙවිමැදුරේ නත්තල් දේව මෙහෙයකට සහභාගි වෙමින් සිටියදී 2005 දෙසැම්බර් මස 25 වන දින කුරිරු සාහසිකයන්ගේ වෙඩි පහරකට ලක් ව හදිසියේ මෙලොවින් සමු ගත්තා.

දේශපාලන ක්‍රියාවලියට එක් වන විට දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ එල්ලිට්ටි සංවිධානයේ දැඩි දෝෂ දර්ශනයට ලක්ව තිබුණු නිසා උතුරු නැහෙනහිර ප්‍රදේශයේ දේශපාලනයේ නියැලීම ජීවිතය සහ මරණය අතර සටන් කිරීමක් ලෙස පැවතුණත්, පරරාජසිංහම් මහතා දේශපාලනයේ යෙදෙමින් තම ජීවිතයද රැකගත් පුද්ගලයකු වශයෙන් හඳුන්වා දිය හැකියි. එවැනි පුද්ගලයකු සටන් විරාමයක් පවතින මෙවන් සමයක වසර 71ක වූ තම ජීවිතය පූජා කිරීම විශාල වේදනාවක් ගෙන දෙන්නක් බව කිව යුතුයි. විශේෂයෙන්ම නත්තල් දිනය වැනි ලෝ වැසියන්ගේ ගෞරවාදරයට පාත්‍ර වූ පූජනීය දිනයක තමන් අදහන ආගමට අනුකූලව ඉතා වැදගත් කාර්යයක නියැලෙමින් සිටියදී සිදු වූ මෙම සාහිත්‍ය මිනිසත්කමට නිගා දෙන්නකි.

[ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා]

කවරකු විසින් මෙම ඝාතනය සිදු කළද, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු ඝාතනයට ලක් කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රවාහයට එල්ල කරන ලද අභියෝගයකි. තවත් පැත්තකින් එය කුරිරු ත්‍රස්තවාදයට අනුබල දීමකි. එබැවින් මෙවන් ක්‍රියා දාමයක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නාමයෙන් සදාචාර සම්පන්න සමාජය විසින් හෙළා දැකිය යුතු වේ.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ජෝශප් පරරාජසිංහම් මන්ත්‍රීතුමා හා මා දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ මිතුරන් වශයෙන් සිටි බව මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. මා තවක පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු ලෙස 1989 වර්ෂයේ බොරැල්ල මැතිවරණ කොට්ඨාසය නියෝජනය කරමින් පත් වූ දින සිටම, මාගේ එවකට බොරැල්ල මැද්කම් පෙදෙසේ අංක 15හි කාර්යාලය පිහිටි ස්ථානයට ආසන්න දෙව් මැදුරට එතුමා සෑම ඉරිදා දිනයකම පැමිණීම සිරිතක්ව තිබුණා. එතුමාත් එතුමාගේ දයාබර බිරිඳත් මට එහිදී නිතර හමු වෙමින් ඉතා විශාල මිත්‍රත්වයක් පොද්ගලිකවත් එතුමා සමඟ ඇති කර ගැනීමට මට පුළුවන් වුණා. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් පමණක් නොව, මාගේ ඉතාම කුළුපහ මිත්‍රයකු වශයෙන් සිටි. එතුමාගේ මරණය මටත් දැඩි කම්පනයක් ගෙන දුන් මරණයක් බව මා මෙම අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, එහෙයින් ශ්‍රී ලාංකීය ද්විධ ජනතාවගේ හිත සුව පිණිස උදාර මෙහෙවරක් ඉටු කරමින් සිටියදී හදිසියේ අභාවප්‍රාප්ත වූ, මධ්‍යම ප්‍රදේශයේ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ජෝශප් පරරාජසිංහම් මැතිතුමන් සමාදානයේ සැතපේවා යි ප්‍රාර්ථනය කරන අතර, මෙම උත්තරීතර සභාවේ ශෝකය එතුමාණන්ගේ දයාබර භාරයාව, දරුවන් සහ පවුලේ ඥාතීන් වෙත දන්වා යවන ලෙස යෝජනා කර සිටිමි. ස්තූතියි.

[ප්‍ර. හ. 945]

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)

(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க - எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)

(The Hon. Ranil Wickremasinghe - Leader of the Opposition)

Mr. Speaker, I wish to associate myself with the Hon. Leader of the House in moving this Vote of Condolence on the late Joseph Pararajasingham, a Member who made a valuable contribution to this House as well as to his constituents and to his party and to the causes he believed in.

I got to know Mr. Joseph Pararajasingham in 1989 when he entered Parliament on a vacancy created on the district list. Mr. Pararajasingham told me at that time that he had known my late father having had common friends in Batticaloa and in Kalkudah. It was an association which finally grew into a friendship. I got to know him very well and both he and his wife were also known to me and my wife. It is not only I but there are other Members of the House who became friendly with Mr. Joseph Pararajasingham the time that he was a Member and many of us on both sides of the House knew him well.

Mr. Joseph Pararajasingham's views and my views were always not the same. There were points on which we agreed and there were matters on which we disagreed but there is one fact which struck me, that he stood by his conviction. When he came into Parliament he always put forward the view that the LTTE must be brought in to the negotiating table and a settlement must be reached with the LTTE. This was in 1990 when it was not even fashionable to speak of these views. I used to talk to him and I used to argue with him. But he said, "Look, this issue cannot be settled unless you bring the LTTE in to the negotiating table".

He was in a minority in his party for a long time on this view. I have heard the discussions they used to have among themselves, but finally he and his party all came to the same view. What was the internal process that took place there, I do not know. But all I knew was that he held this view and he articulated it when it was not fashionable even within his own party. I have asked him many times about this and during those conversations and after we signed the Ceasefire Agreement, he said, "The LTTE is an essential party. Without the LTTE you cannot bring this whole North-East conflict to an end. But the question is how you bring them in." He appreciated the Ceasefire Agreement which we signed and he used to come and talk to me at length on what other steps that could be taken. When there were certain views regarding the rights of the Tamils which he felt the LTTE had come to be identified with and that there were people like him who felt it could not be disregarded, in addition to the fact that they had already become a military group. So this was the view which he held throughout. He did not change that. We have argued with him. We have agreed with him. We have disagreed with him. But that was one viewpoint he held.

Another which he said very forcefully was that the final settlement must be acceptable to the Muslims in the East as well as to the Sinhalese. He said that the Muslims and the Tamils have lived together. A settlement acceptable to them has to be reached. Their rights have to be safeguarded and just as much as the rights of the Muslims have to be safeguarded the rights of the Tamils and the rights of the Sinhalese also have to be safeguarded. He was always of that view. I remember, in 2005, I used to have a number of discussions with him as to how to handle these issues in the East between the Muslims and the Tamils. And he said, "We have to talk and we have to come to a final settlement." And that view, he upheld.

As he propagated these views his life itself came under threat. He used to tell us on many occasions that he felt his own life was under threat, especially after the break away of the Karuna faction. He was opposed by the Karuna faction and he used to come and speak to me as the Leader of the Opposition about his security. And I did mention it at that time that he had to be given additional security. Despite this he carried on his work and I must say in fairness to him, he was not only concerned of this issue but also he was concerned of many other issues, of the economy, of many national issues that arose, human rights and the rights of the Parliament. He wanted the rights of the Parliament and the rights of the media safeguarded. So he took on all the national issues. He did not confine himself to one issue though it may have been the major issue in the country. He covered all issues; he took part in the committees of Parliament and he also played a very active role in the politics of this country at a crucial time. That is why I say his death is a great loss because in the week he died, when we were in Parliament, I used to speak to him over the telephone and he said, "Look, the situation

is getting out of control and we have to do something.” I had a long discussion with him the day I left for Thailand. He told me that he was leaving the next day for Batticaloa and be there for Christmas and he would like to meet me after I returned to Colombo and discuss how we could contain the violence and what could be done to make the ceasefire operative. He was worried at that time. But, unfortunately he did not live through that Christmas. Otherwise he would have made a vital contribution in trying to control the violence and to make it de-escalate.

Having said this of Mr. Pararajasingham, I must also say that he was a devout Catholic. He attended church regularly, as the Hon. Leader of the House said, both here in Colombo, in Batticaloa and wherever else he was.

Mr. Pararajasingham was also a person who believed in Sri Lanka. He did not believe in a separate state. He believed in the rights of the Tamils. In his view, the rights of the Tamils had been disregarded, Tamils had to be given rights and that included the ability to administer those areas in which the Tamils were in a majority. But, he believed in a Sri Lanka. He believed in one country. He believed in an indivisible Sri Lanka. He believed in a united Sri Lanka. He did not part from it. Therefore, it also placed him in many contradictory positions in the last few years and I know the issue that he faced. One dilemma he faced was when the LTTE asked the voters to boycott the Presidential Election of November, 2005 and his death may have been an unintended consequence of that decision.

Nevertheless, we have to remember two matters pertaining to his death. Firstly, he was brutally murdered on Christmas Day in a church. There have been many murders in this country. A Prime Minister had been murdered by a member of the Sangha. There are many other deaths that have taken place, but we have never had a murder taking place in a place of worship on the day that was most precious to the members of that religious community. On Christmas Day, he was brutally murdered in the church. That has to be condemned. That is a shame on Sri Lanka. When I was abroad, this was mentioned to me even in places like Thailand, which is a Buddhist country. They asked, “Is this what is happening now in your country?” It brought shame on all of us.

The second issue is that he was another Parliamentarian who has been assassinated. In a time of war and terrorism, whether in the North or the South, we have had to face assassinations of our Members. There were many. The terrorism in the South cost the lives of many Members of this House. The terrorism in the North also cost the lives of many Members of the House. In the last few years, needless to say, even Members of the TULF, Members of my party and others have been killed. Nevertheless, when there is a war, a conflict and terrorism, whether it comes from the North or the South - at one time, the JVP was responsible for some of the deaths - those are risks that we

have to take. That is a fact. But, Mr. Pararajasingham's death do not fall into any of those categories as his death is still unsolved. The Members of the Government themselves, including the President, raised the issue whether there were some members of the security forces involved, because there were other groups involved in it. But, what concerns me is that a then Member of the House had been killed, assassinated and the finger does not point in the direction of the groups that are waging a war, terrorism or insurgency. That is the issue that we, in the House, have to face. That is why the Government must resolve this death and find out who was responsible. If Members of this House can lose their lives because of the views they hold, if they get killed by some other group and not by groups that are challenging the order of the State and if this death, the assassination, goes unsolved, then we become like the fascist Germany. In Hitler's period, Members of the Opposition died mysterious deaths, were assassinated and unaccounted for.

That is why I urge the Government - you have committed yourselves to have an inquiry - to find out who was responsible, because this aspect troubles me and troubles many Members. We ask ourselves, “How many more on either side of the House may have to face these consequences?” While we in this House have to face the threats that come out of insurgency, war or terrorism in whichever part of the country or abroad, I do not think we should have to pay a penalty for expressing our views, which may not be acceptable to groups that do not fall into that category. So, there is a matter that has to be looked into. Otherwise, Mr. Pararajasingham's death would start a new fashion in this country. This is a matter which has been concerning many of us and I thought I should mention it.

I mentioned the past because these were facts and not in any way to attack any party in Parliament. But, these were things that happened in the past. What concerns us is not the past, but what happens today. This issue, I leave to the House and I think, Hon. Speaker, you will have to ask the Government to come up with a report, which we, the Party Leaders, could study and satisfy ourselves with.

Having said that, I would like to join the House in expressing my condolences to Mrs. Pararajasingham and the members of the family.

Thank you.

மாவை சபாநாயகர் அவர்களே, காலஞ்சென்ற திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் 2005ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 25ஆம் திகதி ‘கிறிஸ்தம்ஸ்’ தினத்தன்று யேசு கிறிஸ்துநாதரின் பிறந்த தினக் கொண்டாட்டங்கள் ஆரம்பித்த நேரத்தில், மட்டக்களப்பு கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தினுள்ளே பிரார்த்தனை முடிந்ததும் மட்டக்களப்பு மறைமாவட்ட ஆயர் அருட்திரு சுவாமின்னை அவர்களிடம் பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பியபோது கொலையாளியொருவரின் துப்பாக்கி வேட்டுக்கு இரையாகி அந்த இடத்திலேயே இரத்தம் சிந்தி மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்.

(மாண்புமிகு மாவை சோ. சேனாதிராசா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)

[009 0000 000. 00000000 0000]

நான் கிட்டத்தட்ட 44 ஆண்டுகளாக - இளமைக் காலம் முதல் - திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுடன் தொடர்புள்ளவன் என்ற வகையிலும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் அரசியல்குழு உறுப்பினர் என்ற வகையிலும் தமிழரசுக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையிலும் அவருடன் சேர்ந்து இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகித்தவன் என்ற வகையிலும் தமிழ் மக்களுடைய கொள்கைக்காகவும் இலட்சியத்துக்காகவும் நடைபெற்ற, ஜனநாயக அடிப்படையிலான மக்கள் போராட்டங்கள் பலவற்றில் அவருடன் இணைந்து கலந்துகொண்டவன் என்ற வகையிலும் தமிழரசுக் கட்சியின் மகாநாடு, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் மகாநாடு, அவற்றின் பொதுக்குழு, செயற்குழு என்பவற்றில் ஒன்றாகக் கலந்து கொண்டவன் என்ற வகையிலும் அவரது மறைவையொட்டி நடைபெறுகின்ற இந்த அனுதாபத் தீர்மானத்தின் மீது உரையாற்றுவதற்குச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த உங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் - நான் 1958ஆம் ஆண்டை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் - இந்த நாட்டின் சிறந்த civil servant என்று அழைக்கக்கூடிய ஓர் உயர்பதவியை வகித்த கல்விமான் திரு. வித்தாச்சி அவர்கள் 1958ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கலவரம் தொடர்பாக எழுதிய நூலை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். அதனால்தான் நான் கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகால வரலாற்றைச் சொல்கிறேன். எத்தனையோ இரத்தக் களரிகள், கொலைகள், இனக்கலவரங்களுடாக எங்கள் மக்கள் - தமிழ் தேசிய இனம் - தங்களுடைய சொந்த மண்ணை விட்டுத் துரத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள், எங்களுடைய மண்ணை ஆக்கிரமித்து ஏற்படுத்தப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் போன்ற வரலாறுகளை நாங்கள் புரட்டிப் பார்க்கின்றபோது, அந்தக் காலகட்டங்களில் எங்களுடைய மக்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக இருந்தாலும், நாங்கள் மிகத் துணிச்சலோடு தந்தை செல்வா அவர்களின் வழிநடத்தலில் தமிழரசுக் கட்சியின் பாசறையில் ஒன்றாக வளர்ந்து தமிழர்களின் விடுதலைக்கான எங்களுடைய போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்கள் என்ற வகையில் நான் மிகவும் உணர்வுபூர்வமாக இந்த அனுதாபப் பிரேரணையில் பேசுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் கல்வியில் மிகவும் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவராக இருந்தார். அவர் அரசாங்கத் துறையில் ஒரு படவரைஞராகக் கடமையாற்றினார். தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் பின்னர் அந்த மொழியைக் கற்றால்தான் தமிழர்கள் தொழில் வாய்ப்பினைத் தொடரலாம் என்ற அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து அவர் தனது தொழிலைத் துறக்க வேண்டியவராக இருந்தார். அரசு ஊழியர்களுக்கு முதன் முதலில் கொள்கை ரீதியாக - இலட்சிய ரீதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஓர் ஆபத்து அப்போது நிகழ்ந்ததென நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அவ்வாறு அந்தக் காலகட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான முத்த அரசு ஊழியர்கள் அந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு வேலையைக் கைவிட்டு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதையும், அவர்கள் நீதிமன்றம் வரைக்கும் சென்று 'கோடல்வரன் வழக்கு' போன்ற வழக்குகள் நடைபெற்றதையும், நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன்.

திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் கலையுணர்ச்சி மிகுந்தவர்; அது மட்டக்களப்புக்கு மிகவும் சிறப்பானது. அவர் இந்திய சினிமாத் துறையினருடன் மிக நெருக்கமாகப் பழகுவதற்கு வாய்ப்புக் கொண்டிருந்தார். அதன் விளைவாக மட்டக்களப்பில் உள்ள ஒரு கட்டிடத்தில் பெரிய அளவில் "சபா" என்ற பெயரில் ஒரு சினிமா தியேட்டரை - படமாளிகையை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அந்த நேரத்திலே அது அவருடைய பொது வாழ்க்கைக்கு வருமானம் தரும் தொழிலாக இருந்தது.

திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தன்னைத் தமிழரசுக் கட்சியிலே இணைத்துக் கொண்டு, தமிழரசுக் கட்சியின் இளம் உறுப்பினராக இணைந்து கொண்டு, 'தந்தை செல்வா'வுடன் தோளோடு தோள் நின்று

'தமிழர்களின் தாயகம் வடக்கு - கிழக்கு மாநிலம்' என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் உழைத்தார். ஆரம்பத்தில் தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்துகொண்டு உழைத்த திரு. இராஜதுரை அவர்கள், ஒரு கட்டத்தில் தனது கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டு அரசு தரப்பட்ட இணைந்து அமைச்சரானாலும், அவரும் தமிழ் தேசத்தை - தமிழ்த் தாயகக் கோட்பாட்டை - அடிப்படை இலட்சியமாகக் கொண்டு தந்தை செல்வாவுடன் இணைந்து மிகவும் தீவிரமாக உழைத்தவர் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்திலே நான் நினைவுகூராமல் இருக்க முடியாது. அந்தக் காலகட்டங்களில் திரு. இராஜதுரை அவர்களுடன் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களும் அவருடைய மனைவியார் சகுணம் ஜோசப் அவர்களும் சேர்ந்து அந்த இலட்சியத்துக்காக - தமிழர்களின் விடுதலைக்காக - தமிழ் தேசத்தின் விடுதலைக்காக உழைத்து வந்தார்கள். "தமிழ் தேசத்திலே ஒரு தன்னாட்சி அடிப்படையிலான ஓர் அரசு நிறுவப்படவேண்டும்; மத்தியிலே ஒரு சமஷ்டி அமைப்பினை உருவாக்கலாம்; சிங்கள அரசு, தமிழ் அரசு என்ற அடிப்படையில் அவை மத்தியிலே இயங்கலாம்" என்ற தமிழரசுக் கட்சியின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நடைபெற்ற எல்லாப் போராட்டங்களிலும் அவர்கள் பங்குகொண்டு தொடர்ந்து போராடி வந்தார்கள்.

குறிப்பாக, நாங்கள் மாணவப் பருவத்தினராக இருந்த காலத்தில் முதன் முதலில் 1961ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் தந்தை செல்வாவின் தலைமையில் - நாங்கள் தந்தை செல்வாவின் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் - சத்தியாக்கிரகப் போராட்டமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தை மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தப் போராட்டம் வடக்கு - கிழக்கு முழுவதும் சித்திரைத் திங்கள் வரை நீடித்தது. நாங்கள் மாணவர்களாக அப்போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டோம். தந்தை செல்வா அவர்கள் இந்தியாவில் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் காட்டிய அஹிம்சை வழியில், ஜனநாயக வழியிலேயே மக்களுடைய போராட்டங்களை முன்னெடுத்தார். முதன் முதலில் 1956 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 5 ஆந் திகதி தனிச் சிங்களச் சட்டம் கொண்டுவந்தபொழுது காலிமுகத்திடலில் சத்தியாக்கிரகத்தை ஆரம்பித்த தந்தை செல்வா அவர்கள், இந்நாட்டில் சிங்களமொழியே அரசுக்குமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தைத் தமிழ் மக்களுக்குத் திணித்தபொழுது தமிழர்களுடைய சுயாட்சிக்காக, தமிழர்களுடைய ஆட்சியுரிமைக்காக, அச்சட்டத்துக்கு எதிராக அரசை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய நிலையில் மிகப் பெரிய அளவில் மீண்டும் 1961ஆம் ஆண்டில் அச்சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார். அப்பொழுது கிழக்கு மாகாணத்தில், தமிழ் தேசத்தின் தென்பகுதி மக்கள் தந்தை செல்வா அவர்களின் கொள்கையில், இலட்சியத்தில் மிகுந்த பற்றுறுதியுடன் இருந்தார்கள். அவ்வேளையில் வட பகுதியில் உள்ள சில இடங்களில் கூட தமிழரசுக்கட்சி குறைந்த செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்ததென்று சொல்லலாம். ஆனால், கிழக்கு மாநிலத்து மக்கள் தந்தை செல்வா அவர்களின் கொள்கையான - தமிழ் மக்களுடைய இலட்சியமான - தங்களுடைய மண்ணைத் தாங்களே ஆள வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்கள். அந்தச் சுதந்திரத்துக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களில் கிழக்கு மாநில மக்களை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

நாங்கள் மாணவர்களாக இருந்தபோது மட்டக்களப்பு, அம்பாறை போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தபோது நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள் இன்றைக்கும் எனது மனதில் நிலைத்து நிற்கிறது. அங்கே தலையில் முக்காடிட்டுக் கொண்ட முஸ்லிம் பெண்கள் உட்பட, குடும்பம் குடும்பமாக ஒவ்வொரு நாளும் எல்லோரும் சத்தியாக்கிரகத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். வடக்கிலும் வன்னியிலும் அதேபோன்றதான் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அன்றைய போராட்டத்தில் கிழக்கு முஸ்லிம் மக்கள் உள்ளிட்ட தமிழ் மக்கள் - தமிழ் தாயகத்தின் தென்பகுதி மக்கள் - தமிழரசுக் கட்சியில் அங்கம் வகித்து கட்சியின் பாசறையில் வளர்ந்து தந்தை காட்டிய வழியில் தொடர்ச்சியாக 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

1978ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 5ஆந் திகதி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட புதிய அரசியலமைப்புக்கு எதிராக ஒரு போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு நாங்கள் மட்டக்களப்புக்குச் சென்றது எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் அங்கு நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டோம் ; வருடக் கணக்காகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டோம். “அரசியலமைப்பை எதிர்த்தோம் ; சுதந்திரத் தமிழீழத்தைக் கோரினோம்” என்று எமக்கெதிராக நீதிமன்றத்திலே வழக்குக்கூட நடைபெற்றது. நாங்கள் அப்படி அரசியலமைப்பை எதிர்ப்பதற்கும் சுதந்திரத் தமிழீழத்தைக் கோருவதற்கும் உரிமையுள்ளவர்கள் என்று நீதிமன்றத்தினால் விடுதலை செய்யப்பட்டோம். ஆனால், சிறையிலே எங்களுக்குத் துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் அடி உதைகள்கூடக் கிடைத்தன. அதுவல்ல இப்பொழுது பிரச்சினை ! அன்று மட்டக்களப்பிலே எங்களோடு ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்கள் அணிதிரண்டார்கள் ; பொலிஸ் நிலையத்தைச் சுற்றி வளைத்தார்கள். நீதிமன்றத்தில் நாங்கள் ஆஜர் செய்யப்பட்டபொழுதெல்லாம் அங்கே மிகவும் பெரும் கூட்டமாகத் திரண்டார்கள். நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டதும் அந்த மட்டக்களப்பு மக்கள் முற்றுமுழுதான வேலைநிறுத்தத்தைச் செய்தார்கள். எப்பொழுதுமே அப்படி நிகழ்ந்ததில்லையெனக் கூறுமளவுக்கு அன்று எதிர்ப்பு மிகத் தீவிரமான இடம்பெற்றது. இத்தகைய போராட்டங்களிலே திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுடையதும் அவருடைய துணைவியாரதும் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது.

திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் கடந்த டிசம்பர் மாதம் 25 ஆந் திகதி கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் நற்கருணைப் பிரசாதத்தைப் பெற்று விட்டுத் திரும்பியபொழுது சுடப்பட்டார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவருடைய மனைவியும் படுகாயமடைந்தார். திருமதி சுருணை ஜோசப் அவர்கள் எப்பொழுதும் தன் கணவருடன் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொள்பவர் ; எங்களுடைய கட்சிக் கூட்டங்களிலும் மற்றும் மாநாடுகளிலும் கலந்து கொண்டவர் ; போராட்டங்களிலே ஈடுபட்டவர். இறுதியாக தனது கணவருடன் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சியிலே தனது கணவர் சுடப்பட்டபொழுது அதைத் தடுக்க முற்பட்ட அவரும் பாரதூரமான சூட்டுக் காயங்களுக்கு இலக்கானார். எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க் கட்சி முதல்வர் மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் வேறு எங்கும் இப்படியான ஒரு சம்பவமோ, கொலையோ இடம்பெறவில்லை. அந்த நேரத்தில் ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரென்ற வகையில் அவருக்கு வழங்கப் பட்டிருந்த பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள், காவற்றுவையினர் மட்டுமன்றி, அந்த நிகழ்ச்சிக்காக அத்தேவாலய நிருவாகத்தினரால் அழைக்கப்பட்டிருந்த படையினர், காவற்றுவையினர், காவற்றுவை உயர் அதிகாரிகள் போன்றவர்களும் மற்றும் முக்கிய பிரமுகர்கள் பலரும் அங்கேயிருந்திருக்கின்றார்கள். அதைவிட அந்தப் பிரதேசம் ஓர் உயர் பாதுகாப்பு வலயம் - High Security Zone - என்று சொல்ல முடியும். ஆனால், அந்தக் கொலையாளிகள் அந்த நேரத்தில் அந்தத் தேவாலயத்திற்குள்ளே புகுந்து அவரைச் சுட்டுவிட்டுப் பாதுகாப்பாகத் தங்களுடைய இடங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்கின்றவரையிலும் அவர்களைக் கைது செய்கின்ற அல்லது அந்தக் கொலையைத் தடுக்கின்ற எந்த நடவடிக்கையிலும் யாருமே ஈடுபடவில்லை. அதற்குப் பின்தானும் அரசாங்கம் அதைப் பற்றி ஒரு முறையான விசாரணை நடத்தி அந்தக் கொலைக்கான காரணத்தைக் கண்டறியவோ, அந்தக் கொலைகாரர்களைக் கைதுசெய்யவோ எந்தத் தீவர நடவடிக்கையையும் எடுத்திருக்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஜனாதிபதி மேதகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களை எங்களுக்கு கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாகத் தெரியும். நாங்கள் இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே அவரோடு பழகியவர்கள் ; செயற்பட்டவர்கள். அவர் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு தமிழரசுக் கட்சியினுடைய - தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் அனைவருமே அவரைச் சந்தித்து, திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுடைய கொலைக்குப் பின்னால் யார் இருந்தார்கள் ; எந்தச் சூழ்நிலையிலே அது நடைபெற்றது ; அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று

சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய பெயர்களைக்கூட குறிப்பிட்டுக் கூறியிருந்தோம். ஆனால், அந்தக் கொலைக்கு பொறுப்பானவர்கள் பற்றி அரசினால் அல்லது ஜனாதிபதியினால் இன்று வரைக்கும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது ? இதே கேள்வியை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி முதல்வரகூட எழுப்பினார். அதைப்போன்று பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்ட, மாணவர்கள் கொல்லப்பட்ட பல நிகழ்வுகளின் போதும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் ஜனாதிபதியை நேரடியாகச் சந்தித்து யார் யார் அவற்றுக்குப் பொறுப்பு என்பது பற்றிக் கூறியிருந்தோம். எதற்குமே நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. விசாரணைகள் வழமைபோல ; பதில்களும் வழமைபோல. மேலும், உண்மைக்கு மாறான செய்திகளும் பரப்பப்படுகின்றன. சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்களும் இதை அறியவேண்டும் ; இச்சபை இதனை அறிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இவற்றைச் சொல்கின்றேன்.

மட்டக்களப்பிலேயுள்ள அந்தக் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் அந்நிகழ்வு நடைபெற்றதன் மர்மம் என்ன என்பதுதான் மிகவும் முக்கியமானது. அதை எண்ணி நாங்கள் வேதனைப்படுகின்றோம். இயேசு கிறிஸ்து நாதரின் பிறந்தநாளை கிறிஸ்தவ மக்கள் கொண்டாடு கின்றார்கள். அதற்காகத்தான் வழமைபோல அன்றும் அங்கே அந்த மக்கள் ஒன்றுகூடி மகிழ்ச்சியாக பிரார்த்தனையிலே ஈடுபட்டார்கள் ; பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், கொலை பாதகர்கள் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களை மாதத்திரமல்ல, அவர் ஐம்பது ஆண்டுகளாகக் கடைப்பிடித்து வந்த கொள்கையையும் இலட்சியத்தையும் சேர்த்தே கொன்றுவிட்டார்கள். தமிழ் மக்களுடைய சுதந்திரத்துக்கு எதிராகவும் தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைக்கு எதிராகவும் தமிழ்த் தேசத்தைப் பிளவுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பைப் பிரித்துவிட வேண்டும் என்பதற்காகவும் இந்த நாட்டிலே பேரினவாதச் சிந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காகவுமே அரசுகள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசு படையினர் அதற்காகத் தூண்டிவிடப்படுகின்றார்கள். எனவே, அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்திப் பிரயோசன மில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளும் கொள்கைகளும் ஏன், இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற பெரும்பாலான சட்டங்களும் அப்படியாகத்தான் அமைந்திருக்கின்றன. அரசு புலனாய்வுத் துறையினர், தீவிர சிந்தனையாளர்கள், chauvinist policy உடைய பேரினவாத சக்திகள் எல்லோரும் தமிழ் மொழி அழிக்கப்பட்டுவிட வேண்டும், தமிழ் இனம் அழிக்கப்பட்டுவிட வேண்டும், அவர்களுக்கென்று ஒரு பாரம்பரிய வாழ்விடம் இல்லை, அவர்கள் இரண்பாந்தரப் பிரசைகளாகவே இருக்க வேண்டும் அல்லது அழிந்துவிட வேண்டும், “தனிச்சிங்களம், பௌத்த மதம்” என்ற அடிப்படையில் இந்த நாடு ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கின்றார்கள். அந்த நினைப்பிலேயே அவர்கள் முயற்சியும் செய்கின்றார்கள். அந்த நினைப்பைத்தான் நாங்கள் ‘பேரினவாதக் கொள்கை’ என்று சொல்கின்றோம். எனவே, அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தையும், அப்பாவிச் சிங்கள மக்களையும், அரசு படைகளிலே இருப்பவர்களையும் பயன்படுத்துகின்ற அந்த சதித்திட்டத்தைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம். அந்த நீண்டகாலத் திட்டத்தின் பின்னணியை உணர்ந்தாற்போல்தான் தந்தை செல்வா ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழர்களுடைய தாயகக் கோட்பாடு பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, தந்தை செல்வா அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே அங்கம் வகித்த காலப்பகுதிகள் உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் ஆரம்பத்திலே பிரிவினையைக் கோரவில்லை. திரு. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் அறுபதுகளில் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைத்தபொழுதுகூட அதற்கு எதிராகச் செயற்பட்டவர் அவர். 1972 ஆம் ஆண்டு முதற்முறையாக இந்த நாட்டில் ஆட்சிபட்டதை தேசிய அரசுப் பேரவையாக மாற்றி ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை ஆக்கியபோதும் கூட அவர் ஆறு அம்சக் கோரிக்கையை மட்டும் தான் முன்வைத்தார். அப்போதும் கூட சமஷ்டியைக் கேட்கவில்லை ; அன்றைக்கு பிரிந்துபோவதற்கும் அவர் தயாராகவில்லை. எனினும், சம அந்தஸ்து வேண்டி அனைத்துத் தலைவர்களாலும் கையெழுத்திடப்பட்ட ஆறு அம்சக் கோரிக்கையை அந்த அரசியலமைப்பிலே சேர்ப்பதற்காக அவரால் முன்வைக்கப்பட்ட

[செர்ஜேனாடு டீ. சேனாடுஜா ஹை]

கோரிக்கையைப் புறக்கணித்துப் பக்கச்சார்பாகத்தான் 1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு அரசியலமைப்பு தேசிய அரசுப் பேரவையிலே உருவாக்கப்பட்டது. இதை எதிர்த்து 1972 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 2 ஆம் திகதி தந்தை செல்வா அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலிருந்து பதவி விலகினார். அரசியல் போராட்டத்துக்காக சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட நாங்கள் எல்லோரும் அப்பொழுது சிறையிலே இருந்தோம். அவர் பதவி விலகிய பின் எங்களுடைய காங்கேசன்துறைத் தொகுதியில் இடைத்தேர்தலை நடத்தாமல் அன்றைய சிறிமாவோ ஆட்சி இழுத்தடிப்புச் செய்தது. இரண்டரை ஆண்டு கால இழுத்தடிப்புக்குப் பிறகு அங்கே தேர்தலை நடத்த முடிவுசெய்யப்பட்டபோது, “நாங்கள் ஐரோப்பியரிடம் இழந்த சுதந்திரத்தை மீட்க வேண்டும்; தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்கு உரித்தான சுய நிர்ணய உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதைப் பாவித்து எங்களுடைய அரசியல் எதிர்காலத்தை நாங்களே தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம்” என்று சொன்ன தந்தை, “எனது கொள்கையை ஏற்று வாக்களிப்பீர்களா அல்லது 1972 ஆம் ஆண்டைய அரசியலமைப்பை ஏற்கிறீர்களா?” என்று அன்று தமிழ் மக்களிடத்திலே கேட்டார். மக்கள், தந்தைக்கு 25 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான வாக்குகளை அளித்ததன்மூலம், “நீங்கள் சொல்கின்ற வார்த்தைகளுக்காக நாங்கள் உங்களை ஆதரிக்கிறோம்; தமிழ் மக்களுடைய சுதந்திரத்தை மீட்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள்.

அதற்குப் பிறகு தந்தை அவர்கள் 1976ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 14ஆம் திகதி வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டில் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எடுத்தார்கள். அப்பொழுதும் நாங்கள் சிறையில்தான் இருந்தோம். தந்தை செல்வா அவர்கள் பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா அவர்களுடன் 1957ஆம் ஆண்டு ஆனிமாதம் 26ஆம் திகதி ஓர் ஒப்பந்தம் செய்தார்; 1965ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 24ஆம் திகதி பிரதமர் டட்டி சேனாநாயக்க அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்தார். இந்தியாகூட தலையிட்டது. இந்த ஒப்பந்தங்கள் எதனதும் அடிப்படையிலும் தமிழ் மக்களுக்கு எந்தச் சிறு உரிமையேனும் கொடுக்கக் கூடாது என்ற பேரினவாதச் சிந்தனையே எப்பொழுதுமே வெற்றி பெற்று வந்தது என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அதன்பின்னர் தந்தை அவர்கள், “தமிழர் ஒரு தேசிய இனம், வடக்கு - கிழக்கு மாநிலம் அவர்களின் தாயகம்; அவர்கள் சுயநிர்ணய உரிமைக்குத் தகுதியுள்ள ஓர் இனம்; அவர்கள் ஐரோப்பியரிடம் இழந்த சுதந்திரத்தை மீட்பதற்கு உரிமையுள்ளவர்கள்; இறைமை தமிழ் மக்களிடமே இருக்கிறது; அவர்கள் யாருக்கும் இறைமையை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை; நாங்கள் எங்கள் சுதந்திரத்தை மீட்டு எங்கள் மண்ணிலே சுதந்திர ஆட்சியை நிலைநாட்டு வேண்டும்” என்று அறிவித்து அதற்கான போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களுடைய தலைமையில் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் (கியூசி) அவர்கள், திரு. புள்ளேநாயகம் (கியூசி) அவர்கள், திரு. திருச்செல்வம் (கியூசி) அவர்கள், திரு. இரங்கநாதன் (கியூசி) அவர்கள் உட்பட மிகச்சிறந்த 67 வழக்கறிஞர்கள் தமிழ் தேசத்தின் இறைமையை நிலைநாட்டுவதற்காக, தமிழ் மக்களுடைய சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக 1976ஆம் ஆண்டு ‘ட்ரயல் அட் பார்’ நீதிமன்றத்தில் வாதாடினார்கள். திரு. அ. அமிர்தலிங்கம், திரு. வீ. என். நவரத்தினம், திரு. க. துரைரத்தினம், திரு. கா. பொ. இரத்தினம் ஆகிய தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உறுப்பினர்கள் அந்த நீதிமன்றத்தின் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டார்கள். “அவர்களுக்கு 70 ஆண்டுகள் சிறைவாசம்! சொத்துக்கள் பறிமுதல்!” என்றெல்லாம் அரசாங்கம் அறிவித்தது. ஆனால், இறுதியாக அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். அந்த வழக்கறிஞர்களின் வாதங்களின் பிரகாரம் அவ்வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரம் ‘ட்ரயல் அட் பார்’ நீதிமன்றத்துக்கு இல்லை” என்று அங்கு தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நாங்கள் - தமிழரசுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியைச் சார்ந்தவர்கள் - இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் மட்டுமல்ல, நீதிமன்றங்களிலும் சர்வதேச மன்றங்களிலும் தமிழ் இன அழிப்பைப் பற்றி, இங்கு நடைபெறுகின்ற இனப்படுகொலைகள் பற்றி எடுத்துக்கூறி வாதாடியிருக்கிறோ

மென்பதை ஞாபகமுட்டுவதற்காகத்தான். ஆரம்பத்தில் இந்தியாவின் பிரதமராக இருந்த இந்திராகாந்தி அவர்கள் கூட, “இலங்கையிலே நடப்பது இனப்படுகொலை” என்று சொன்னார். இன்று நாங்கள் அவ்வாறு சொல்வதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாகவில்லை.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழரசுக் கட்சியின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் துணைத் தலைவராகவும் இருந்து, எமது போராட்டங்களில் கலந்துகொண்ட ஒருவரின் மறைவையொட்டி நாங்கள் பேசுகின்ற பொழுது இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியைச் சொல்லாது, ‘கல்வெட்டு’ வெளியிட்டதுபோல பாட்டுப் பாடிவிட்டுப் போவதில் அர்த்தமில்லை. யேசுக் கிறிஸ்து நாதரின் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகின்ற மகிழ்ச்சிகரமான தினத்தில் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் இக் கொலையைச் செய்ததன்மூலம் அக்கொலையாளிகளும் அதன் பின்னணியில் இருந்த சதிகாரர்களும் பேரினவாத சக்திகளும் எதைச் சொல்லியிருக்கின்றனர்? “நீங்கள் இன்னும் மகிழ்ச்சி கொண்டாடு வதற்குரியவர்களில்லை; நீங்கள் யேசுக் கிறிஸ்துவைப் போல சிலுவையில் அறையப்பட்டு மரணமடைவதற்குரியவர்களாகவே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களுடைய இலட்சியத்தையும் கொள்கையையும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு மேலும் மேலும் தியாகங்களைப் புரிய வேண்டும்” என்ற ஒரு செய்தியைத்தான் விடுத்திருக்கின்றரென்றே நாங்கள் கருதுகின்றோம்.

நான் மட்டக்களப்பில் அவருடைய மரணச் சடங்கில் கலந்துகொண்ட பொழுது, “எமது இலட்சியத்துக்காக வடக்கிலுள்ள இளம் தமிழ் சமுதாயத்துக்கு ஈடாகவும், மேலாகவும் கிழக்கு மாகாணத்தின் இளைஞர்களும், மக்களும் தந்தை செல்வாவையும் தமிழரசுக் கட்சியையும் தமிழீழ சுதந்திர இலட்சியத்தையும் மிகப் பலமாக ஆதரித்திருந்தார்கள்” என்று அந்த மண்ணிலே சொன்னேன். அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும். அந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றவிடாமல், பேரினவாதச் சிந்தனையை நிறைவேற்றும் வகையில் வடக்கு - கிழக்கைப் பிரித்து விட வேண்டுமென்று நினைக்கின்றவர்கள் மேற்கொண்ட சதி முயற்சியினுடைய ஒரு வெளிப்பாடே 2005ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 25 ஆந் திகதி ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் கொலைசெய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியாகும். அவர் ஒரு சிறந்த கொள்கையாளராகவும் உயர்ந்த இலட்சியவாதியாகவும் திகழ்ந்தார்.

எமது இனம் அமைதி வழியில் போராடிய நேரங்களில் இனக்கலவரங்கள் மூட்டப்பட்டு ஆயுதத்தாங்கிய படையினராலும் தீவிரவாதிகளாலும் எமது மக்களும் இளைஞர்களும் துரத்தியடிக்கப்பட்டுக் கொலைசெய்யப்பட்டபொழுது, எமது இளைஞர்களும் ஆயுதமெடுத்துப் போராட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. அந்தப் போராட்டத்தில் கூட வடக்கு இளைஞர்களைவிட கிழக்கு இளைஞர்களே மிகவும் தீவிரம் காட்டினார்கள். 1958ஆம் ஆண்டில் இனக்கலவரம் ஏற்பட்ட காலத்தில் தமிழ் மக்களை அப்பாறையிலிருந்து துரத்தியடித்து இராணுவத்தினர் வெறியாட்டம் நிகழ்த்தியபொழுது மட்டக்களப்பு, துறைநீலாவண்ணியிலுள்ள மக்கள் - அவர்கள் இன்றும் தீவிரமான இலட்சியவாதிகளாக இருக்கிறார்கள் - இராணுவத்தினருக் கெதிராகத் துப்பாக்கி எடுத்துப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். 1958ஆம் ஆண்டிலேயே மட்டக்களப்பிலுள்ள துறைநீலாவண்ணப் பகுதியில் பல இராணுவத்தினர் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். அப்பொழுது வடக்கில் அப்படி நடக்கவில்லை. திருகோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலும் புகையிரதத்தைப் புரட்டினார்கள். சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கொடுமையை அதிகம் தாங்கிக்கொண்டிருந்த காரணத்தினால்தான் சாதாரண மக்கள் கூட பொறுமையிழந்து ஆயுதமெடுத்துப் போராடவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். அப்பொழுது விடுதலைப்புலிகள் இருக்கவில்லை. அப்பொழுது ஆயுதமெடுத்துப் போராடுகின்ற ஓர் இயக்கம் இருக்கவில்லை. ஆனால், 1978ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்தோம் என்பதற்காக என்னுடன் மட்டக்களப்புச் சிறையில் இருந்த அந்த இளைஞர் சமுதாயத்தினர் அனைவரும் அந்தச் சிறையிலே இரத்தம் சிந்தினோம். மட்டக்களப்புச் சிறைக்கூடத்திலே எங்களுக்கு அடித்தார்கள்; உதைத்தார்கள். அன்று அணிதிரண்ட இளைஞர் சமுதாயம்

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திலும் இன்னும் எனது நண்பர் சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் அவர்கள் வழிநடத்திய ‘ஈபிஆர்எல்எஃப்’ இயக்கம், மேலும், செல்வம் அடைக்கலநாதன், சிறி சபாரத்தினம் ஆகியோரின் தலைமையில் வழிநடத்தப்பட்ட ‘தமிழீழ விடுதலை இயக்கம்’ மற்றும் ‘ஈரோஸ்’ இயக்கம் என்பவற்றிலும் தங்களை இணைத்துக்கொண்டு ஆயுதமேந்திப் போராடினார்கள். இப்பொழுது ‘ஈபிடிபி’ இயக்கத்தில் இருப்பவர்களும் ஆயுதமேந்திப் போராடியவர்கள்தான். அவர்கள் எல்லோரும் ஓர் இலட்சியத்துக்காகவே ஆயுதமேந்திப் போராட முன்வந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும், தமிழ் மக்கள் இழந்த சுதந்திரத்தை மீண்டும் மீட்க வேண்டும் என்று போராடுவதற்கு வந்தவர்கள் தாம். ஆனால், தமிழ் மக்கள் மீதான இலங்கை இராணுவத்தினுடைய, அரசாங்கத் தினுடைய அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக, ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக, ஆயுத முனையில் அவர்கள் அழிக்கப்படுவதற்கு எதிராக, அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் அவர்களது விடுதலைக்காகவும் இன்றுவரை போராடுவது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தாம். நாங்கள் உலகத்திலே நடைபெறும் விடுதலைப் போராட்டங்களைப் பார்க்கின்ற பொழுது, தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்கவும் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகவும் விடுதலைப் புலிகள் ஆயுதம் எடுத்துப் போராடுவது எந்த வகையிலாவது தவறானது என்று யாரும் சொல்வதற்கு இடமளிக்க நாம் ஆயத்தமாக இல்லை. நாங்கள் விடுதலைப் புலிகளை ஆதரித்து நிற்கின்றோம். அதைப்போல் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களும் விடுதலைப் புலிகளை ஆதரித்தார். அது மட்டுமல்ல, அவர் யாழ்ப்பாணத்தையும் மட்டக்களப்பையும் பிரிப்பதற்கு விடாமல் தந்தை செல்வநாயகம் வகுத்த அத்திவாரத்தில் நின்று செயற்பட்டார். “வடக்கு - கிழக்கு மாநிலம் தமிழ் மக்களினதும் முஸ்லிம் மக்களினதும் ஒரே தாயகமாக இருக்கின்ற அதேநேரம், அங்கே பரம்பரையாக வாழ்ந்து வருகின்ற சிங்கள மக்களுக்கு அனைத்து அரசியல் உரிமைகளும் இருக்க வேண்டும்” என்ற தமிழரசுக் கட்சியினுடைய அடிப்படைக் கொள்கையுடன் ஜனநாயக ரீதியான போராட்டங்களை முன்னெடுத்துவந்த தமிழ் மக்களின் போராட்டங்கள் ஆயுதமுனையில் அடக்கப்பட்டபொழுது, அதை ஆயுதமேந்தித் தடுக்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. விடுதலைப் புலிகள் அதிலே முன்னணி வகித்தபொழுது சர்வதேசம் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. “இந்த அரசாங்கங்கள் - சிங்களத் தலைமைப் பீடங்கள் தமிழர்களுடைய இனப் பிரச்சினைக்கு ஜனநாயக ரீதியாகத் தீர்வு காண்பதற்கு ஆயத்தமில்லை; ஒரு சிறு உரிமையைக் கூட வழங்குவதற்கு ஆயத்தமில்லை. சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழர்களை அழிப்பதற்குத்தான் முனைந்து நிற்கின்றது” என்பதை உணர்ந்துகொண்டதனால் தமிழ் மக்கள் மற்றும் எங்களுடைய ஜனநாயகக் கட்சியினர் அனைவருமே ஒன்றுபட்டுத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிப்பதற்கு உடன்பட்டோம், ஒன்றுபட்டோம். இதுதான் வரலாறு !

ஆகவே, திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களைக் கொலை செய்தவர்கள், அவரை அழித்துவிடுவதன் மூலம், துப்பாக்கி வேட்டினால் அவரைக் கொன்றுவிடுவதன்மூலம் தமிழர்களின் போராட்டத்தை அடக்கிவிடலாமென்று கருதியிருந்தால் அது வீண் பகற்கனவாகும். ஏனெனில், இன்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்ற இளைஞர்களும் எங்களுடன் சேர்ந்து நிற்கின்ற, அன்று ஆயுதம் ஏந்திப் போராடிய ஏனைய தமிழ் இயக்கங்களைச் சேர்ந்த அந்தப் பிரதேசத்தின் ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்களும் மற்றும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக நிற்கின்ற மக்கள் கூட்டத்தினரும் தந்தை செல்வாவின் அத்திவாரத்தில் நின்று தமிழர் தாயகத்திலே தமிழ் மக்கள் விடுதலை பெற்று வாழ்வதற்காக, தமிழ் மக்களுடைய சுதந்திர ஆட்சியை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்ற தமது இலட்சியத்தில் மேலும் பலமடைந்திருக்கின்றனர் என்பதை, நான் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுடைய மரணச் சடங்குகளில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுகையில் அங்கிருந்த அந்த மக்கள் இயங்கிய வேகத்தையும் அவர்களின் உணர்வுகளையும் அறிந்தபோது உணர்ந்து கொண்டேன். அவருடைய இறப்பு தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் மிகப் பெரியதோர் அடித்தளத்தை இட்டுச் சென்றுள்ளது என்பதை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களைக் கொலை செய்ததன் மூலம், துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் மற்றும் இராணுவ அடக்குமுறைகளின் மூலம் தமிழ் மக்களுடைய கொள்கையையோ, தமிழ் மக்களுடைய இலட்சியத்தையோ, அவர்களுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தையோ, ஐரோப்பியரிடம் தாம் இழந்த சுதந்திரத்தை மீட்க வேண்டும் என்ற அவர்களுடைய கோட்பாடுகளையோ அல்லது தமிழ் மக்களுக்கு இருக்கின்ற இறைமையை மேலும் பலமாகப் பற்றிக்கொண்டு அவர்கள் ஒரு சுதந்திரமான சொந்த ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதற்குள்ள உரிமையையோ யாரும் தடுத்துவிட முடியாது. சர்வதேசம் எங்களின் போராட்டத்திற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தாலும் நாங்கள் தொடர்ந்து போராடுவோம்; போராட வேண்டும். அப்படிப் போராடுவதன் மூலம் தான் ஒரு நாளைக்கு நாங்கள் சுதந்திரமான மக்களாக, நாகரிகமுள்ள மக்களாக, எங்கள் மண்ணிலே சுதந்திரமான ஆட்சியை நாம் நிலைநாட்டுவதைச் சர்வதேசம் ஏற்றுக் கொள்கின்ற அளவுக்குத் தலை நிமிர்ந்து நிற்போம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் தமிழீழ தாயகக் கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்தமைக்காகத் தான் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார். தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைக்கான இலட்சியத்திற்காக யார் யார் எல்லாம் ஆயுதம் எடுத்தார்களோ, அவர்களை எல்லாம் நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியோடு நினைவுகூருகின்றேன். எப்பொழுதும் நாங்கள் அவர்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாயிருப்போம். ஆனால், சிலருக்காக நாங்கள் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம் ! பேரினவாதச் சக்திகளுடைய, இராணுவத்தினுடைய கைப்பொம்மைகளாக இருந்து உங்களுடைய எதிர்காலச் சந்ததியினரின் விடுதலைக்கான ஒரு சுதந்திரப் போராட்டத்தை நீங்கள் சிதறடிக்காதீர்கள் ! தயவுசெய்து இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது நாங்கள் விடுக்கின்ற வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று நான் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுக்கு அந்த கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் நிகழ்ந்த அந்தச் சம்பவமானது உங்களுக்காக நாங்கள் இரக்கப்படுபவர்களாகவும் பரிதாபப்படுபவர்களாகவும் இருப்பதையும் உங்களுக்குச் சொல்லி வைக்கின்றது. இயேசுவோடு அவரைக் காட்டிக் கொடுத்தவர்களும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள்; அவர் மரணத்தின் மடியில் இருக்கும்போதும் அவர்கள் பரிதாபப்படவில்லை. ஆனால், நாங்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், தமிழர்களுடைய தாயகக் கோட்பாடு தந்தை செல்வா அவர்களினால் மட்டும் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. உலகத்திலே விடுதலைக்காகப் போராடுகின்றவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு சிறு இடமாவது சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் போராடுகின்றார்கள். ஆட்சி உரிமையிலலாதவர்கள் கூட போராடித் தங்களுடைய ஆட்சியை நிலைநாட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நாங்கள் இந்த மண்ணிலே ஆட்சி செய்தவர்கள் !

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி விடை பெற விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக இருந்த எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க அவர்கள், 1920 ஆம் ஆண்டுகளில் ‘ஒக்ஸ்போர்ட்’ பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து நாடு திரும்பிய போது இந்த நாட்டினுடைய பிரதேச, இன முரண்பாடுகளைப் பார்த்துவிட்டு, ‘Morning Leader’ என்ற பத்திரிகையிலே நான்கு கட்டுரைகளை எழுதினார். அவுஸ்திரேலியாவைப் போலவோ சுவீட்சர்லாந்தைப் போலவோ ஒரு சமஷ்டி அமைப்பின் கீழ் இந்த நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணப்பட வேண்டுமென்று அதில் தெளிவாக எழுதினார். அதற்குப் பிறகு மொலமுரே, பஸ்நாயக்கா, பாணபொக்கே போன்ற அரசியல் ஞானம் மிக்க கண்டியத் தலைவர்கள் - அவர்களை ‘கனவான்கள்’ என்று குறிப்பிடலாம் - டொனமூர் ஆணைக்குழுவுக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் “கண்டி ஒரு மாநில அரசாக இருக்க வேண்டும்; தாழ்நிலச் சிங்களப் பிரதேசம் ஒரு மாநில அரசாக இருக்க வேண்டும்; வடக்கு - கிழக்கு மாநிலம் தமிழர்களுடைய தாயக பூமி. எனவே, அங்கே அவர்களுடைய அரசு அமைய வேண்டும். இந்த மூன்று அரசுகளும் பொது நன்மைகளுக்காக மத்தியிலே ஒரு சமஷ்டி அமைப்பை உருவாக்கிக்கொண்டு இந்த நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு

[தரு மாவே டீ. சேனாதிராஜா மனா]

கண்டு நாட்டை ஆள வேண்டும்” என்று அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல அவர்களும் இது தொடர்பாகச் சில தரவுகளை இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பித்தார். டொனமூர் ஆணைக்குழுவுக்குப் பிறகு சோல்பரி ஆணைக்குழுவுக்கு முன்பாகவும் அதே கண்டியத் தலைவர்கள் இதனைச் சொன்னார்கள்: ‘கண்டிய சம்மேளனம்’ - **Kandyan Federation** - அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. அந்த மாண்புமிக் கண்டிய சிங்களத் தலைவர்கள்தான் முதன்முதலில் தமிழ் மக்களுடைய தாயகப் பிரதேசத்தை அடையாளம் காட்டி, அவர்கள் அந்த மண்ணிலே தன்னாட்சி செய்வதற்கும், வேண்டுமானால் சமஷ்டி அமைப்பு முறையொன்றிலே ஒரு மாநிலம் மற்ற மாநிலத்தின் விடயங்களில் தலையிடாதவாறு ஆட்சி செய்வதற்கும் உரிமையுடையவர்கள் என்று அன்றைக்கே பிரேரணை கொடுத்தார்கள். ஆகவே, ஏதோ இன்று நாங்கள்தான் இந்த நாட்டைப் பிரிக்க முயற்சிக்கின்றோம் என்றோ நாங்கள்தான் இந்த நாட்டில் போராடுகின்றோம் என்றோ நீங்கள் கருதுகூடாது. “எங்களையும் சமமாக நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னபொழுது, நீங்கள் எங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அரசியலமைப்பு ரீதியாகவும் இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மூலமாகவும் அடக்கியொடுக்க முற்பட்ட காரணத்தினால்தான் நாங்கள் இராணுவ ரீதியாகவும் போரடவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகியிருக்கின்றோம். ஆகவே, ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களை அழித்துவிட்டாலும் எங்கள் உணர்விலும் எங்கள் இரத்தத்திலும் எங்கள் மூச்சிலும் ஊறிப்போயிருக்கின்ற அந்த இலட்சியத்தை நிச்சயமாகத் துப்பாக்கி வேட்டுக்களாலோ அல்லது பேரினவாத சக்திகளாலோ அடக்கிவிட முடியாது. நிச்சயமாக நாங்கள் ஒவ்வொரு இழப்பிலிருந்தும் ஒவ்வொரு இறப்பிலிருந்தும் மென்மேலும் பலமடைவோம்; எங்கள் சுதந்திர இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவோம். அதற்காக நாங்கள் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களை என்றும் நினைவுகொள்வோம். “மாமனிதர்” என்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளாலும் தமிழ் மக்களாலும் புகழாரம் சூட்டப்பட்டிருக்கின்ற ஜோசப் பரராஜசிங்கம் என்ற அந்த மாமனிதருக்காக எங்களுடைய அஞ்சலி உரையை இந்தப் பாராளுமன்றத்திலும் நிகழ்த்துவதற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நாம் நன்றியோடு நினைவுகூருவோம்.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

கருணாகர கிஷோரே வந்த. செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

மே டீ. சேனாதிராஜா வந்தார். செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

தரு மாவே டீ. சேனாதிராஜா மனா

(மாண்புமிகு மாவை சோ. சேனாதிராஜா)

(The Hon. Mavai S. Senathirajah)

தலைமைதாங்கும் வணக்கத்துக்குரிய தேரர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுடைய முன்னிலையிலும் உரையாற்றுவதற்குக் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எனது உரையை நிச்சயமாக நீங்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்திருப்பீர்கள் என நினைக்கின்றேன். நீங்கள் ஒரு மாண்புமிக் துறவி. நீங்கள் தலைமைதாங்குகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்ய விரும்புகின்றேன்.

நாங்கள் மாண்புமிகு ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுக்கு அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்ற இவ்வேளையில், கடந்த 40 ஆண்டுகளில் நான் இந்த மண்ணிலே பலமுறை எனது இரத்தத்தைச் சிந்தியவன்,

இறந்துவிட்டதாகக் கருதப்பட்ட பல சந்தர்ப்பங்களிலும் இந்த மண்ணில் மிகவும் அன்பும் பாசமும் கொண்டவன் என்பதனால் உயிர் பிழைத்தவன் என்ற வகையில், அங்குள்ள மக்கள் தந்தையுடனும் அவருடைய கொள்கைகளுடனும் அவரின் இலட்சியத்துடனும் ஒன்றாகப் பின்னிப்பிணைந்து அந்த இலட்சியத்தின் அத்திவாரத்தின் கற்களாக இருந்தவர்கள் என்ற முறையில் கிழக்கு மக்களிடமும், ஆயுதம் எடுத்தும் போராடியபொழுதும் அந்த இளம் சமுதாயத்தவரே இன்னும் அதிகமாக இந்த மண்ணுக்காகத் தங்கள் உயிரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் எங்கள் தாயகத்தின் தென்பகுதி இளம் சமுதாயத்தினரிடமும், நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதுபோல, தந்தை அவர்களுடன் அந்தக் கட்சியிலே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்து போராடியவர்கள்; இணைந்து செயற்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் அங்குள்ள முஸ்லிம் மக்களிடமும் உரிமையோடு மிகவும் சிறப்பாக ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகின்றேன். அதாவது, நாங்கள் வடக்கு - கிழக்கு மாநிலம் இணைந்த அந்தத் தாயகத்தை உறுதியோடு பற்றி நிற்க வேண்டும்; தந்தை செல்வா அவர்களுடைய அந்த அத்திவாரத்தில் நின்று நாங்கள் - முஸ்லிம் மக்கள் உள்ளிட்ட தமிழ் தேசத்து மக்கள் - எமது விடுதலைக்காக, எமது சுதந்திரத்தை எங்கள் மண்ணில் நிலைநாட்டுவதற்காக ஒன்றுபட்டுக் கைகோர்த்து நிற்க வேண்டும். மறைந்த மாமனிதர் ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுக்கு நாங்கள் செலுத்துகின்ற மிகச் சிறந்த அஞ்சலி அதுவாகத்தான் இருக்க முடியுமென்பதனால் இந்த வேண்டுகோளை விடுத்து, அதிஷ்டவசமாக, அன்றைய சம்பவத்தில் உயிர் பிழைத்து இன்று வெளிநாட்டில் இருக்கின்ற அவருடைய மனைவிக்கும் - அவர் இந்த மண்ணுக்குத் திரும்பி வருவார் - அவரின் குடும்பத்தினருக்கும் அந்த மண்ணைச் சேர்ந்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இந்த அஞ்சலியுரையின் ஊடாக எமது அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி.

[பு.பா. 10.39]

பு.பா. 10.39

(வண. எல்லாவல மேதானந்த தேரர்)

(Ven. Ellawala Medhananda Thero)

இலாசாரூப் ஓரோவியைச் சேர்ந்த வந்த. செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

இலாசாரூப் ஓரோவியைச் சேர்ந்த வந்த. செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

இலாசாரூப் ஓரோவியைச் சேர்ந்த வந்த. செ. பி. 10.45-ல் பங்கு நாயகர் டீ. சேனாதிராஜா வந்தார்.

බාහිර වූ පිරිසක් හැටියටදී අපි දකින්නේ. සටන් විරාම ගිවිසුමෙන් පසු හය දහස් වාරයකට වඩා එම ගිවිසුම කඩ කිරීමත්, ඔස්ලේ සමුළුවට පෙරත් ඔස්ලේ සමුළුවෙන් පසුවත් කරන ලද මිනිස් ඝාතනත් අතිශය බේදජනක බව අප මේ අවස්ථාවේ සිහිපත් කළ යුතුව තිබෙනවා. අසරණ මිනිසුන්, ළමා ළපටින්, මවුවරුන්, ගැබ්ණි මව්වරුන් මොවුන් ඝාතනය කළා. මේ ඝාතන කරවන කිහිප දෙනෙකු හැර ඔවුන් අතරම සිටින වැඩි දෙනෙක් - එනම්, එල්ටීටීඊ සංවිධානය තුළ ඉන්න වැඩි දෙනෙක් - මේ ඝාතනවලට යටි හිතක් කැමැති නැහැ. ඒක අපි හොඳාකාරවම දන්නවා. මේ පීඩාකාරී තත්ත්වය නිසා සාමාන්‍ය දෙමළ ජනතාවගෙන් සියයට 100ක් කොටි සංවිධානයට කැමැති නැහැ. කැමැත්ත විමසීමට රහස් ඡන්දයක් තිබ්බොත් ඔවුන්ට නියත වශයෙන්ම ඡන්ද 10කවත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒක නියතයි.

මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, අරන්තලාවේදී සිදු කළ හික්මු ඝාතනය මේ රටේ හෝ මෙරට ආක්‍රමණය කළ කිසිදු සතුරකු විසින් නොකරන ලද මිලේච්ඡ ඝාතනයක්. මේ කිසිවක් පිළිබඳව කොටි සංවිධානය සංවේගයක් ප්‍රකාශ කළේ නැහැ. ඔවුන් දෙමළ ජනතාවගේ එකම නියෝජිතයා හැටියට ලොවට පෙනී සිටිනවා. ඔවුන් කරන්නේ කුමක්ද? පොට්ටු අම්මාන් වැනි නායකයන් කිහිප දෙනෙක් කොළඹ නැවතී සිටිනවා. ඔවුන් ප්‍රභූන් ඝාතනයට සහ කොළඹ විනාශ කිරීමට කටයුතු කරමින් සිටිනවා. ඔවුන්ට සිංහලද, දෙමළද, මුස්ලිම්ද කියන ආකල්පයක් නැහැ. ඔවුන්ගේ මතයට එකඟ නොවන ඕනෑම කෙනෙක් ඔවුන් ඝාතනය කරනවා. තමන්ගේ මව වුණත් ඝාතනය කරනවා. පියා වුණත් ඝාතනය කරනවා, සහෝදරයා වුණත් ඝාතනය කරනවා. මේ ඝාතන ඉතිහාසයේ එය පැහැදිලිව පෙන්නුම්කර තිබෙනවා. යාපනයේ සිට කැනඩාවට ගොස් සිටින යාපන වැසියන් රජයේ වරදක් නිසාද යාපනයෙන් කැනඩාවට ගියේ? කොටි සංවිධානය තහනම් කළේ දරුණු වැඩ නිසා බව ඔවුන් කැනඩාවේ සිට ඔවුන්ගේ නැයන්ට නිතර කථා කරමින් දක්වනවා. ජර්මනියේ සිටින අයත් ඒ වාගේ මයි. මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, - එල්ටීටීඊ- සංවිධානයේ වෙබ් අඩවි තිබෙන්නේ වැඩි හරියක් තෝරුවේ රටේ. තෝරුවේ රට නිසා කොටි පොහොසත් වෙනවා. මේ ක්‍රියාවලිය නිසා දෙමළ ජනතාවට විනාශය ළඟා වෙනවා. අපේ සහෝදර දෙමළ ජනතාවට සිදු වන මේ විපත පිළිබඳව අපට හරිම සංවේගයක් දැනෙනවා.

පසුගිය සුනාමි විපත සිදු වූ අවස්ථාවේ අපි ආධාර අරගෙන ගියේ සිංහල ප්‍රදේශවලට නොවෙයි. ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් ජනතාව වාසය කරන ප්‍රදේශවලට තමයි අපි ආධාර අරගෙන ගියේ. අපි කල්පනා කළා, මේ රටේ සිටින අපි වාගේ ම මසින් ලෙයින් හැදුණු අපේ දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවට උදව්වක් අපි කරන්න ඕනෑ කියා. ඒ නිසා අපට ලොකු වේදනාවක් තිබෙනවා, අපේ සාධාරණ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රවාහයේ ජීවත් වන අපේ දෙමළ සහෝදරවරුන්ට, මුස්ලිම් සහෝදරවරුන්ට මේ වාගේ විපත් සිද්ධ වීම පිළිබඳව. යුද හමුදාපති සරත් ෆොන්සේකා මහතාගේ ජීවිතය බේරීම ගැන යාපනයේ ජනතාව අපට කථා කර කියනවා. “සාමි, යාපනයේ මිනිසුන් බේරා ගන්න තමයි සරත් ෆොන්සේකා දෙවියන් විසින් රැකලා දුන්නේ. සරත් ෆොන්සේකා හමුදාපතිතුමා ඒ අනතුරින් විනාශයට පත් නොකර දෙවියන් විසින් ආරක්ෂා කළා. මොකටද? යාපනයේ ජනතාව ආරක්ෂා කරලා දෙන්නයි ඒක දෙවියෝ කළේ” කියලා. මේකයි තත්ත්වය.

2006.05.08 දින සිට සියලු රජයේ කාර්යාලවල, පාසල්වල කටයුතු නැවැත් විය යුතු බවට එල්ටීටීඊ සංවිධානය නියෝගයක් කර තිබෙනවා. ශුද්ධ යුද්ධය එතැනින් ආරම්භ කරන බව ඔවුන් කියා තිබෙනවා. දෙමළ ජනතාවගේ එකම විමුක්ති දායකයා හැටියට පෙනී සිටින කොටි සංවිධානය කරන්නේ කුමක්ද? සිංහල මිනිසුන් යාපනයේ, ත්‍රිකුණාමලේ, කෝකිලායි, සේරුවිල, බක්මිටියාව, වැලිඔය, ගෝමරන්කඩවල ආදී සිය ගණනක් ගම්වලින් පැත්තුවා. ඒ වාගේම යාපනයේ දෙමළ ජනයා සිටින සමහර ගම්වලට පහර දීලා ඒ අය ඉන්දියාවට පලා යන විට හමුදාව විසින් කරන ලද අපරාධ හැටියට ඒවා ලෝකයට දෙනවා. නමුත් ඒ අය එක්ක සාකච්ඡා කළාම, මේවා සිදු වන්නේ කොහොමද කියන එක පිළිබඳව ඒ අය යථා තත්ත්වය අපට පැහැදිලි කර දී තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ පහර දීම නිසා යම් කිසි ගමකින් පලා නොගිය අයව සමූහ වශයෙන් ඝාතනය කළා. ඒ අය මුස්ලිම් ද, දෙමළ ද, සිංහල ද කියා බැලුවේ නැහැ. පැහැදිලිවම අපි දන්නවා, මුතුර ආදී ප්‍රදේශවල - මට සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. මම මේ අවස්ථාවේදී ඒවා ඉදිරිපත් කරන්න කාලය ගන්නේ නැහැ-සාමාන්‍ය දෙමළ ජනයා, මුස්ලිම් ජනයා ඝාතනය කළා. බොහෝ දෙමළ මිනිසුන් රට හැර ඉන්දියාවට පැත්තා. ඒ ගැන කොටි කිව්වේ කුමක්ද? රජයේ හමුදාවලින් කරන කරදර නිසා ඔවුන් ඉන්දියාවට ගිය බවයි. ඒ කථාව අමුලික බොරු. ත්‍රිකුණාමලයේ සිංහල මිනිසුන් බිය කර ඔවුන්ගේ ඉඩම් මුදලට ගන්නේ කොටි.

ගරු සිවනාදන් කිසෝර් මහතා

(மாண்புமிகு சிவநாதன் கிஷோர்)

(The Hon. Sivanathan Kissor)

Venerable Sir, I rise to a point of Order.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. නායක භාමුදුරුවෝ පොඩ්ඩක් නිශ්ශබ්ද වන්න.ගරු මන්ත්‍රීතුමා point of Order. එකක් මතු කරනවා.

ගරු සිවනාදන් කිසෝර් මහතා

(மாண்புமிகு சிவநாதன் கிஷோர்)

(The Hon. Sivanathan Kissor)

We are taking up the Vote of Condolence of Mr. Joseph Pararajasingham. But, the Ven. Ellawala Medhananda Thero is not talking about the Vote of Condolence. He is talking of other things. You also can understand that, Sir. What is this, Venerable Sir?

පූජ්‍ය එල්ලාවල මේධානන්ද ස්ථවිර

(வண. எல்லாவல மேதானந்த தேரர்)

(Ven.Ellawala Medhananda Thero)

ඉස්සෙල්ලා කථාවෙදීත් මේ විධියේ කථා කළා නම් අපට මේ ගරු සභාවේ අයිතියක් තිබෙන්න ඕනෑ. යථා තත්ත්වය ප්‍රකාශ කරන්න. ඉස්සෙල්ලා නිජබිම ගැන කථා කළා. නිජබිම ගැන කථා කරන්නේ නැහැ කියා මම කිව්වා. මේ ඝාතන පිළිබඳව කියන්නේ නැතිව, ජෝශප් පරරාජසිංහම් මන්ත්‍රීතුමාගේ ඝාතනය පිළිබඳව යමක් කථා කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ඒ නිසා මේ ගරු සභාවේ අපට අයිතිය තිබෙන්න ඕනෑ. මේවා පිළිබඳව පැහැදිලිව කතා කරන්න. ද්‍රවිඩ මිනිසුන් කොපමණ ඝාතනය කළාද ? මේ රටේ ඕනෑම වැඩක් රජයෙන් හෝ අනෙකුත් ආයතනවලින් දෙමළ අයට ඉතාම පහසුවෙන් කර ගන්න පුළුවන්. කිසිම තහනමක් නැහැ. අපි හොඳාකාරවම දන්නවා ඒ අයට සියලු පහසුකම් සලසා තිබෙන බව. ඒ වාගේම කිසිම වැඩක් කර ගන්නට බැරිව අසරණ වී සිටින්නේ සිංහලයින්. මම ඒ ගැන කියන්න කැමැති නැහැ. රටේ උරුමකරුවන්ට ගිය කල ගැන අපි සංවේග වෙනවා. නමුත් සියලු ජනතාවට සමානාත්මතාවෙන් සලකන්නට ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ ඒකාන්ත වශයෙන්ම අදත් අපි ඉන්නවා. අපේ වෙනසක් වෙලා නැහැ. අදත් එහෙමයි, එදාත් එහෙමයි, අනාගතයේදීත් එහෙමයි. ද්‍රවිඩ මිනිසුන් කොපමණ ඝාතනය කළාද ? මට ලැයිස්තු ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්. ඝාතනය කරන ලද දහස් ගණන් සිංහලයන්, සිය ගණන් මුස්ලිම් ජාතිකයින් ගැන මෙහිදී මා කියන්නට යන්නේ නැහැ. මන්ද, ඝාතනයට ලක් වුණු ජෝශප් පරරාජසිංහම් මහතා ද්‍රවිඩ ජන්මයක් ඇති කෙනෙකු නිසායි, මේ එතුමා ගැන සිහිපත් කෙරෙන අවස්ථාව නිසායි.

මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, 2006 මැයි මස 28 වැනි ඉරිදා ‘දිවයින’ පුවත් පතේ පළ වී තිබුණේ මොන තරම් සංවේගජනක වාර්තාවක්ද ? එදා උදේ පාන්දර මෙම පුවත් පතේ ඒ දරුවාගේ ශරීරයට වැදී තිබුණු වේඩ් උණ්ඩය නිසා ඇති වී තිබුණු තුවාලය මම දැක්කාම මගේ ඇස් දෙකෙන් කඳුළු ආවා. මට පැය ගණනක් කතා කර ගන්නට බැරිව ගියා. කොටි හමුදාව ඒ ද්‍රවිඩ දරුවා අරගෙන ගිනිත් පුහුණු කරන කොට පැනලා ගියාම, ඊ ළඟට ඔහුව නැවත අරගෙන ගිනිත් තිබෙනවා. ඒ දරුවාගේ ආවේ ඔහු තුරුල් කර ගෙන ඉන්දුදේදී ඇකයෙන් අර ගෙන ගිනිත් ඒ දරුවා ඝාතනය කර තිබෙන හැටි බලන්න ! දෙමළ ජාතියේ නියම වග කිව යුතු පුද්ගලයන් හැටියට කටයුතු කරනවා නම්, එකම නියෝජිතයා හැටියට පෙනී සිටිනවා නම්, මේ පුළුල් දරුවා මේ තරම් දරුණු විධියට ඝාතනය කරන්නට පුළුවන්ද ? මෙය දුටු කාගේ වුණත් පසුව පැළෙන තරමේ වේදනාවක් ඇති වන්නේ නැද්ද කියා බලන්න. මේ රටට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කරුණාව, මෙමුත්‍රිය ව්‍යාප්ත කරන අපට හික්මුන් වහන්සේලා හැටියට මේවා බොහොම වේදනා සහගතයි. මේ දරුවා මසින් ලෙයින් හැදුණු කෙනෙක් නොවෙයිද කියා මම ප්‍රශ්න කරන්නට කැමැතියි.

[ප්‍රජා එල්ලාවල මේධානන්ද ස්ථිර]

මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, කොටි සංවිධානයට බඳවා ගෙන බලෙන් යුද පුහුණුව දෙදි දී පැන ගිය ඒ ළමයාට සොයා ගිය කොටි කාඩරයින්, ඒ ළමයාට අල්ලා ගෙන ගොස් - ආවිච්චි බදා ගෙන වැළපෙන එම ළමයාට අල්ලා ගෙන ගොස් - වෙඩි තබා ඝාතනය කරන විට කෝ මානව හිමිකම් කාරයෝ ? ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවගේ කරුණාව කෝ ? ළමා අයිතිවාසිකම් ගැන කතා කරන අය කෝ ? ප්‍රභාකරන්ගේ පුතාට මෙහෙම වුණොත් එයා සතුටු වනවාද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. මේ දරුවාත්, අම්මා තාත්තා කෙනෙකුගේ දරුවෙක් නේද, අපි අතරේ ජීවත් වන මනුෂ්‍යයෝ නේද කියා අපි ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ නිසා තමයි උතුරු පළාතේ සහ නැගෙනහිර පළාතේ සාමාන්‍ය මිනිස්සු හමුදාවට ආදරය කරන්නේ ; හමුදාව හොඳයි කියන්නේ. ඔවුන් මේ වාගේ දරුණු, ජඩ වැඩ කරන්නේ නැහැ. මිනිසුන්ට දයාවෙන් කටයුතු කරනවා. මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, යාපනයේ මිනිසුන් මට නිතර නිතර කථා කර ඔවුන්ගේ කොරතුරු කියනවා. හමුදාව නිසා යන්නම් ඔවුන් රැකලා සිටින බව නිතරම කියනවා, හමුදාවට ප්‍රශංසා කරනවා. කොටි කාඩරයන් තැන් තැන්වල ඝාතනයන් කරමින් ඒවා හමුදාව පිට පටවන්නට ක්‍රියා කළාට යාපනයේ ජනතාව නියම සත්‍යය දන්නා බව නිතරම කියනවා. මරන බිය නිසා ඔවුන් මේවා එළිපිට කියන්නේ නැහැ. යාපනයේ සාමාන්‍ය ජනතාවට රජයෙන් යවන සම්පත් සියල්ල කොටි පැහැර ගන්නවා. ඒ නිසා යාපනයේ ජනතාව දුක සේ ඉන්නවා. යාපනයට තෙල් බඩුසර කොපමණ ගියත් ඒවා යාපනයේ සාමාන්‍ය ජනතාවට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒවා කොටි අල්ලා ගන්නවා. දෙමළ ජනතාවට අතිශය පීඩා ගෙන දෙන්නේ වෙනත් කවුරුවත් නොවෙයි, කොටි සංවිධානය විසිනුයි. යාපනයේ රජයේ නිලධාරීන් වැඩි හරියක් කොටි කියන හැටියටයි වැඩ කරන්නේ. නැත්නම් ඔවුන්ට මරණය නියමයි. උතුරු පළාතේ හා නැගෙනහිර පළාතේ අන් තැන්වලත් එහෙමයි. මේ නිසා සාමාන්‍ය වැසියන්ට නොයෙකුත් අසීරුතාවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. ඒක රජයේ වරදක් නොවෙයි.

මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, එහි විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් කොටිටත් කැමැති නැහැ. කාර්මික විද්‍යාලවලට තෝරා ගන්නේ කොටිටත් සම්බන්ධ අය පමණයි. ප්‍රභාකරන්ගේ දරුවන් අධ්‍යාපනය ලබන්නේ පිටරටවල සුපිරි පාසල්වලයි. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල ද්‍රවිඩ දරුවන් කොටිත් අතින් ඝාතනයට ලක් වෙනවා. මේ රටේ සාමාන්‍ය දෙමළ ජනතාවගේ දරුවන්, දරුවන් නොවෙයි ද, ඒ අය සැදී ඇත්තේ මසින් ලෙයින් නොවෙයි ද කියා මම ඔවුන්ගෙන් අහනවා.

මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, මේවා ගැන කවුරුවත් විවාද කරන්නේ නැහැ. අමර්තලිංගම් මහතා ඝාතනය කළා. කෝ, විවාද ? ඒ ගැන විවාදයක් කළ යුතුයි කියා මා යෝජනා කරනවා. කොටි සංවිධානය මිලේච්ඡ ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක් හැටියට නම් කර විදේශීය රටවල එය තහනම් කර තිබෙනවා. කෝ, අපේ රටේ තහනම් කර තිබෙනවාද ? මෙහි යථාර්ථය කුමක්ද ?

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු ජෝශප් පරරාජසිංහම් මැතිතුමාට අප සලකන්නේ සහෝදරයකු හැටියටයි. ඔහු ඝාතනය කළේ කොටි සංවිධානයයි. ඒ පිළිබඳව අපි අපේ බලවත් විරෝධව පළ කරනවා. අපේ දහමේ හැටියට ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ පවුලේ සියලු දෙනාට ජාතික හෙළ උරුමයේ සංවේගය ප්‍රකාශ කරන අතර, අපගේ ශෝක පණිවුඩය ඒ පවුලේ උදවිය වෙත දන්වා යවන දෙසට මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අතරම අපේ දහමේ හැටියට එතුමාට පරලොව සුගතිය අත් වේවායි අප මේ අවස්ථාවේ දී ප්‍රාර්ථනා කරනවා. තෙරුවන් සරණයි !

[ප්‍ර. හා. 1055]

ගරු කරු ජයසූරිය මහතා

(மாண்புமிகு கரு ஜயசூரியா)

(The Hon. Karu Jayasuriya)

මූලාසනාරූප ගෞරවනීය ස්වාමීන් වහන්ස, මේ අවස්ථාවේදී ජෝශප් පරරාජසිංහම් මහතාගේ අභාවය සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ශෝකයත්, මාගේ ශෝකයත් මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැතියි.

ගරු ජෝශප් පරරාජසිංහම් මැතිතුමා තමන්ගේ වෘත්තීය ජීවිතය ආරම්භ කළේ, මිනින්දෝරුවකු වශයෙනුයි. එතුමා මඩකලපුව කවිවේරියේ මිනුම් නිලධාරියකු වශයෙන් සේවය කළා. ඊට අමතර ව එතුමා දැනට වසා ඇති Independent Newspapers of Ceylon සමාගමේ පුවත් පත් කලාවේදියකු

වශයෙන් ද සේවය කළා. පසුව, ලෙඩරල් පක්ෂයේත්, ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේත් නොයෙකුත් පදවි දරමින් එතුමා දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයට විශාල සේවාවක් කළා. පරරාජසිංහම් මැතිතුමා විසින් කරන ලද ජනතා සේවය සම්බන්ධයෙන් මීට ඉහත අදහස් දැක් වූ ගෞරවනීය ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළු ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා සඳහන් කළ කරුණු අප ද අනුමත කරනවා.

එතුමාගේ චරිතය තුළ තිබුණු විශිෂ්ට ගුණාංග කිහිපයක් ම අපි දැක්කා. එතුමා මහජන සේවකයකු වශයෙන් ; ඒ වාගේම දේශපාලනඥයකු වශයෙන් සෑම විටම ක්‍රියා කළේ, තමන්ගේ ජනතාවට සේවය කිරීමේ අරමුණෙනුයි. එතුමා ජනතාවට ආදරය කළා. ඒ වාගේම ජනතාවගේ දැවෙන ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් බොහෝ අවස්ථාවලදී කෙළින්ම ඉදිරිපත් වී ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට විශාල උත්සාහයක් දැරූ බව මම පොද්ගලිකවත් දන්නවා. එම නිසා එතුමා අප දකින්නේ බොහොම නිශ්ශබ්ද, ඒ වාගේම කාරුණික, හදවත පිරිසිදු දේශපාලනඥයකු වශයෙනුයි. ප්‍රශ්නයක් ඇති වුණාම ඒ ගැන බොහොම නිහඬව සාකච්ඡා කර, ඒ ප්‍රශ්නය සාමකාමී ව විසඳා ගැනීමට සෑම විටම එතුමාට හැකියාව ලැබුණා.

එතුමාත්, අපත්, දේශපාලන වශයෙන් වෙනස් අදහස් දැරුවත්, ආගම් වශයෙන් වෙනස් අදහස් දැරුවත්, ජාතීන් වශයෙන් වෙනස් අදහස් දැරුවත් අවසානයේදී අප සියලු දෙනාම මේ මිනිස් වර්ගයාට අයිති කොටසක් වශයෙන් සලකා, ඒ අනුව ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීම සඳහා සාකච්ඡා කිරීමට අපට පුළුවන්කම ලැබුණා. ඒ වාගේම, තමන්ගේ දැවෙන ප්‍රශ්න විසඳන්නට තිබෙන ස්ථානය පාර්ලිමේන්තුව මිස තුවක්කුවක් එහෙම නැත්නම් උණ්ඩයක් නොවේ ය කියා එතුමා විශ්වාස කළා. කවුරුත් කළත් එතුමන්ගේ ඝාතනය අපි සම්පූර්ණයෙන්ම ම හෙළා දකිනවා. මේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට තුවක්කු අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. මේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට වෙඩි උණ්ඩ අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. මේ රටේ ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කර සාමකාමීව විසඳා ගැනීමේ දර්ශනය එතුමා තුළ තිබුණා. ඒ නිසයි විශේෂ ගණයේ දේශපාලනඥයකු වශයෙන් අපි එතුමාට ගෞරව කරන්නේ.

එම නිසා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ශෝකයත්, මාගේ ශෝකයත්, එම පවුලේ සියලුම සාමාජිකයන්ට මේ අවස්ථාවේදී පුද කරමින් අප අදහන ආගම අනුව, එතුමාට නිවන් සුව ලැබේවා! යි.

ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

[ප්‍ර. හා. 1057]

ගරු මහාචාර්ය තිස්ස විතාරණ මහතා (විද්‍යා හා තාක්ෂණ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (தேவராசிரியர்) திஸ்ஸ விதாரணா - விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பவியல் அமைச்சர்)

(The Hon. (Prof.) Tissa Vitharana - Minister of Science and Technology)

මූලාසනාරූප ගරු ස්වාමීන් වහන්සේගෙන් අවසරයි. අපේ ද්‍රවිඩ සහෝදර පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට වඩාත් පැහැදිලි වන ආකාරයට, දෙමළ ජනතාවට වඩාත් පැහැදිලි වන ආකාරයට මගේ කථාව ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කරන්න යි මා අදහස් කරන්නේ.

I would like to with deep sorrow on this occasion associate myself with the Vote of Condolence that has been moved by the Leader of the House of Parliament Hon. Nimal Siripala de Silva and express my deepest sympathies to the wife and family of Mr. Joseph Pararajasingham, other relatives, the party to which he belonged, the TULF and to the Tamil people, particularly the Tamil people of the Batticaloa District in the Eastern Province.

His death has been a loss not only to the members of his family and to the Tamil people but also to the people of Sri Lanka as a whole. It has been a loss to the Sinhala people, the Muslim people and all the people of this country.

I had occasion to associate with the late Joseph Pararajasingham even before I came to know him in Parliament. I had discussions with him on behalf of the Lanka Samasamaja Party to which I belong. These exchanges were on the basis of the need to respect the rights of the Tamil people and to ensure that those rights were granted and achieved as soon as possible. He always respected the stand of the LSSP with regard to this ethnic problem and we were able to examine it as a common problem of Sri Lanka.

I must also mention that while I was the Convener of the National Alliance for Peace, we had several discussions with leading Members of parties representing the Tamil people in connection with our efforts while the war was going on, to try to work out some peaceful approach and achieve a dialogue. We had several discussions with him and I must say that during this period I found him very receptive to the ideas. He was not a communalist. He looked at the problem from the point of view of the Tamil people and also from the point of view of Sri Lanka as a country.

As the Hon. Nimal Siripala de Silva mentioned much of the background, I would like just to add one or two points. He was born on the 26th of November, 1934 of rather humble origins. He had his career as a draftsman at the Batticaloa Secretariat. He worked in the public service and also as a part-time journalist in the Tamil daily newspaper "Thinapathi" writing stories under the name of Sugunam Joseph. He first entered Parliament in 1990. He was re-elected in 1994 and again in October 2000. He was appointed a National List Member in 2002. So, he has been a long-standing representative of the Tamil people in Parliament and has played an invaluable role in defending their rights in a broad perspective of achieving a solution within the framework of a united Sri Lanka.

During the entire period of my association with him I found him a simple, soft-spoken person, gentle in his demeanour and who genuinely expressed his views, his convictions and was doing it with an intention of working out a solution to the problem and did not try to rouse communal passions. He was really a person in the Gandhian tradition. He did not condone violence. He was a man of peace and as a devoted Catholic had his religious approach in working out solutions to the problems of the people. As a Parliamentarian he represented his electorate diligently. He worked for the needs of the people of that area and tried to get as much for them as it was possible for him as a Member of Parliament in the Opposition and I think, he won over the goodwill and the support of his constituency. His gentle manner, the warmth of his heart and the fact that he genuinely felt for the people was reflected in the deep respect that the people of the Eastern Province, particularly of the Batticaloa District, felt for him.

I would also like to say that from a point of view of politics he was a true democrat. He respected Parliamentary procedures. He maintained the dignity of Parliament and

he felt that it was a forum where he could voice his opinions and the grievances of the Tamil people and at the same time he was prepared to listen to what others had to say. He was committed to a peaceful resolution of the national problem in Sri Lanka and in his political philosophy he was basically a pragmatist. He reflected the needs of the Tamil people and he would act pragmatically to fulfill those needs. He was convinced that the national problem could be solved by a direct dialogue between the Government and the LTTE. He was a person who always stood for a direct approach to solve the problem. I think that is particularly relevant today when we have to reconsider this issue of how the Ceasefire Agreement and the peace process have been progressing up to now and I will say something more about it in a short while.

He was also of the view that there had to be power-sharing if there had to be a federal solution to the problem. He was prepared to support those who moved to work out a federal solution within the framework of a united Sri Lanka. I would like to say that he was also, as I mentioned, a man of peace - he was totally committed to the peace process, to the process of dialogue and was absolutely convinced that the ethnic problem in Sri Lanka could only be settled by negotiation. The fact that we have internationalized the problem to the point where various countries have taken up this issue. In fact this issue should be considered an internal problem that concerns the Sri Lankan people. He was one of the few Tamil leaders who was firmly convinced that we should try to work out a solution within this framework by a direct dialogue between the people, in particular the Sinhala and the Tamil people.

Now, I would like to move on to the tragic events that we are referring to, today; that is his tragic death. He was shot inside a cathedral that was crowded with people in the Batticaloa Town attending the Christmas mass on the 25th of December, 2005 - on Christmas Day! . The service was presided over by the Bishop of Batticaloa, Kingsley Swamipillai and along with him was his wife Mrs. P. Suganam. Though both of them had decided not to go to church at that point of time, they received a telephone call and they subsequently went to church. Then they were met with the cruel bullets which killed Mr. Joseph Pararajasingham and wounded his wife. These are the events that led to the unfortunate end of the life of the Parliamentarian, Mr. Joseph Pararajasingham.

Among the previous speakers, the Leader of the Opposition, the Hon. Ranil Wickremasinghe brought up the question, which was also brought up by the Hon. Mavai Senathirajah, that is, the death of Mr. Joseph Pararajasingham is a problem that still needs to be cleared. I fully agree with this. But the fact that it has not been possible to determine who killed him does not mean that the Government has not been active in trying to find out who was responsible. Investigations were immediately instituted and are still going on. Other Tamil leaders were killed earlier by the LTTE, but in my view, in this particular instance, the LTTE is not responsible.

[ගරු මහාචාර්ය නිශ්ශංක විතාරණ මහතා]

I would like to draw your attention to an article which appeared in “The Island” of Thursday, 29th December, 2005. Soon after these events, the University Teachers for Human Rights, Jaffna made the following statement. I think this is relevant in trying to determine who was responsible. It states, I quote;

“ Having entered politics in calmer times as a Gandhian and a federalist and later caught between the vicious violence of the State and that of its totalitarian Tamil nemesis - the LTTE - Pararajasingham opportunistically and rhetorically sided with the latter. Nevertheless he remained likeable and gentle in his dealings with all people. Among sections of the security forces in Batticaloa who dealt with him, the grief was sincere. When the LTTE split in 2004, Pararajasingham declined to side with Karuna whom he had earlier referred to publicly as ‘Mannin Mainthan’ (Prince of our Land) and ‘Mannin Thalapathy’ (Chief Warrior of our Land). But then as MP on the TNA national list he remained largely silent and never attacked Karuna. He was not a significant challenge to anyone and there was no real motive for anyone to kill him...”

I repeat. “He was not a significant challenge to anyone and there was no real motive for anyone to kill him.” It further states;

“ The symbolism of his murder at Christmas Mass renders it all the more repugnant.....”.

I am of the view, and as indicated in the statement by the University Teachers for Human Rights, Jaffna, neither the LTTE nor Karuna nor the Government nor anyone associated with the Government, was responsible for this killing. To get rid of someone who had an approach that would lead the way to negotiation and talks, was not in the interest of the Government or anyone who wanted a solution to this problem. A person with a gentle cooperative nature as someone like Hon. Joseph Pararajasingham and his being an accepted leader and a representative of the Tamil people would aid in working out a negotiated settlement, is what the Government wants. I would like to place before this House a fact that we need to consider. That is, there may be a third force. I repeat, a third force that is leading to an aggravation of tension between the Sinhala and the Tamil people, aggravation of tension between the Government and the LTTE and are trying to precipitate a war and divide the nation. I do not agree with the Leader of the Opposition, the Hon. Ranil Wickremasinghe when he stated that these types of killings are reminiscent of Nazi, Germany. There is a much more relevant closer analogy to be drawn.

A few days ago, the Hon. Minister of Constitutional Affairs in South Africa and one of the leaders of the African National Congress, Mr. Ebrahim Ismail Ebrahim were in Sri Lanka. I was one of those who met them. During the discussion that we had at the BMICH, they were very publicly discussing the peace process and the lessons to be learnt from the peace process in South Africa which may be relevant to us in Sri Lanka. One of the major points that they mentioned was that when they not only had a

ceasefire agreement but also started their peace process and the discussions were going on - that whole peace process took three years - through a major part of it, there were killings going on. There were acts of violence going on for which one side blamed the other. The ANC blamed the White Government. The White Government blamed the ANC. They could not fathom what was going on. Then it became evident that there was a third force operating, a third force that did not want a settlement of the issue, a third force that wanted violence, that wanted the sale of armaments, that wanted the tensions to continue and the country not to be united as it is today but divided.

I would like to state here in Parliament, with all responsibility, that we have to consider that a similar phenomenon is taking place in Sri Lanka. Please remember that even at this very moment there are more than 50 internal wars and conflicts going on in the world. They are based on ethnic considerations like this, religious issues or even tribal issues. It has been proven that several of these conflicts have been promoted by warmongers. We have to take cognizance of the fact that one of the biggest industries in the world is the armaments industry. Even the most powerful countries in the world depend on the armaments industry for the survival of their economies. In that context, armaments find a sale only if there are wars and conflicts.

The role of those who sell armaments has been proven not only in internal conflicts but also in conflicts among nations, border conflicts and even in world wars. So, we have to be aware that there are forces both outside Sri Lanka and within Sri Lanka who would like a resumption and intensification of a war in Sri Lanka. There are people who live off the war and who make money out of it not only by the sale of armaments but also by all the other activities that go along with conflict and war. These forces are operating in our country. They will be operating at various levels. There are people who are in the chain of profit. All those who are involved in that chain of profit will be promoting the war. This can even have an impact on the media. The media also can be used to provoke tensions among our people. We also have to take cognizance of another fact. Today, oil has been discovered in the sea around Sri Lanka. Oil is in high demand. The demand is exceeding the supply. Prices are going up. In this context we know what has happened in Iraq. America and Britain in particular, supported by a few other countries attacked Iraq on the pretext that there were weapons of mass destruction. It has now been proven that there were no weapons of mass destruction; not since 1991. But what is there in Iraq? Eighteen per cent of the world's oil resources!

Today, Mr. George Bush's deputy, Vice President Mr. Cheney runs one of the biggest oil companies in the United States. They are reaping huge profits. British Petroleum is reaping huge profits. So, there are people who are interested in Sri Lanka's discovery of oil in the sea around us. They would like Sri Lanka to be weakened, the Government to be weakened and if possible to see the country

divided so that they can more readily access our natural resources, in particular, oil. Therefore, we have to view what has been happening in this context. Racists and their racial antagonism which blind them to other issues can be used by these warmongers even without their knowledge. Those who have racist attitudes are really two sides of the same coin and one feeds on the other. The warmongers feed on both of them. It is in this context that we have to look at the death of Mr. Joseph Pararajasingham which is up to now unexplained. But I think, if we look at it from this point of view, it will become explainable. So are the deaths of Mr. Vigneswaran in Trincomalee and Mr. Senthilanathan in Vavuniya. If you look at the attack on the office of the "Sudar Oli" newspaper, can anyone who has anything to do with the Government want to have an incident like that occurring just when the media personnel of the world are gathered in Colombo? These are all matters which we should cogitate on. Who would want to kill Mr. Joseph Pararajasingham in a way just not to get rid of him but in a way that would evoke the horror of not only the entire Christian world but also the whole world by killing him on the most precious day in the Christian calendar, on Christmas Day, within the portals of a church? This was designed particularly, definitely, deliberately to arouse the horror and dismay of the whole world. Incidents like these are against the interest of Sri Lanka and against the interest of the Sri Lankan people and we must be aware of these and not be play things in the hands of those who are trying to manipulate and gain control of our country, our economy and our people. We have to think about how we are going to solve this problem and on this occasion when we are paying our respects to a great leader, Joseph Pararajasingham, we should keep in mind what he always believed, that this problem should be solved within the framework of a united Sri Lanka through negotiations and he was always for direct negotiations. Why can we not, the Tamil people and their representatives, the Sinhala people, the Muslim people and their representatives, have a direct dialogue? We should get together. We do not need to have intermediaries. Remember that the oil prospecting that was done in the sea around Sri Lanka was done by a Norwegian firm in which the Government of Norway has a stake and one of the requests made was once they found oil, they should be given first rights in exploiting this. So we have to keep that in mind. What is being said by the LTTE, by the Tamil people through the Norwegians, when it comes, may not be what is really said. In the same way what is being said by the Sri Lankan Government, ultimately when it reaches the LTTE or the Tamil people may not be what the Government itself intends. We have to keep those possibilities in mind. I am not making definite statements on these. These are possibilities and therefore in this context we must try to work towards a direct dialogue in the way that the late Joseph Pararajasingham always espoused.

I am happy to say that there was a recent discussion where all leading members of the clergy, the Buddhist clergy, Christian clergy, Hindu and the Muslim clergy met at SEDEC, Kynsey Road, Colombo 08. I was invited and I think I was

the only Minister who participated in this. Following those discussions a common position was reached. There was a delegation which conveyed this first to His Excellency the President and thereafter to the LTTE and Mr. Tamilselvan. There, there was a frank exchange of views. They listened to each other. Then what the LTTE and Mr. Tamilselvan had to say was conveyed back to His Excellency the President. I think we should explore these possibilities. In that way we can avoid a lot of misunderstandings.

Today I think we are all very disappointed to find out what had happened in Oslo. This is not just a *faux pas*. It is a tragedy that the process of dialogue could not take off. We should try somehow or the other to get that process going. I think, rather than going to other countries why do we not have it here? Rather than having intermediaries why do we not directly dialogue? I think we would be honouring the late Hon. Joseph Pararajasingham by doing so.

We can seriously take the responsibility into our hands. It is our people who are suffering and dying as a result of this conflict. We, as elected Members of Parliament representing various political parties here have a duty by the people who have supported us to solve this problem. We should get together. The All Party Conference is a good move in that direction. Last time when I spoke here I made an appeal to the Members of the Tamil National Alliance to come and join us and participate in that discussion expressing whatever opinions they have because it is through that process of dialogue that we can go ahead. On this occasion let good sense prevail. Let us get together as one Sri Lankan people, as people who are feeling the suffering of every person, whether he or she be Sinhala, Tamil, Muslim or any other. We are all Sri Lankans. We cannot allow this process to go on any further. We cannot allow it to become a major conflict, a war. We cannot afford to allow our economy which is already strained to collapse. There are many predators who are waiting on the sidelines to restore colonial rule in our country. We should not allow that. So let us get together and pledge our determination when we are remembering a great leader like Mr. Joseph Pararajasingham that his death will not be in vain. Let us unite our country, let us have one Sri Lankan nation and work out a suitable governmental system in which the aspirations of all our people can be fulfilled. There should be sharing of power at the centre as well. There should be adequate devolution of power and through this process let us work out a solution that will help Sri Lanka to prosper and our people to live happily.

I, once again, on behalf of the Government and on behalf of the LSSP that I represent, express my grief and my deepest sympathies to the family of the late Mr. Joseph Pararajasingham and to all who supported him.

Thank you very much.

மேலும் சார்ஜேமேன்

(மாண்புமிகு (திருமதி) நிருபமா ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Mrs.) Nirupama Rajapaksa)

Venerable Sir, it is with a sad heart I wish to say a few words on the late Mr. Joseph Pararajasingham.

Mahatma Gandhi once told a politician who was praising him as God's messenger, "You are wasting your time and effort in praising me. Your mission should be to serve the people who trusted you and be their servant."

The late Mr. Joseph Pararajasingham was a true servant of the people. He was a dedicated politician committed to the cause of the Tamils in the North and the East. He sacrificed his entire career and finally his life for this cause. We may not agree with his political ideology but he wanted peace to return to Sri Lanka and an end to this two and a half decade old conflict. It is up to us in our own way to bring peace to this country so that the efforts of Mr. Joseph Pararajasingham will not be in vain.

Mr. Pararajasingham was for a united Sri Lanka. He always believed in a peaceful political solution to the conflict in Sri Lanka. He is a man who sadly watched the beginning of the conflict throughout its aggravation to the present state. He always lamented when someone gets killed no matter whether he or she is a Sinhalese, Tamil or Muslim.

Venerable Sir, the people of Sri Lanka have always believed that a peaceful solution to our existing problem could only be achieved by negotiation. Mr. Pararajasingham was an advocate for a negotiated settlement. In his address in this august House, he echoed this sentiment reflecting the voice of his people. His voice is still heard among us. His efforts towards the cause of the minority will be in vain if we do not carry that forward. He, in his profession would have been in comfort without entering politics. But, he thought of the underprivileged people in the country. That is what we should not forget.

He is no more. There were many more who followed his fate, before and after. But the struggle for a political solution continues. No one wins a war. That was the firm belief of this noble person. His voice will remain with us for many more years and we will see the truth some day and at that time, we will know the truth behind what he was trying to tell the masses in this country.

Venerable Sir, Sri Lanka has lost many noble people due to tragic circumstances. It is our duty that we all support His Excellency the President Mahinda Rajapaksa to bring in a peaceful settlement to this ethnic problem so that we need not repeatedly mourn the loss of dedicated people like Mr. Amirthalingam, Mr. Neelan Tiruchelvam, Mr. Yogeswaran, Mr. Joseph Pararajasingham, to name a few.

I wish to convey my sincere sympathies to Mrs. Pararajasingham and family members.

Thank you.

மேலும் சார்ஜேமேன்

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

மேலும் சார்ஜேமேன். மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென.

மேலும் சார்ஜேமேன்

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ பெர்னாந்துபுள்ளே)
(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

"மேலும் சார்ஜேமேன். மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென."

மேலும் சார்ஜேமேன்

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மேலும் சார்ஜேமேன். மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென.

மேலும் சார்ஜேமேன். மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென. மேலும் சார்ஜேமேன். கருணாகர சிங்கேரென.

Whereupon VEN. UDUWE DHAMMALOKA THERO left the Chair and THE HON (MRS.) RENUKA HERATH took the Chair.

மேலும் சார்ஜேமேன்

(மாண்புமிகு ரி. கனகசபை)

(The Hon. T. Kanagasabai)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த அதியுயர் பீடத்திலிருந்து மறைந்த மாமனிதர் ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்ற நிகழ்வில் சில வார்த்தைகள் பேசக் கிடைத்தமையை அரிய சந்தர்ப்பமாகக் கருதிப் பெருமைப்படுகின்றேன். முதலில் அவருக்கும் எனக்கும் இடையிலிருந்த தொடர்புகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் பேசிய பின்னர் அவர் ஆற்றிய பெரும் சாதனைகளைப் பற்றிப் பேச எண்ணுகின்றேன்.

மாமனிதர் ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களை சுமார் 50 வருட காலத்துக்கு முன்பு அறிந்திருந்தேன். அவர் தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பகால மூத்த உறுப்பினர். அவருடைய வாழ்வு 50 ஆண்டுகளுக்குமேல் அரசியலுடனேயே இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகப் பதவியேற்ற பின்னர், பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், எமது மாவட்டக் கச்சேரியில் நடைபெறுகின்ற கூட்டங்களில் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தலைவராகவும் அவர் கடமையாற்றிய காரணத்தினால், அப்போது ஓர் அரசாங்க ஊழியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த எனக்கு அவருடன் இணைந்து பல திட்டங்களிலே கலந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர் அரசியலில் மிகவும் புகழ்பெற்று மட்டக்களப்பிலே ஒரு 'முடிசூடா மன்னன்' போலத் திகழ்ந்தார். 1994 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலிலே அமோக வெற்றி பெற்றிருந்தார். தமிழரசுக்கட்சியிலே அனுமதிபெற்று தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக எத்தனையோ பேர் காத்திருந்த அந்தக் காலகட்டத்திலே, 1994 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் ஆரம்பமாகியபொழுது, அவர் என்னைத் தனது வீட்டுக்கு அழைத்திருந்தார். நான் அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்றபொழுது அவர் என்னிடம் "நீங்கள் இம்முறை தேர்தலில் நிற்க விரும்பினால் நாம் உங்களுக்கு அனுமதி தருகிறோம்; உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறுங்கள்" என்று கேட்டார். அவரும் அவருடைய துணைவியாரும் என்னை அன்புடன் ஆதரித்து இவ்வேண்டுகோளை விடுத்தது எனக்குப் பெருமைதரும் விஷயமெனக் கருதினேன். இருப்பினும் நான் அவரிடம் மிகவும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் நன்றியுடனும், என்னால் போட்டியிட முடியாமலுள்ளதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொண்டேன். அன்றிலிருந்து அவர் என்மீது ஒரு மதிப்பு வைத்திருந்தார், நானும் அவர்மீது நல்ல அபிப்பிராயம் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அவர் அன்று ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் நான் ஓர் அரச ஊழியனாகவும் இருந்தபோதிலும் எங்களிருவருக்குமிடையே நீண்டகாலமாக மிகவும் நெருக்கமான

தொடர்பு இருந்தது. நான் அவருடன் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் பற்றிக் கலந்தாலோசிப்பேன். அவர் அனேகமாக நான் சொல்கின்ற எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் இணங்கியிருக்கிறார். சில திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொருட்டு எமது இலாகாவுக்கும் நிதி ஒதுக்கி பல வழிகளிலும் உதவி செய்ததுடன், எங்களை உற்சாகப்படுத்தி மிகவும் அன்புடன் பழகி வந்த ஒரு அரசியல்வாதியாகத் திகழ்ந்தார்.

கடைசியாக 2005 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 23 ஆந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 3.30 மணி தொடக்கம் 4.00 மணி வரை நானும் அவரும் இச்சபையின் வெளிப்புறத்திலுள்ள Lobby இல் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தோம். அவர் என்னுடன் பல விஷயங்களையும் மனத்திறந்து உரையாடினார். அடுத்த நாள் 24 ஆந் திகதி சனிக்கிழமை மட்டக்களப்புக்குச் சென்றார் ; நானும் மட்டக்களப்புக்குச் சென்றேன். 24 ஆந் திகதியும், 25 ஆந் திகதியும் அவர் மட்டக்களப்பிலேயே நின்றார். அவர் 25 ஆந் திகதி ஞாயிற்றுக் கிழமை நத்தார் தினத்தன்று சென்ற மேரீஸ் தேவாலயத்தில் இரவு 12.00 மணிக்கு நடைபெறும் பூசைக்குச் சென்றிருந்தார். அவ்வாறு சென்ற நேரத்தில்தான் அவருக்கு இந்தக் கதி ஏற்பட்டது. அடுத்த நாள் தொடக்கம் நாங்கள் மட்டக்களப்பு, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி போன்ற சகல இடங்களுக்கும் அவருடைய பூத உடலை எடுத்துச் சென்றோம். அங்கெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவருக்கு கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்தினார்கள். அவருடைய புதல்வர்களும் எங்களுடன் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். பின்னர் நாங்கள் முல்லைத்தீவிலிருந்து திரும்பி மட்டக்களப்புக்கு வந்து அங்கு அஞ்சலிக் கூட்டத்தை நடத்தியபின் இறுதியாக ஆலையடிச் சோலை மயானத்தில் அவருடைய வித்துடலை விதைத்துவிட்டு வீடு திரும்பினோம். அதன் பிறகு இரண்டு கிழமைகளின் பின் அவருடைய வீட்டுக்குச்சென்று அவரின் துணைவியாருடனும் புதல்வர்களுடனும் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவருடைய புதல்வர்கள், “அங்கிள்! எங்களுடைய தகப்பனாருடைய மரணத்தைப் பற்றி நாங்கள் கவலையடையாமல் இருக்கின்றோம் ; காரணம், இலங்கையிலே அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மதிப்பைப் பார்த்து, விசேடமாக வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் திரண்டு அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தியதைப் பார்த்து, எங்கள் மனம் நெகிழ்வடைந்தது மாத்ரிமல்ல, சந்தோசமாகவும் இருந்தது ; அவருடைய 71 வருட வாழ்க்கையில் மிகவும் சிறந்த முறையில் அவர் மக்களுக்குச் சேவையாற்றியுள்ளார் ; அதுவே போதுமானது” என்று அவர்களுடைய திருப்தியை என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், அவரது துணைவியாரோ “எல்லாமே அவர்தான் எனக்கு ; என்னுடைய வாழ்வே முடிந்துவிட்டது” என்று கூறித் தொடர்ந்தும் கதறிக் கதறி அழுதார்.

அவர் ஓர் சிறந்த அரசியல்வாதி ; ஒரு சிறந்த பண்பாளர் ; ஓர் எழுத்தாளர் ; ஒரு பத்திரிகையாளர் ; ஓர் ஊடகவியலாளர். அவர் 1934 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 26 ஆம் திகதி பிறந்தார் ; மட்டக்களப்பு புனித மைக்கல் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார். அவர் கச்சேரியிலுள்ள காணி அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தில் Licentiate Tracer ஆகக் கடமைபுரிந்த அதே நேரத்தில், ‘சுருணம் ஜோசப்’ என்ற பெயரில் பல பத்திரிகைகளில், விசேடமாக தமிழரசுக் கட்சிப் பத்திரிகையான ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகையில் நீண்ட காலமாக அரசியல் விடயங்கள் உட்பட பல விடயங்களை எழுதி வந்தார். அவருடைய வாழ்க்கையையே அரசியலுக்கு அர்ப்பணித்திருந்தார். எவரோடும் மிகவும் பண்பாகப் பழகுகின்ற மனிதர். அவர் கொழும்பிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு வரும்போது ஒரு நாளைக்கு 50-100 பேர் வரை அவரைச் சந்திப்பதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

அவர் ஒரு சிறந்த Human Rights activist. மட்டக்களப்பில் பல மனித உரிமை மீறல் நிகழ்வுகள் நடந்திருக்கின்றன. கொக்கட்டிச் சோலையில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி யானது மறக்கமுடியாத ஒரு சம்பவமாகும். அங்கு இருந்த ஓர் இறால் பண்ணையில் நூற்றுக்கணக்கானோர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அதைப்போன்று சத்துருக்கொண்டான் என்ற இடத்திலும் நூற்றுக் கணக்கானோர் காணாமற்போனார்கள் அல்லது கொலை செய்யப்

பட்டார்கள். அந்த விடயங்கள் அனைத்தையும் இங்கேயும் வெளியுலகத்துக்கும் எடுத்துச் சொன்ன பெருமை அவரைத் தான் சேரும். எத்தனையோ பயமுறுத்தல்கள் இருந்தவேளையிலும் அவர் துணிச்சலோடு அந்த விடயங்களை வெளியிடங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார். அதேபோன்று கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலே நடந்த கொலைகள் போன்ற நிகழ்வுகள் யாவற்றையும் பற்றி வெளியுலகிற்கு - சர்வதேசச் சமூகத்துக்கு - எடுத்துக் கூறியவர் மாமனிதர் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம். ஐயா அவர்கள்தான். அது மட்டுமல்ல, நான் அறிந்த அளவில் மனித உரிமை ஆணைக்குழுவுக்கு மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் மற்றும் தல்தவேஜுகளை எல்லாம் அவர்தான் சமர்ப்பித்தார். அந்த மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய நிவாரணங்களைப் பெற்றுக்கொடுப்பதிலும் அவர் மிகவும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டார். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் அவர் முக்கிய பதவியை வகித்ததோடு, மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் கடும் குரல் கொடுத்துப் போராடினார்.

அவர் அன்றும் இன்றும் என்றும் ஒரே கொள்கையுடையவராகத் திகழ்ந்தார். தமிழுக்காக, தமிழருக்காக, தமிழ் தேசியத்திற்காக அயராது உழைத்ததன் மூலம் தனது உயிரையே பறிகொடுத்தார். அவருடைய தியாகம் வீண் போகாது ! அவர் சென்ற பாதையை நாம் பின் தொடர்வோம் ! வெற்றி நமதே ! எழுதப்படப் போகும் தமிழீழ வரலாற்றில் மாமனிதர் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களின் பெயர் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. மாமனிதர் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் ஐயா அவர்களுக்கு கனடாவில் நடந்த ஓர் அஞ்சலிக் கூட்டத்திலே, “Mr. Joseph Pararajasingham was a man of peace, a man of steel determination and courage and a man who was willing to risk his life for his people.” This was said by Mr. Bill Graham, Defence Minister of Canada and former Minister of Foreign Affairs, Canada. “மாமனிதர் திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் சமாதானப் பிரியர்; உருக்குப் போன்ற உறுதியும் துணிச்சலும் மிக்கவர். தன்னுடைய மக்களுக்காக உயிரைக் கொடுக்கவும் தயாராக இருந்தவர்” என்று கனேடிய முன்னாள் வெளி விவகார அமைச்சரும் தற்போதைய பாதுகாப்பு அமைச்சருமாகிய பில் கிரஹம் அவர்கள் கூறியிருந்தார்.

திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களைப் பற்றி இன்னும் பேசிக் கொண்டேயிருக்கலாம். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் அவருடைய அரிய சாதனைகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவருடைய இழப்பைப் பற்றிக் கூறும்போது, அது ஈடு செய்ய முடியாதது, இது தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு அல்ல; எல்லாத் தமிழர்களுக்கும் ஏற்பட்ட இழப்பாகும். இது எங்களுடைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள அல்லது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள அல்லது முழு இலங்கையிலுமுள்ள தமிழர்களுக்கு மாத்ரிமல்ல, உலகத்திலே வாழ்கின்ற சகல தமிழ் மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு பேரிடியாகும் என்றுதான் நாம் மீண்டும் மீண்டும் இங்கு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவருடைய இழப்பை எப்படி ஈடு செய்யலாம் என்று எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கின்றது.

இங்கு எனக்கு முன்பு பேசிய அமைச்சர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், “பேச்சுவார்த்தை மூலம் இந்த இனப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாம்; மாமனிதர் அவர்களும் பேச்சுவார்த்தையிலேயே நம்பிக்கை வைத்திருந்தவர்” என்று. எங்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமையுடனான ஒரு சமஷ்டி முறையிலான ஆட்சியை வழங்குவதாக இப்பொழுதே நீங்கள் சொன்னால், அது பற்றிக் கவனத்தில் எடுப்பதற்கு எங்களுடைய தேசியத் தலைவர் ஆயத்தமாக இருக்கின்றார் என்பதை நாங்கள் இங்கு கூற விரும்புகின்றோம்; நீண்ட நாட்கள் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. இதை நீங்கள் செய்தால் அது திரு. ஜோசப் பரராஜசிங்கம் அவர்களுக்குச் செலுத்துகின்ற ஒரு மிகச் சிறந்த அஞ்சலியாக இருக்கும்.

இப்பொழுது என்னுடைய நண்பரொருவர் சொன்னார், “செம்மணி புதைகுழி தோண்டி முடிவடைவதற்கு முன்பு கோப்பாய் புதைகுழிகள் தோண்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது; அங்கு

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்தபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

On behalf of the Leader of the House of Parliament, I move,

“That the Proceedings on Item 27 of public Business appearing on the Order Paper be exempted at this day’s Sitting from the Provisions of Standing Order 23.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්. සභා සම්මත විය

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ විශේෂ කාරක සභාව

தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள் மீதான விசேட தெரிஞ்று
SELECT COMMITTEE ON ELECTORAL REFORMS

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்தபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

On behalf of the Leader of the House of Parliament, I move,

“That notwithstanding the provisions of Standing Order 95 and the motion agreed to by Parliament on 07.04.2006, the select Committee of Parliament on Electoral Reforms shall consist of not more than thirty - three (33) members.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්. සභා සම්මත විය

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

ගරු ජේයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල් මහතා

(மாண்புமிகு ஜெயராஜ் பெர்னாந்தபுள்ளே)

(The Hon. Jeyaraj Fernandopulle)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, “පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතු යැ” යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභාගිමුව කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

රාජ්‍ය සේවක ආපදා ණය
அரசு ஊழியர்களுக்கான இடர் கடன்
PUBLIC SERVANTS' DISTRESS LOAN

[ප්‍ර. හා. 1158]

ගරු පියසිරි විජේනායක මහතා

(மாண்புமிகு பியசிறி விஜேநாயக்க)

(The Hon. Piyasiri Wijenayake)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා:

“රාජ්‍ය සේවකයන් කිසියම් වූ ආපදාවක් සිදු වූ මොහොතක තමාගේ වැටුප මෙන් මාස 10ක වැටුපක් ආපදා ණය ලෙස ලබා ගනී. එම ණය මුදල සඳහා වූ වැටුප තීරණය වූයේ රාජ්‍ය සේවකයාගේ එම මාසයේ මූලික වැටුපටය. නමුත් 06/2006 දරන

වැටුප් චක්‍රලේඛය මගින් රාජ්‍ය සේවක ආපදා ණය ගෙවන්නේ 2004 නොවැම්බර් මාසයට නියමිත වූ වැටුප පදනම් කරගෙනය. මෙය රාජ්‍ය සේවක අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීමකි. එබැවින් රාජ්‍ය සේවක අයිතිවාසිකම් තහවුරු කිරීම පිණිස 2006 නව වැටුපට ආපදා ණය වහාම ගෙවීමට කටයුතු කරන ලෙස මෙම ගරු සභාවට යෝජනා කරමි.”

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අපි මේ රටේ රාජ්‍ය ක්ෂේත්‍රය ක්‍රියාත්මක කර වන්නේ රජයේ ක්ෂේත්‍රය තුළ වැඩ කරන නිලධාරීන් මගිනුයි. එම නිලධාරීන් තමයි මේ රජය කියන යන්ත්‍රණය ක්‍රියාත්මක කර වන්නේ. අපි, රටට වඩා හොඳ සේවාවක්, ජනතාවට වඩා හොඳ සේවාවක් ලබා දීමේ දී, ඒ ලබා දීමේ කටයුත්ත හාරව වගකීම දරන, ඒ වගකීම ක්‍රියාවට නගන පුද්ගලයන්ට වඩා හොඳ සේවා පහසුකම් සපයන්නේ නැත්නම් අපට ගුණාත්මක සේවාවක් ලබා ගැනීමට තිබෙන හැකියාව අඩු වෙනවා. අද වන විට රාජ්‍ය සේවයේ තිබෙන ගුණාත්මක භාවය ආරක්ෂා කර ගන්න නම්, ගුණාත්මකභාවය ඉහළින් තියා ගන්න නම්, රාජ්‍ය සේවකයාගේ අයිතිවාසිකම් වඩා හොඳින් ආරක්ෂා කරන්න ආණ්ඩුවක් විධියට කැප වෙන්න ඕනෑ. රාජ්‍ය සේවකයන් දිගින් දිගටම, නිරන්තරයෙන්ම තමන් ඉටු කරන සේවාව වෙනුවෙන්, ඒ වගකීම ඉටු කිරීම වෙනුවෙන් තමන්ගේ මුළු ජීවිත කාලයේම කරන ක්‍රියාදාමය වෙනුවෙන් තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් යම් ප්‍රමාණයක් දීර්ඝ කාලීන අරගලයන්ගේ ප්‍රතිඵල විධියට තමයි දිනා ගෙන තිබෙන්නේ. මේ ආපදා ණය නිර්මාණය වන්නේ ම ප්‍රධාන කරුණු කීපයකටයි. රාජ්‍ය සේවකයා ද අනිකුත් පුද්ගලයන් මෙන්ම සමාජය තුළ විවිධ ආපදාවන්ට ලක් වෙනවා. තමන් ඒ ආපදාවට ලක් වූණාට පස්සේ සෙසු පුද්ගලයන්ට වඩා වෙනස් ගැටලුවකට මුහුණ දෙනවා. නමුත් රජයේ සේවය, එම කර්තව්‍යය ඉටු කරන ගමන් තමන්ගේ ආපදාවෙන් මිදෙන්න වෙනත් ක්‍රියාවලියකට යන්න අපහසු වෙනවා. හදිසියේ ගවතුරක් ගලලා, හදිසියේ තමන්ගේ නිවස කඩා ගෙන වැටිලා, තමන්ගේ දරුවෙක් ලෙඩ වෙලා, තමන්ගේ පවුලේ සාමාජිකයෙක් ලෙඩ වෙලා - අසනීප වෙලා - තමන්ට ඖෂධ ලබා ගන්න වුවමනා වෙනවා. ඒ සඳහා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් වැය කරන්න වෙනවා. තමන්ගේ ගෙය දොර උකස් තියලා ඒ ණය ආපසු ගෙවා ගන්න බැරි වෙලා පැවැත්ම අස්ථාවර වෙනවා. රාජ්‍ය සේවකයෙක් විධියට තමන්ගේ භෞතික ජීවිතය පවත්වා ගෙන යෑමට ගැටලු, බාධා මතු වෙනවා. ඒ නිසා තමයි මේක චක්‍රලේඛයක් මගින් නිකුත් කරලා, ආයතන සංග්‍රහයේ විධියට ආපදා ණය විග්‍රහ කරලා, ආපදා ණය හඳුන්වා දීම කර තිබෙන්නේ. එතකොට රාජ්‍ය සේවකයාට මේ ආපදා ණය ගෙවීම පදනම් වූණේ, ආරම්භයේදී මාස තුනක වැටුපකට. ඊට පසුව මාස හයක වැටුප දීලා, මේ වන කොට මාස දහයක මූලික වැටුපක් එකවර ලබා ගැනීමට ඉඩකඩක් සලසා දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඒ වැටුප් ණය රජය විසින් අය කරන පොලිය සමඟ වාරික වශයෙන් නැවත රජයේ සේවකයාගෙන් ලබා ගැනීම කරනවා. රජයේ සේවකයාට මේ සම්බන්ධයෙන් ගැටලුවක් මතු වන්නේ නැහැ, තමන්ගේ වැටුපෙන් ඒ මුදල මාසිකව ගෙවීම සිද්ධ කරන නිසා.

රාජ්‍ය සේවකයාට හිමි වී තිබුණු මේ අයිතිය උල්ලංඝනය කිරීම පළමු වරට ආරම්භ වුණේ, 2005 දී ඉදිරිපත් කළ අය වැයෙන්. එවකට මුදල් ඇමතිවරයා මොකද කළේ? අය වැයේ වැටුප් වැඩි කිරීම පියවර දෙකකින් තියලා, - වර්ෂ දෙකකට කැලි දෙකකට තියලා - ඒ පියවර දෙකේ වැටුප් වැඩිවීම මත ආපදා ණය ගෙවනවා වෙනුවට තීරණය කළා, 2004 නොවැම්බර් මස වැටුපට තමයි ආපදා ණයක් ගෙවන්නේ කියලා. මේක රාජ්‍ය සේවකයින්ට කරන නිගාවක් - මොකද, තමන් ලබන මාසික මූලික වැටුපට අනුකූලව ගෙවිය යුතු ආපදා ණය, 2004 නොවැම්බර් මාසයේ තමන් ගත් මූලික වැටුපටයි බලපාන්නේ කියලා තීන්දු කරනවා. රජයේ සේවකයාට 2007 දී සිදු වන ආපදාවට 2004 තීන්දුව තමයි එන්නේ. 2007 දී වන දුක්ගැනවිල්ලට 2004 වැටුපෙන් තමයි තීන්දු තීරණ ගන්නේ. මේක බරපතල වැරද්දක්. මේක මුදල් ඇමතිතුමා ගැඹුරින් කල්පනා කරන්න ඕනෑ දෙයක්. මොකද, මේක වැඩියෙන්ම කල්පනා කරන්න ඕනෑ, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා - එතුමා ජනාධිපති ධුරයට පත් කිරීමේදී මේ රටේ දහස් ගණනින් වැඩ කරන ජනතාව කැප කිරීම් කළා. රාජ්‍ය සේවක අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ අයිතීන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටිනවා ය කියලා ප්‍රතිඥා දීලා, “මහින්ද චින්තනය” අවිච්ඡිද්‍ර වුණා. නමුත් 2006 අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන කොට ආපසු පැරැණි සිරිතටම 2004 වසරේ වැටුප අනුව ආපදා ණය ගෙවීමේ ක්‍රියාවලිය තීන්දු කර තිබෙනවා. මේකෙන් සේවක අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කර තිබෙනවා. රජයේ සේවකයකුට තමන්ට ඇති වන දුක් ගැනවිල්ලකදී, කරදරයකදී වෙනත් මාධ්‍යයන්ට ණය නොවී, ගිනි පොලියට සල්ලි ලබා ගන්නේ නැතිව, වෙනත් කවුරු හරි ළඟට ගිහින් තමන්ගේ ආත්ම ගෞරවය පාවා නොදී අභිමානයකින් තමන්ගේ වැටුප මෙන් දහ ගුණයක් එක වර ලබා ගෙන තමන්ගේ වැටුපෙන් ඒ මුදල ගෙවන ගමන්, තමන්ගේ දුක් ගැනවිල්ලෙන් එහෙම නැත්නම් පත් වුණු ආපදාවෙන්

[ගරු සියසිරි විජේනායක මහතා]

නිදහස් වන්නට හැකියාවක් ලැබුණා. දැන් කරලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? දැන් ඒකට තහනම් දමලා, වැට කඩොලු බැඳලා වෙනත් විවිධ කාරණා ඉදිරිපත් කරලා මෙන්ම මේ අයිතිය උල්ලංඝනය කරලා තිබෙනවා. එම නිසා මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, වහාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි රජයේ සේවකයින්ට ලබා දෙන ආපදා ණය 2006 නව වැටුපට ගෙවීමට කටයුතු කරන ලෙස අපි යෝජනා කරනවා.

රජයේ සේවකයාට ආණ්ඩුව කැමැත්තෙන් සටන් බිමට ඇද දමනවා. රජයේ සේවකයා කැමැති නැහැ, තමන්ගේ වැඩ පොළේ ඉඳලා උද්ඝෝෂණය කරන්නට. රජයේ සේවකයා කැමැති නැහැ, වැඩ වර්ජනය කරන්නට. රජයේ සේවකයා උදාසීන වැඩට එන්නේ සන්නිවේදන ඉතාම ශුභ යහපත්ව තමන්ගේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් තමන්ගේ සේවය ඉටු කරලා ජනතා ප්‍රියමනාවත් ඉෂ්ට කරන්නයි. තමන්ට විපතක් සිදු වුණු වෙලාවක ගන්න තිබෙන මුදල සීමා කරලා, කප්පාදු කරලා ඒ අයිතීන් උදරා ගන්නවා නම් රජයේ සේවකයාගේ අයිතිවාසිකම්, ව්‍යුහාත්මක උල්ලංඝනය කරනවා නම් එකතු බරපතල ගැටලුවක් තිබෙනවා.

මේකේ අරුමය, 2004 නොවැම්බර් මාසයේ වැටුපට ආපදා ණය ගෙවීමයි. නමුත් වාහන ණය ගෙවන්නේ නව වැටුපටයි. වාහන ණයක් ලබා ගත්තේ රජයේ සේවයේ විධායක නිලධාරියෙක්. අවුරුදු පහකට වැඩ සේවාවක් කරපු විධායක නිලධාරියෙකුට විතරයි වාහන ණයක් ගැනීම සඳහා හිමිකම් තිබෙන්නේ. නමුත් ලක්ෂ දහසකට වැඩ සමස්ත රාජ්‍ය සේවයටම ආපදා ණය හිමිකම් තිබෙනවා. එකකොට වාහන ණයක් ගන්න කොට වැටුප ගණන් හදන්නේ අලුත් වැටුපට, මේ ජනවාරි මාසයේ සිට ක්‍රියාත්මක වන වැටුපට. ආපදාවක් කියන්නේ දුක් ගැනවිල්ලක්, කරදරයක්, ඉවසා දරා ගෙන ඉන්නට බැරි කාරණාවක්. සුළඟ හේතු කොට ගෙන, එහෙම නැත්නම් වැස්ස නිසා තමන්ගේ ගෙදර වහල උඩට කොස් ගහක් කඩා ගෙන වැටුණා නම්, පොල් ගහක් කඩා වැටුණා නම්, වහල කඩා ගෙන වැටුණා නම්, දරුවෙක් ලෙඩ වෙලා බෙනෙන් ගන්න විධියක් නැත්නම් ඒක තමයි ඇත්තටම ආපදාව කියන්නේ. එකකොට වාහනයක් ගන්න කරන සැලකිල්ල නැහැ, මේ ලෙඩ දුකට, හදිසි අනතුර කියන එකට. මේ ආණ්ඩුව එහෙම කල්පනා කරන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව කල්පනා කරන්නේ, වැඩ කිරීමේදී රාජ්‍ය සේවකයා මැරිලා ගියත් ප්‍රශ්නයක් නැහැ, මිය පරලොව ගියත් කමක් නැහැ කියලයි. රාජ්‍ය සේවකයා නැවත නගා සිටු වීමට ඔහුට වුවමනා ශක්තිය දීමට, එහෙම නැත්නම් විපතක් බේරා ගැනීමට තිබෙන හැකියාව පාලනය කර තිබෙනවා, නැති කර තිබෙනවා, මේ විධියට ආපදා ණය ගණනය කිරීමෙන්. මෙන්න මේක තමයි බරපතලම කාරණය.

මේ ආණ්ඩුවේ ජනාධිපතිතුමා මේ තත්ත්වයට සම්පූර්ණයෙන් වග කියන්නට ඕනෑ. මොකද, එතුමායි මුදල් ඇමතිතුමා. එතුමා කම්කරු නායකයකු ලෙස කටයුතු කළ, කම්කරුවන් වෙනුවෙන් වැඩ කරපු නායකයෙක්. රටේ නායකයා විධියට තමන්ගේ අතට රාජ්‍ය බලය ආවාට පසුව, තමන් එක්ක එකට වැඩ කරපු කම්කරුවන් ගැන කල්පනා නොකර, කම්කරුවන්ට කියනවා, “උඹලාට 2004 වැටුපට ආපදා ණය ගන්නාම ඇති, ඒ ආපදා තීන්දු කර ගන්න 2004 වැටුපට” කියලා. ඒ නිසා රාජ්‍ය සේවකයාගේ ආපදාව 2004 වැටුපට තීන්දු කරනවාය කියන ක්‍රියාවලියෙන් වන්නේ රාජ්‍ය සේවකයාගේ අයිතිය උල්ලංඝනය කිරීමකුයි.

ආපදා ණය සම්බන්ධයෙන් විතරක් නොවෙයි රාජ්‍ය සේවකයාට අසාධාරණයක් සිදු වී තිබෙන්නේ. රාජ්‍ය සේවකයාට මේ වන විට තවත් බරපතල ගැටලු කිහිපයක් මතු වී තිබෙනවා. එකක් තමයි, වැටුප් වැඩි කිරීමේ 6/2006 චක්‍රලේඛයකුත් රාජ්‍ය සේවකයාගේ වැටුප් වැඩි කිරීම ක්‍රමානුකූලව ලෙස පාලනය කර තිබීම. 4:1 අනුපාතයට වැටුප් වැඩි වුණාය කියනවා. පහළම සේවයේ වැටුප් ලබන නිලධාරියෙකුගේ මෙන් භතර ගුණයක් වෙනවා, අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයෙකුගේ වැටුප. වැටුප් කොමිෂන් වාර්තාව අරගෙන ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු, “අපි 4:1 වැටුප් තබලයි තිබෙන්නේ, ඒක නිසා වෙනසක් නැහැ” යි කිව්වා. 4:1 වැටුප් තබන ගමන්, වැටුප් වර්ධකයට මොකද වන්නේ? වැටුප් වැදගත්ම කොස තමයි. වර්ෂයක් වැඩ කළාට පසුව ඉතා හොඳින් සේවය කරපු පුද්ගලයාට ඒ වැඩ කිරීම වෙනුවෙන් ඒ වර්ෂය අවසානයේ, ඊළඟ වර්ෂය පටන් විට වැටුප් වර්ධකයක් ලබා දීම. අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයෙකුගේ වාර්ෂික වැටුප් වර්ධකය රුපියල් 1400යි, කනිෂ්ඨ කාර්ය මණ්ඩලයේ සේවකයෙකුගේ වාර්ෂික වැටුප් වර්ධකය රුපියල් 100යි. මුදල් තිබුණේ 1:4

වශයෙනුයි; ඊට පසුව තිබෙන්නේ 14:1 වශයෙනුයි. 1:4 තිබුණු අනුපාතය 14:1 වෙලා තිබෙනවා. අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයෙකුට වැටුප් වර්ධකය වශයෙන් අවුරුද්දකට රුපියල් 1400ක් වැඩි වන විට. කනිෂ්ඨ කාර්ය මණ්ඩලයේ සේවකයෙක්, පහළම වැටුප් ගන්නා සේවකයෙක් ඒ රුපියල් 1400 ගන්නා අවුරුදු 14ක් වැඩ කරන්න ඕනෑ.

මෙතැන ගැටලුව තිබෙන්නේ වැටුප් වැඩි කිරීමේදී වැටුප් වර්ධකයන් අසමාන ආකාරයෙන් වැඩි කර තිබීමයි. අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයෙකුට 3.1ක වැටුප් වර්ධකයක් ලැබෙන විට. පහළ ශ්‍රේණිවල සේවකයන්ට ලැබෙන්නේ සියයට දශම 8ක වැටුප් වර්ධකයකුයි. නමුත් රාජ්‍ය සේවයේ මෙතෙක් තිබුණු වැටුප් වර්ධකවල අනුපාතය වුණේ සියයට 2.1යි. පහළම ශ්‍රේණිවලට දශම 8ක් වන විට ඉහළම ශ්‍රේණිවලට එය 3.1ක් වී තිබෙනවා. එම නිසා මුදල් අමාත්‍යාංශය විධියට, මුදල් අමාත්‍යතුමා කල්පනා කරන්න ඕනෑ. වැටුප් වාර්තාව හරියට අධ්‍යයනය කර. ඒ වැටුප් වාර්තාවේ වැටුප් වර්ධකවල විෂමතාවය නැති කරන්න මෙය ඉදිරිපත් කළේ වැටුප් වැඩි කරන්න නොවෙයි. තිස්ස දේවේන්ද්‍ර කොමිෂන් වාර්තාව ආවේ වැටුප් විෂමතාව ඉවත් කිරීමේ වාර්තාවක් විධියටයි. රාජ්‍ය සේවකයන් එය බැහැර කළා. ඊට පසුව අලුත් කොමිෂන් පිහිටව්වා. ලයනල් ප්‍රනාන්දු මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අලුත් කොමිෂන් පිහිටුවා, මේක ආපසු එන විට 1:4 කියා අපට පිටට පෙන්වනවාට වැටුප් වර්ධක අතර වෙනස 14:1කින් වැඩි වෙනවා. මුදල් අමාත්‍යාංශය ඒ ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. රාජ්‍ය සේවකයාගේ වැටුප් වර්ධකයන් අනිවාර්යයෙන්ම ඉහළට 3:1ක් වශයෙන් තැබූ එක බොහොම හොඳයි. අපි ඒකට සතුටු වෙනවා. එහෙම නම් පහළම ශ්‍රේණිවලටත් 3.1ක වැටුප් වර්ධකයක් ලබා දෙන්න ඕනෑ. වැටුප් විෂමතාව නැති කිරීම තවත් වැටුප් විෂමතාවක් බිහි වන වාර්තාවක් වෙන්න බැහැ.

වැටුප් සකස් කිරීමේදී රාජ්‍ය සේවකයාගේ වැටුප් තීන්දු කිරීම, සංඛ්‍යාව තීන්දු කිරීම තුළ තදබල විෂමතාවක් ඇති කර තිබෙනවා. ඒකට යොදා ගත් නිර්ණායකයන් අතර ගැටලු තිබෙනවා. මේ නිර්ණායකයන් වෙනස් කරන්න කියා. අපි දිගින් දිගටම ඉල්ලීම් කළා. ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලීම් කළා. ඒ වාගේම වැටුප් කොමිෂන් එකෙන් දැඩි ලෙස ඉල්ලීම් කළා. රාජ්‍ය නිලධාරීන් ගෙන්වා. වග කිව යුත්තන් ගෙන්වා වැඩමුළු තියලා. වැඩ කරන ජනතාව විධියට අපි කිව්වා. ‘මෙන්න මෙතැන වෙනස තිබෙනවා. මේ ඒකකයන්හි වෙනස්කම් තිබෙනවා. සේවා සඳහා බර තැබීම වැරදියි. එක එක සේවා සඳහා වැටුප් තල පිහිටුවීමේ ක්‍රියාවලිය වැරදියි, උපාධියට බර තැබීමේ ක්‍රියාවලිය වැරදියි’ කියා ඒවා නිවැරදි කරන්න කියා අපි ඉල්ලීම් කළා.

රාජ්‍ය සේවකයන් විධියට ඉතාමත්ම හොඳින්, පැහැදිලිව තමන්ගේ වැටුප් විෂමතාව ගැන කරුණු දක්වා, මෙන්න මෙතැනදී මය ආකාරය කරුණු දක්වන්න බැහැයි කියන තීන්දුව තවදුරටත් රජයේ සේවකයන් හෙට දවසේ ගන්නවා නම් ආණ්ඩුව ඒකට වග කියන්න ඕනෑ. ආණ්ඩුව රාජ්‍ය සේවයේ වැටුප් චක්‍රලේඛනය ඉදිරිපත් කර, නිදහසේ මාස හයක් කරුණු දක්වා. මාස හයක් සාකච්ඡා කර ඉවරයි. හැබැයි, ඉස්සෙල්ලා කිව්වේ මොකක්ද? ‘ඊළඟ අය වැයට වාර්තා හැදීමට පෙර මේක නිවැරදි කරනවා ය’ කියලයි. මුදල් ඇමතිතුමනි, තමුන්ගාත්තේ ලබන අවුරුද්දේ අය වැයේ මූලික කෙටුම්පත් සකස් කිරීම ජුනි මාසයේ 31 වෙනි දා වන කොට අවසන් ය කියලයි අපි දන්නේ. ඒක එහෙම නම් තවදුරටත් මේක නිවැරදි කර ගැනීමේ හැකියාවක් නැහැ. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, හෙට දිනයේ මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාව පාරට බස්සලා, වැඩ කරන ජනතාව උද්ඝෝෂණය කරන තත්ත්වයට පත් කරනවා නම් ඒකට වග කිව යුත්තේ මේ ආණ්ඩුවයි. රාජ්‍ය සේවකයාගේ ආපදා ණය ගෙවීමේ ක්‍රියාවලිය සිදු නොකොට, ආපදා ණය ගෙවීමේ නිවැරදි පටිපාටිය අනුගමනය නොකර, රාජ්‍ය සේවකයාගේ වැටුප් විෂමතා ඉවත් කිරීමට නිවැරදි ආකාරයෙන් කටයුතු නොකර මේක ක්‍රියාවට නැඟුවොත් එහෙම, ඒ කියන්නේ හෙට දිනයේ රාජ්‍ය සේවකයා උද්ඝෝෂණ තලවලට ගෙන ඒම - වැඩ වර්ජනවලට ගෙන ඒම - මේ ආණ්ඩුව සිය කැමැත්තෙන් කරනවා නම් ඒක බරපතල ගැටලුවක්. රටේ ජාතික නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට ආණ්ඩුව අපේක්ෂා කරනවා නම්, ඒ ජාතික නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට උර දෙන වැඩ කරන මිනිසුන්ගේ මේ අයිතීන් ආණ්ඩුවක් විධියට තහවුරු කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මා මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්නේ රජයේ සේවකයන් අද මුහුණ පා තිබෙන එක ප්‍රශ්නයක් වන ආපදා ණය සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය ගැනයි. ඒ වාගේම, ආපදා ණය හා බැඳිලා තිබෙන රාජ්‍ය සේවකයාගේ වැටුප් වැඩි කිරීම ඇතුළු රාජ්‍ය සේවාවේ ගුණාත්මක භාවය තහවුරු කිරීමට අවශ්‍ය කාරණාවන් විධිමත් කරන්න ය කියන ඉල්ලීමක් කරමින් මම නිහඩ වෙනවා. ස්තූතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

බොහෝම ස්තුතියි. මිළහට යෝජනාව ස්ථිර කිරීම. ගරු කේ. ඩී. ලාල්කාන්ත මන්ත්‍රීතුමා.

[ප්‍ර. හා. 12.13]

ගරු කේ. ඩී. ලාල්කාන්ත මහතා

(மாண்புமிகு கே. டி. லால்காந்தா)

(The Hon. K. D. Lalkantha)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියගෙන් අවසරයි. ගරු පියසිරි විජේනායක මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද මේ යෝජනාව ස්ථිර කරමින් ඒ සම්බන්ධයෙන් වචන කීපයක් කථා කරන්නෙහි මා සූදානම් වන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ ප්‍රශ්නය ඉතා ම පැහැදිලියි, මේකේ කිසි ම අපැහැදිලිකමක් නැහැ. මම හිතන්නේ පිළිතුරු දීම සඳහා නියෝජ්‍ය මුදල් අමාත්‍යතුමා මෙම ගරු සභාව තුළ ඉන්නවා. මොකද, පියසිරි විජේනායක මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා වාගේ ම, රජයේ සේවකයන් සඳහා කාලයක් පුරා තිබුණා අයිතිවාසිකමක් මගින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ රජය විසින් කප්පාදු කිරීමට ලක් කරලා තිබෙනවා. ඒක ඉතාම පැහැදිලියි. මොකද, ආපදා ණය, දේපොළ ණය, වාහන ණය වාගේ ණය මුදල් රජයේ සේවකයන්ට ලබා දීමේ දී තිබුණු පොදු ප්‍රතිපත්තිය තමයි ඔහු ලබන මූලික වැටුපට අනුව එම මුදල් ලබා දීම. මේ වන කොට රාජ්‍ය සේවයේ ආන්දෝලනයට ලක් වෙලා තිබෙන 06/2006 කියන චක්‍රලේඛනය මගින් රාජ්‍ය සේවකයාට තිබුණු මෙන්ම මේ අයිතිය සම්පූර්ණයෙන් ම කප්පාදු කරලා තිබෙනවා. මේ කප්පාදු කිරීම සම්බන්ධයෙන් අලුතෙන් පත් කරලා තිබෙන වැටුප් කොමිසම සමඟ මේ රටේ වෘත්තීය සමිති මේ වන කොට සාකච්ඡා කරලා තිබෙනවා. සාකච්ඡා කරලා විතරක් නොවෙයි, ඒ වැටුප් කොමිසම පවා පිළි අරගෙන තිබෙනවා මේ කප්පාදු කිරීම වැරදියි කියලා. ඔවුන් එක්ක කථා කළා ම ඔවුන් බොහෝම පැහැදිලිව පිළි ගන්නවා මේ කප්පාදු කිරීම වැරදියි කියලා. මේ කප්පාදු කිරීමට ආණ්ඩුවට යම් කිසි හේතුවක් තිබෙනවා නම් තිබෙන්න පුළුවන් එක ම කාරණයයි. ඒ තමයි මුදල් අර්බුදය. එහෙම නම් ආණ්ඩුව පිළිගන්න ඕනෑ. ආණ්ඩුවට මුදල් අර්බුදයක් තිබෙනවා ය කියලා. වෙනත් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ආපදා ණය දෙන්නේ 2004 වැටුපට නම්, අලුතෙන් ආපු චක්‍රලේඛනයේ වැටුපට නොවෙයි නම්, ඒක කප්පාදු කරන්න තිබෙන එකම හේතුව හැටියට ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ මුදල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. වෙනත් ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. නමුත්, රජය වග කීමෙන් එහෙම කාරණා ඉදිරිපත් කරන්නෙත් නැහැ, මේක මුදල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්ද, එහෙම නැත්නම් රාජ්‍ය සේවය කාර්යක්ෂම කිරීමට අදාළ වෙනත් මොකක් හරි කාරණයක්ද කියලා. මේ සම්බන්ධයෙන් වග කිව යුතු රජයක් හැටියට යමක් ප්‍රකාශ කළ යුතු වෙනවා. හැබැයි, අදාළ නිලධාරීන් එක්ක සාකච්ඡා කළාට පස්සේ ඔවුන් කියන්නේ, “ඔව්. ඇත්ත එහෙම ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා, මේක නිවැරදි කළ යුතු එකක්” කියලයි. දැන් මාස හයක් ගියා. නිවැරදි කළේ නැහැ. චක්‍රලේඛනයේ හැටියට තව ප්‍රශ්න ගොඩක් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. මට කථා කරන්නට ලැබී තිබෙන කාල වේලාවේ හැටියට ඒ ප්‍රශ්න ගැන දැන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ චක්‍රලේඛනය මගින් සමස්ත රාජ්‍ය සේවය ම බරපතල අර්බුද ගණනාවකට ගෙනල්ලා තිබෙනවා.

විශේෂයෙන් මුදල් නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා ඊයෙන් විවාදයක් තිබ්බා, ස්වාධීන රූපවාහිනියේ “තුලාව” වැඩසටහනින්. එකකොට ඉදිරිපත් කරපු කරුණු අනුව සමස්තය ගන්නා ම සඳහන් වන්නේ, “ආර්ථික සංවර්ධනය හොඳයි, ආර්ථික සංවර්ධන වේගය හොඳ තත්ත්වයක තිබෙනවා, රට ආර්ථික වශයෙන් ඉස්සරහට ගමන් කරමින් තිබෙනවා” යි කියලායි. “රටේ තිබෙන්නේ හොඳ තත්ත්වයක්” කියලයි හැබි යන්නේ. කලින් තිබුණු නරක තත්ත්වය තිබේදැයි ආපදා ණය අලුත් වැටුපට දෙන්න පුළුවන්කම තිබුණා නම් - එහෙම නැත්නම් එදා තිබුණු වැටුපට ආපදා ණය එදා දෙන්න පුළුවන්කම තිබුණා නම් - දැන් ආර්ථික සංවර්ධනයක් තිබෙන යථාර්ථයක් පිළිබඳව රජය පැත්තෙන් තර්ක කරනවා නම් ඇයි මේ ආපදා ණය අලුත් වැටුපට දෙන්න බැරි? අලුත් වැටුපට දෙන්න බැරි කුමන කාරණයක් නිසාද කියන ප්‍රශ්නය තමයි තිබෙන්නේ.

මේ වන විට සමස්ත රාජ්‍ය සේවයම මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩ බිම් මට්ටමින් සාකච්ඡා කරනවා වෘත්තීය සමිති විධියට එකතු වෙලා තවත් කරුණක් සම්බන්ධ කරගෙන යම් යම් ක්‍රියා මාර්ග ගැනීම සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරනවා. මේ ප්‍රශ්නයට ඉක්මන් විසඳුමක් රජය දෙන්නේ නැත්නම්, මේ

සම්බන්ධව ආණ්ඩුව වග කීමෙන් ප්‍රකාශයක් කරන්නේ නැත්නම්, රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීම සඳහා ජාතික ප්‍රශ්නයක් තිබෙන මේ වෙලාවේ අකැමැත්තෙන් වුණත් වෘත්තීය, සමිති ව්‍යාපාරයට සිද්ධ වෙනවා, විපක්ෂයේ පක්ෂයක් විධියට අපට සිද්ධ වෙනවා, වෘත්තීය සමිති නියෝජනය කරන පක්ෂයක් විධියට අපට සිද්ධ වෙනවා, අනිවාර්යයෙන්ම මේ කප්පාදුවට විරුද්ධව, තිබුණු අයිතිවාසිකම් කප්පාදු කිරීමට විරුද්ධව වෘත්තීය සමිති ක්‍රියා මාර්ග තෝරන්න.

ඇත්තටම දැනටමත් වෘත්තීය සමිති ක්‍රියා මාර්ග තෝරා ගෙනයි, තිබෙන්නේ. ඒවා දැනට තිබෙන්නේ සාමාන්‍ය මට්ටමිනුයි. මේ පිළිබඳව මාස 6ක් කථා කළා. මේ ගැන තවත් කථා කරන්න බැහැ. ඒ නිසා තමයි, අද මේ යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුවටත් ගෙනාවේ. වැටුප් කමිටුවක් එක්ක කථා කළා නම්, අදාළ නිලධාරීන් එක්ක කථා කළා නම්, ඊළඟට තිබෙන්නේ, දේශපාලන බලධාරීන් එක්ක කථා කරන්නයි. පාර්ලිමේන්තුව තුළ මේ කරන සාකච්ඡාව, එක පැත්තකින් දේශපාලන බලධාරීන් එක්ක කරන සාකච්ඡාවක් තමයි. ඉතින් මෙතැනින් මේකට උත්තරයක් ලැබෙන්නේ නැත්නම්, වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය තුළ කටයුතු කරන අය විධියට, ඒවාගේම රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් කටයුතු කරන ව්‍යාපාරයක් විධියට අනිවාර්යයෙන්ම අපට සිද්ධ වෙනවා, දැනට ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගවලට වඩා බරපතල, ඉක්මන් වෘත්තීය සමිති ක්‍රියා මාර්ග ගන්න.

මේක වහාම ලබා දෙන්න කියා මේ වන විටත් පෝස්ටර් ව්‍යාපාරයක් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා. කරන්න තිබෙන සාකච්ඡා ඔක්කෝත් කරලා අවසානයයි. එකකොට ආර්ථික තත්ත්වයත් හොඳ නම් මෙය දෙන්නේ නැත්තේ ඇයි? ඒකයි තිබෙන ප්‍රශ්නය. මේ ප්‍රශ්නයට නිශ්චිත උත්තරයක් නියෝජ්‍ය මුදල් අමාත්‍යතුමාගෙන් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඇයි මෙය දෙන්නේ නැත්තේ? මොන නිර්ණායක මතද මෙය කළුවේ? භාණ්ඩාගාරය බංකොලොත්ද? ආර්ථික සංවර්ධනය කියා තර්ක කරන එක බොරුද? ඇත්ත නම් ඇයි දෙන්නේ නැත්තේ? දෙනවා නම් කවදා සිටද, මෙය ලබා දෙන්නේ? වහාම මෙය නිවැරදි කරන්නේ කවදාද? මේ ප්‍රශ්නවලට නිශ්චිත උත්තර නියෝජ්‍ය මුදල් අමාත්‍යතුමාගෙන් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

වෘත්තීය සමිතිවල ඉල්ලීම තිබෙන්නේ, මේ මාසයේ 25 වන දිනට කලින් මෙය නිරවුල් කරන්න කියායි. මේ කප්පාදුව අයිති කරලා 06/2006 චක්‍රලේඛනයේ වැටුප් පදනම මත වාහන ණය දෙනවා නම්, දේපළ ණය දෙනවා නම්, ආපදා ණයත් ඒ මත සිට ලබා දෙන්න කියන එක තමයි, මේකේ තිබෙන මූලික ඉල්ලීම වන්නේ. ඇත්තටම ජනාධිපතිතුමා මේ සම්බන්ධයෙන් යම් අවබෝධයකිනුයි ඉන්නේ. මෙය ජනාධිපතිතුමා දන්නේ නැති ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. ඒ වාගේම භාණ්ඩාගාරයේ ලේකම්තුමා - ජයසුන්දර මහත්මයා - මේක දන්නවා. ඊළඟට රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යතුමා මේක දන්නවා. රාජ්‍ය සේවක ප්‍රශ්නයකට භාණ්ඩාගාරය, එහෙම නැත්නම් මුදල් අමාත්‍යාංශය නියෝජනය කරමින් නියෝජ්‍ය මුදල් අමාත්‍යතුමා උත්තර බිඳින්න සූදානම් වෙන්නේ, මා දන්නා විධියට මෙය මූල්‍ය ප්‍රශ්නයක් හැටියට ඒ ගොල්ලන් සලකන නිසායි. එහෙම නැතුව රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ ප්‍රශ්නයක් වෙනුවෙන් අද උත්තර දෙන්න ඕනෑ. නියෝජ්‍ය මුදල් අමාත්‍යතුමා නොවෙයි, රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යවරයායි. රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යවරයාත් මේ වගකීම ගන්නේ නැත්නම්, රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යතුමාත් මෙයට එකඟයි, එහෙම නම් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ භාණ්ඩාගාරයේයි කියන එක ඉතා පැහැදිලියි. එහෙම නම් සල්ලි නැති එක තමයි, ප්‍රශ්නය. එහෙම නම් මේ කියන ආර්ථික සංවර්ධනය, සංවර්ධන වේගය සම්බන්ධයෙන් කියන දේවල් බොරුද? මේ සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි උත්තරයක් නියෝජ්‍ය මුදල් අමාත්‍යතුමාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙමින් මේ පිළිබඳව කරුණු දැක්වීම අවසන් කරනවා. බොහෝම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

තවත් මන්ත්‍රීවරුන් මේ පිළිබඳව අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඉන්නවාද? අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න කවුරුත් නොමැති නිසා ගරු නියෝජ්‍ය මුදල් අමාත්‍යතුමාට දැන් අවකාශ තිබෙනවා.

[ප්‍ර. හා. 1220]

ගරු රනීත් සියම්බලාපිටිය මහතා (මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා සහ උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் சியம்பலாப்பிட்டிய - நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சரும் உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சரும்)

(The Hon. Ranjith Siyambalapitiya - Deputy Minister of Finance and Planning and Deputy Minister of Higher Education)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, රාජ්‍ය සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත් වැදගත් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන ගරු පියසිරි විජේනායක මන්ත්‍රීතුමාට මා ස්තූතිවන්ත වෙතවා. රාජ්‍ය සේවකයන් ගැන, රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ ආර්ථික ශක්තිය වැඩි කළ, ඔවුන්ගේ සමාජමය අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කළ, කෙටියෙන් කියනවා නම් රාජ්‍ය සේවාවේ මෙතෙක් මුහුණ දී තිබුණු තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට කටයුතු කළ රජයක් හැටියට මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට අපට අයිතියක් තිබෙනවාය කියා මා හිතනවා, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

මේ වන විට රාජ්‍ය සේවකයන් වෙත ලබා දී ඇති අත්තිකාරම් මුදලේ අගය රුපියල් මිලියන 19,000කට වැඩියි. මේ අත්තිකාරම් මුදල ලබා දී ඇත්තේ සියයට 4.2ක් වැනි සහනදායී පොලියක් මතයි. ඒ සඳහා රජය වසරකට දරන පොලී වියදම දළ වශයෙන් රුපියල් මිලියන 1300ක් වෙනවා. 2004 නොවැම්බර් මාසයෙන් පසුව මේ වසරේ ජනවාරි මාසය දක්වා කාලය තුළ, රාජ්‍ය සේවයේ අවම වැටුප මසකට රුපියල් 5000ක් පමණ වැඩි වී තිබෙනවා. ඒ අනුව ඉහළම වැටුප් තලවල වැඩි වීම මසකට රුපියල් 20,000කට ආසන්න ප්‍රමාණයක්, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ආපදා ණය ලබා දීම සිදු කෙරෙනුයේ මූලික වැටුප පදනම් කරගෙන බැවින්, ඉහත වැටුප් වැඩි වීම තුළ ඇති රුපියල් 1000ක් වූ මාසික ජීවන වියදම් දීමනාව ඉන් අඩු කළ යුතු අතර, මූලික වැටුපට එකතු කරන ලද රුපියල් 2200ක් වූ අන්තර් දීමනාව ද ඇතුළත් කළ යුතු වෙනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඒ ගණන් හැඳෙන ආකාරය මම පෙන්වා දෙන්නම්. මේ අනුව ගණන් බැලීමේදී රජයේ අවම වැටුප් ලබන සේවකයකුගේ මූලික වැටුප වැඩි වීම මසකට රුපියල් 6200ක් පමණ වෙනවා. උදාහරණයක් ලෙස කළමනාකරණ සහකාර සේවයේ ඉහළම නිලධාරියකු ගතහොත් 2004.1.130 දිනට පසු ඔහුගේ මූලික වැටුප් වැඩි වීම මෙහෙමයි

2005 වැටුප් වැඩි වීම	රු.	2500
2006 වැටුප් වැඩිවීම	රු.	1350
වැටුප් වර්ධක	රු.	500
(එය කළමනාකරණ සේවයට අන්තර්ග්‍රහණය කිරීම වෙනුවෙන්)		
සාමාන්‍ය වැටුප් වර්ධක (2)	රු.	300
අන්තර් දීමනාව	රු.	2200
එකතුව	රු.	6850

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මෙකී තත්ත්වය තුළ රජයේ සමස්ත වැටුප් වියදම දළ වශයෙන් පහත සඳහන් පරිදි වේ.

2004 වසරේ මාසික වැටුප් වැඩිවීමේ වියදම වශයෙන් භාණ්ඩාගාරය දරන වියදම සාමාන්‍ය වශයෙන් ගත්තොත් රුපියල් දශලක්ෂ 4850යි. 2005 වසරේ මාසික මූලික වැටුප් වැඩිවීම රුපියල් මිලියන 8850යි. ඒ අනුව මාසික මූලික වැටුප් වැඩි වීමේ වියදම රුපියල් මිලියන 4000යි.

රාජ්‍ය සේවකයන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීම වෙනුවෙන් මේ වන කොට වර්ෂයකට රුපියල් බිලියන 40ක අලුත් වියදමක් භාණ්ඩාගාරයෙන් දරනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම මෙක මේ ආකාරයට සංසන්දනය කරන්න කැමතියි. අද මේ රටේ ලක්ෂ විස්සකට ආසන්න පවුල් ප්‍රමාණයක් සමෘද්ධි සහනාධාරය ලබනවා. ලක්ෂ හත්තැවකට ආසන්න ජනතාවක්. මේ අයට සමෘද්ධි සහනාධාර ලබා දීමට පමණක් නොව, ඔවුන්ගේ ප්‍රදේශවල සමෘද්ධි ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරන්නත් එක්ක අපි වෙන් කර තිබෙන මුදල රුපියල් බිලියන 16යි. ඒ ලක්ෂ හත්තැවක ජනතාවක් වෙනුවෙනුයි. අපි, රාජ්‍ය සේවකයාට උපරිම විධියට සලකපු රජයක්. ඔවුන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීමට පමණක් අපි මේ වර්ෂයේදී රුපියල් බිලියන 40ක් වෙන් කර තිබෙනවා. එය

අවධාරණය කිරීම ඉතාම වැදගත්. මේ රටේ රාජ්‍ය සේවකයන් ලක්ෂ අටක් පමණ ඉන්නවා. ඒ වාගේම සමස්ත ජනගහනය එක්කොට අනුභව ලක්ෂයකටත් වැඩියි. මේ සියලු දෙනාම සංවර්ධනය කිරීමේ විහාල වගකීමක් සහ යුතුකමක් රජයක් හැටියට අපට තිබෙනවා. මම මේ කිව්වේ අවම මට්ටමේ ගණනය කිරීමකුයි. ඒ අනුව මේ දක්වා වැඩි කල මූලික වැටුප් අනුව අත්තිකාරම් ලබා දෙන්නේ නම්, අවම වශයෙන් රජයට රුපියල් මිලියන හතළිස් දාහක් අවශ්‍ය වෙනවා. මෙකී ණය මුදල සියයට 4.2ක පොලියකට රාජ්‍ය සේවකයන්ට ලබා දෙන බැවින් - අපට 4.2 පොලියකට මුදල් හොයා ගන්න බැහැ - වර්තමාන පොලී අනුපාතය අනුව රජය විසින් දැරිය යුතු වාර්ෂික පොලී වියදම රුපියල් මිලියන 2750 ක් වෙනවා. ඒ මුදල අමතර පොලිය සඳහා වැය කරන්න මහා භාණ්ඩාගාරයට සිද්ධ වෙනවා. මේ වන විට නිවාස ණය පොලිය සඳහා වාර්ෂිකව රජයේ සේවකයන් වෙනුවෙන් රුපියල් මිලියන 900කුත්, රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ රක්ෂණය වෙනුවෙන් තවත් රුපියල් මිලියන 500කුත් අපි වැය කරනවා.

මේ තත්ත්වය තුළ වැටුපට අමතරව රජය විසින්, රාජ්‍ය සේවකයන් වෙනුවෙන් අති විහාල වියදමක් දරන බවට මේ ගරු සභාව දැනුවත් කළ යුතුයි. වර්තමාන වැටුප මත අත්තිකාරම් ණය ලබා දීමට සිදු වුවහොත් රජය විසින් රාජ්‍ය සේවකයන් වෙත ලබා දෙන මුළු අත්තිකාරමෙහි වටිනාකම රුපියල් මිලියන 59,000ට අධික වේ. ඒ අනුව රජයට වසරකට දැරීමට සිදු වන මුළු පොලී වියදම රුපියල් මිලියන 4000ක් පමණ වෙනවා. මෙකී අති දැවැන්ත මුදලක්.

මේ කාරණය තමයි වැදගත්ම කාරණය. 2006 අය වැය ලේඛනය පිළියෙල කිරීමේදී අය වැය මගින් අත්තිකාරම් ගිණුම් වෙනුවෙන් වෙන් කරලා තිබෙන්නේ රුපියල් බිලියන 3ක පමණ මුදලක්. නිලධාරීන්ගෙන් නැවත අය කර ගන්නා ණය වාරිකවලින් වාර්ෂිකව එකතු වන මුදල දළ වශයෙන් රුපියල් බිලියන 4.5ක් පමණ වෙනවා. අත්තිකාරම් ගිණුමේ තිබෙනවා රුපියල් බිලියන 3ක්. ණය මුදල් ගන්න අයගෙන් වාර්ෂිකව අපට අය වෙනවා, සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් බිලියන 4.5ක්. ඒ අනුව ණය දීම සඳහා උපරිම වියදම් සීමාව වන්නේ රුපියල් බිලියන 7.5ක්. අපි වෙන් කරපු මුදලයි අප පට අය වන මුදලයි එකතු කළාම මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, රුපියල් බිලියන 7.5යි මේ උපරිම වියදම් සීමාව තුළ වෙන් කළ මුදල් ප්‍රමාණයක් සමඟ පහත සඳහන් සියලුම වැටුප් අත්තිකාරම් ගෙවීමට අපි බැඳී සිටිනවා.

උත්සව අත්තිකාරම් රු. 3000
විශේෂ අත්තිකාරම් රු. 1000
මාස 10 ආපදා ණය රු. (වැටුප් අනුව වෙනස් වේ)
ණය බරින් මිදීමේ ණය රු. 7500

මේ අනුව උත්සව අත්තිකාරම් හා විශේෂ අත්තිකාරම් පමණක් ගෙවීමට දළ වශයෙන් රුපියල් බිලියන 2.8ක් අවශ්‍ය වෙනවා. එම මුදල අය වැය මගින් නියම කර ඇති උපරිම වියදම් සීමාව වන රුපියල් බිලියන 7.5න් අඩු කළාට පස්සේ අපට ආපදා ණය සහ කලින් කලට ඉල්ලන අනිකුත් ණය සඳහා වෙන් කළ හැකි උපරිම මුදල් ප්‍රමාණය අර රුපියල් බිලියන 7.5න් රුපියල් බිලියන 2.8ක් අඩු වූ විට රුපියල් බිලියන 4.7යි. මේ නිසා වැටුප මත ආපදා ණය ගෙවීම මෙන්ම මේ සීමාවේ තබා ගැනීමට අපට සිද්ධ වී තිබෙනවා., මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

එකකොට රාජ්‍ය සේවකයන්ට රජයේ නිලධාරීන්ගේ අත්තිකාරම් ගිණුම මගින් දේපළ ණය ලබා දීමේදී, උපරිම වියදම් සීමාව තුළ ණය ලබා දීම අපහසු වූ බැවින්, වෙළෙඳ පොළ පොලී අනුපාතයෙහි වෙනස රජය දරා ගනිමින් සියයට 4ක සහන පොලියකට 2005 වර්ෂයේ සිට රාජ්‍ය සේවකයන්ට දේපළ ණය ලබා දීම බැංකු මගින් සිදු කෙරෙනවා. එසේම රජයේ නිලධාරීන්ට මෝටර් රථ සහ යතුරු පදි ණය සහන පොලී අනුපාතයක් මතු බැංකු ක්ෂේත්‍රය හරහා ලබා දීමට ද මේ වන විට මූලික කටයුතු සම්පාදනය කර තිබෙනවා, මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය චක්‍රලේඛනය ඉතා ඉක්මනින්ම නිකුත් කිරීමට රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය කටයුතු කර තිබෙනවා.

ඒ වාගේම රාජ්‍ය සේවකයන්ට ලබා දී ඇති විශේෂ ප්‍රතිලාභ කිහිපයක් අපිට කියන්න පුළුවන්. ලබා නොගත් නිවාඩු වෙනුවෙන් මාසයක වැටුපට සමාන දිරි දීමනාවක් පසුගිය 2005 අය වැය ලේඛනය තුළින් ගෙවීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. කාන්තාවන් සඳහා වර්ෂයක් දක්වා ප්‍රසූත නිවාඩු වරප්‍රසාද

වැඩි කිරීම, ඒ වාගේම දරු උපන් වෙනුවෙන් පියවරුන් සඳහා නිවාඩු ලබා දීම, වැඩි වන ජීවන අංකයට ජීවන වියදම් දීමනාවක් ලබා දීම ආදී විශේෂ වරප්‍රසාද මේ වන රාජ්‍ය සේවකයන්ට ලබා දී තිබෙනවා. ඒ නිසා පියසිරි විජේනායක මැතිතුමා ගෙන ආ යෝජනාව ඉතාම වැදගත් යෝජනාවක් සේ මම පිළිගන්නවා.

නමුත් අය වැය ලේඛනය තුළ අපි වෙන් කළ මුදල් ප්‍රමාණය - මම පැහැදිලි කළ ආකාරයට තිබෙන සීමාවකින් එක්ක - පිළිබඳව ඉදිරි පියවර ගැනීමේ කටයුතු, විශේෂයෙන්ම අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මුදල් අමාත්‍යවරයා හැටියට එතුමාත් සමඟ විශේෂ සාකච්ඡාවක් පවත්වා, ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් නීත්‍යානුකූලව මේ ක කරන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඒවාගේම මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමයනි, අවසාන වශයෙන් මේකත් කියන්න අවශ්‍යයි. රාජ්‍ය සේවය ශක්තිමත් කරනවා වාගේම වඩ වඩාත් කාර්යක්ෂම සහ වැරදි අවම කිරීමේ යුගයකයි අපි ඉන්නේ. ඊයේ විමල් විරවංග ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කර තිබුණා, විගණකාධිපතිවරයා විසින් ඉදිරිපත් කළ දළ කෙටුම්පතක්. මේ කෙටුම්පත 5 වන මාසයේ 24 වන දා මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා වෙත ලැබුණු කෙටුම්පතක්. මෙහි තිබෙන බැරරුම්කම නිසා ඒ දිනයේම ලේකම්තුමා මට කෙටුම්පත ලබා දුන්නා. බැරරුම් ප්‍රශ්නයක් නිසා ඒ කෙටුම්පතේ පිටපතකුත් සමඟ මුදල් අමාත්‍යවරයා හැටියට අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මුණ ගැහිලා, අපි එදා ඉතා දීර්ඝ සාකච්ඡාවක් කළා. මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විගණකාධිපතිවරයාගෙන් මේ සඳහා - මොකද, මේ කෙටුම්පත එතුමාට ඉදිරිපත් කර තිබුණේ ලේකම්වරයාගෙන් මේ පිළිබඳව වූ ඔහුගේ තොරතුරු ලබා ගැනීමටයි. - මාසයක කාලයක් ඉල්ලා තිබුණා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මේ ගැන එතුමාගේ දැඩි අවධානය යොමු කළා. එතුමා බලාපොරොත්තු වුණේ මාසයක කාලයක් තුළ මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා මේ පිළිබඳව විගණකාධිපතිවරයාට තමන්ගේ නිර්දේශ, තමන්ගේ කරුණු ඉදිරිපත් කළ පසු, විගණකාධිපතිවරයා නිල වශයෙන් කථානායකවරයාට මේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කළ යුතුයි කියායි. ඒ කෙටුම් පත විගණන වාර්තාවක් බවට පත් වන්නේ එවිටයි. එතුමා කථානායකතුමාට ඉදිරිපත් කර, රාජ්‍ය මුදල්මය කටයුතු ගැන වග කියන මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ වහාම මේ පිළිබඳව ගත යුතු තීන්දු, තීරණ හා ඉන් එහාට යා යුතු සියල්ල පිළිබඳව ඉතා දැඩිව කටයුතු කිරීමේ බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව - සැලැස්මක් ඇතිව - කටයුතු කිරීමට මුදල් අමාත්‍යවරයා හැටියට අතිගරු ජනාධිපතිතුමා සැලසුම් කර තිබූ බවත් මම ඉතා වගකීමෙන් යුතුව ප්‍රකාශ කරනවා.

මේ වාර්තාව තැනිය යුත්තේ ඒ ආකාරයෙන් විගණකාධිපතිතුමා කථානායකවරයාට ඉදිරිපත් කිරීම තුළිනුයි. ඒ ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කරමින් පියසිරි විජේනායක මැතිතුමා මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් එතුමාට විශේෂ සූතුනිය පළ කරමින්, මේ කාරණය මුදල් අමාත්‍යවරයාගේ සහ මුදල් අමාත්‍යාංශයේ දැඩි අවධානයට යොමු කර අවශ්‍ය කටයුතු කිරීමේ -

ගරු කේ. ඩී. ලාල්කාන්ත මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. K. D. Lalkantha)

ඔබතුමා මේ ඉලක්කම් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අදහස් කළේ, කිව්වේ මොකක්ද කියා අපට නිශ්චිතව කියන්න. නමුත් තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවෙන් රජයේ සේවකයන්ට ඔය කියපු විධියට යම් යම් ප්‍රමාණයන්ගෙන් සහන දීපු එක ඇත්ත. ඒක අපි පිළිගන්නවා. ඒවාගේම දැන් කප්පාදුවක් කර තිබෙනවාය කියා පිළිගන්නවාද ?

ගරු රංජිත් සියඹලාපිටිය මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රාමුනිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. Ranjith Siyambalapitiya)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, මා ඉතා පැහැදිලිව කිව්වා අපි 2006 අය වැය ලේඛනය පිළියෙළ කිරීමේදී අය වැය මගින් අත්තිකාරම් ගිණුමට වෙන් කර තිබෙන මුදල බිලියන 3ක් කියා.

ගරු කේ. ඩී. ලාල්කාන්ත මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. K. D. Lalkantha)

සමාවන්න, ඇයි, අය වැය සකස් කිරීමේදී රජයේ සේවකයන්ගේ තිබුණු අයිතිවාසිකමක් ආරක්ෂා කරන විධියට අය වැය සම්බන්ධ යෝජනා සකස් කරන්න ආණ්ඩුව කල්පනා නොකළේ.

ගරු රංජිත් සියඹලාපිටිය මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රාමුනිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. Ranjith Siyambalapitiya)

ඒ නිසා තමයි, මා ඔබතුමාට ඉතා පැහැදිලිව කිව්වේ මේ ක ඉතා වැදගත්, අවධානයට ගත යුතු කාරණාවක් නිසා රජයෙන්, මුදල් අමාත්‍යාංශයෙන්, මුදල් අමාත්‍යවරයාගෙන් දැඩි අවධානයට මේක යොමු වෙලා තිබෙන බව. ඒ අනුව අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා, මේ වැදගත් කාරණාව පිළිබඳව යම් සාධාරණ විසඳුමක් ලබා දෙන්න.

ගරු චන්ද්‍රසේන විජේසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. Chandrasena Wijesingha)

විගණකාධිපතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ විගණන නිරීක්ෂණ ?

ගරු රංජිත් සියඹලාපිටිය මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රාමුනිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. Ranjith Siyambalapitiya)

ඔව්.

ගරු චන්ද්‍රසේන විජේසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. Chandrasena Wijesingha)

ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයට ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ විගණන නිරීක්ෂණ. ඒක අවසන් විගණන වාර්තාවක් නොවන බව හැබූව. හැබූව, ඒ නිරීක්ෂණ පදනම් කර ගෙන මේ ගරු සභාවේදී මේ පිළිබඳව විවාදයක් කිරීමට මා හිතන හැටියට බාධාවක් නැහැ. මොකද, විගණකාධිපති විසින් තමන්ට පැවරී තිබෙන වගකීමකට අනුව ඒ ඒ අමාත්‍යාංශවල මුදල් හැසිරවීම පිළිබඳව මෙම නිර්දේශයන් නිරීක්ෂණ ලෙස ඉදිරිපත් කරනවා. එකකොට ඒ සඳහා උත්තර බැඳීමක් කරන්න අමාත්‍යාංශවලට පුළුවන්කම තිබෙනවා. නමුත් මේ ගරු සභාවේදී ඒ පිළිබඳව විවාදයක් කිරීමට ඒක බාධාවක් වන්නේ නැහැ කියා මා හිතනවා.

ගරු රංජිත් සියඹලාපිටිය මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රාමුනිත්‍ර ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. Ranjith Siyambalapitiya)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුලින්ම පැහැදිලි කළ යුතුයි, රාජ්‍ය නායකයාත්, රජයත්, ඔබතුමන්ලා සියලු දෙනාගේ සහයෝගයෙන් මේ රටේ දූෂණය අවම කළ යුතුයි කියන තැන ඉතාම දැඩිව ඉන්නවාය කියන එක. ඒ බව මේ ගරු සභාවට මා ඉතාම පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය නායකයා හැටියට අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ඉතා දැඩිව මේ සඳහා පියවර ගත යුතුයි කියන තැන ඉන්නවා. නමුත් මෙම විගණන කෙටුම්පත අදාළ නිලධාරීන්ට යොමු කළ විට විශේෂයෙන්ම මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයාට, ගම්නාගමන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයාට විශේෂ අයිතියක් තිබෙනවා - සමහර විට මේ සියල්ලම සත්‍ය නොවන්න පුළුවන් - මේ පිළිබඳ ඔවුන්ගේ තොරතුරු ලබා දෙන්න. ඒ මත තමයි, විගණකාධිපතිවරයා තමන්ගේ නිශ්චිත වාර්තාව - ඒක තමයි පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය - කථානායකවරයාට ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඒ ඉදිරිපත් කරන වාර්තාව පිළිබඳව තමයි, අපි සියලු දෙනාම විවාද කළ යුත්තේ. ඒ වාර්තාව පිළිබඳව තමයි අපි කටයුතු කළ යුත්තේ. එහෙම නැතිව මේ කෙටුම්පත පිළිබඳව පමණක් අපි විවාදයක් කළොත් සමහර විට එක් පාර්ශ්වයකට හෝ පාර්ශ්වයන් කිහිපයකට බලවත් අසාධාරණයක් සිදු වීමේ ඉඩක් තිබෙනවා. මා මේ කියන්නේ මේ වංචානිකයන්, හොරුන් ආරක්ෂා කළ යුතුයි කියන තැන ඉදලා නොවෙයි. නමුත් සමහර විට මේ හේතුව නිසා නිවැරදි පුද්ගලයෙක් අනවශ්‍ය පරිච්ඡේදකට ලක් වනවා නම් ඒක ඉතා වැරදි සහගත තත්ත්වයක්. ඒ නිසා මේක නියමාකාරයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් වූ විහාම - මාසයක කාලයක් යාවි - ඒ පිළිබඳව පූර්ණ විවාදයක් කර ඒ සඳහා ගත යුතු සියලු ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුයි කියන තැන තමයි අපි ඉන්නේ.

ගරු පියසිරි විජේනායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ධර්මසිරි ජ්‍යෙ. ම. ලාල්කාන්ත)

(The Hon. K. Piyasiri Wijenayake)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, විගණන වාර්තාව මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සභාගත කිරීමට පුළුවන්. විගණනය සඳහා ලැබෙන වාර්තාවටත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉඩ තිබෙනවා. ඒ සඳහා ලැබුණු වාර්තා පාර්ලිමේන්තුවේ විවාදයට ලක් කරන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා රජයේ ගිණුම් පිළිබඳ කාරක සභාව තිබෙනවා. රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාවෙන් විමසීම් කර රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක

[ගරු සියසිරි විජේනායක මහතා]

සභාවේ වාර්තාව පාර්ලිමේන්තුවට දීලා ඒ ගනුදෙනුව බේරා ගන්න පුළුවන්. මෙතැනදී ඉදිරිපත් කරන විගණකාධිපතිගේ විමසුම් කියන්නේ මොකක්ද? ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුව රජයේ මුදල්, තැන්පත් ජනතාවගේ මුදල් පිළිබඳව කොයි ආකාරයෙන්ද කටයුතු කර තිබෙන්නේ කියා හොයා බලන්න, හරි වැරදි බලන්න තමයි විගණකාධිපති පත් කර තිබෙන්නේ. මේ පාර්ලිමේන්තුවට අප 225 දෙනා පත් කර තිබෙන්නේ මේ රටේ 1,90,00,000ක් වුණු ජනතාවගේ මුදල් හරියට වියදම් කරනවාද කියන එක පිළිබඳව බලන්න, වියදම් කිරීමට අනුමැතිය දෙන්න, වියදම් කරන්න. මොකද, මුළු රටේම ජනතාවට එකට එකතු වෙලා මේ ජොබ් එක කරන්න බැරි නිසා තමයි අපි නියෝජිතයෝ වශයෙන් එව තිබෙන්නේ. එහෙම නම් පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ වගකීම තමයි රාජ්‍ය මුදල් වියදම් කිරීම පිළිබඳව හරි වැරදි සොයා බැලීමේ වාර්තාවක් පදනම් කරගෙන අදහස් දැක්වීම. වැරදිකරුද, නිවැරදිකරුද කියා ඒ වාර්තාවේ මොනවා වත් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ. ඒක ඉදිරිපත් කරන්නේ රජයට මෙන්ම මේවා අහිමි වෙලා තිබෙනවා; ජනතාවගේ මුදල් මේ විධියට අහිමි වෙලා තිබෙනවා; මෙන්ම මෙක වැරද්දක්, අඩුපාඩුවක් කියලා පෙන්වීමයි. එහෙම නම් පාර්ලිමේන්තුවට විගණකාධිපතිගේ විස්තර වාර්තාව එන්නට කලින් පාර්ලිමේන්තුව තුළ මේක දැඩි විවාදයකට ලක් වන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුව කියන්නේ රජයේ මුදල්වල අයිතිකාරයෝ. අයිතිකාරයෝ බවට අපි පත් කරලා අවුරුදු හයක ලයිෂන් එකක් දීලා ජනතාව අපි පාර්ලිමේන්තුවට එවා තිබෙනවා. එහෙම නම් අපේ යුතුකම, වගකීම වන්නේ මොකක්ද? එක පැත්තකින් විගණකාධිපති විමසුම කරන්න. අපි අපේ පැත්තෙන් මේ පිළිබඳව අවධාරණය කරනවා. මේක ජනතාවට කියන්න ඕනෑ. ජනතාවට කියනවා කියන්නේ ප්‍රවෘත්ති සාකච්ඡා කරනවා නොවෙයි. ජනතාවට කියන එක තමයි, මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී අපි කියන්නේ. තමුන්තාත්සේලාගෙන් මුදල් අය වෙන්නට ඕනෑ. තමුන්තාත්සේලාගේ සීනි රාත්තලට, හාල් කිලෝ එකට - බඩු මිල දී ගන්න කොට - බදු එකතු වුණා. ඒ බදු එකතු කරලා ආපිට රටට වියදම් කරන්නට මහා භාණ්ඩාගාරයට ගෙනෙන මුදල් මහා භාණ්ඩාගාරයට ගෙනෙන්නේ නැතිව අතර මැද එකතු කරන්නා විසින් දොට්ට දාලා. වැඩා කරලා දූෂණය කරලා හොරකම් කරලා තිබෙනවා. එකේ දිග, පළල පෙන්වා දීමක් තමයි අපට කරන්නට වෙන්නේ. අන්න ඒ දිග, පළල පෙන්වා දීමට විතරයි අපි

විවාද කරන්නේ. ඊට පසුව රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාව මේ ගැන තීන්දුවක් අරගෙන වැරදිකරුවන්ට කරන්න ඕනෑ දේ පිළිබඳව වාර්තා කරයි. ඒක වෙනම ක්‍රියාවලියක්. ඒ නිසා මෙතැනදී විවාදයට ගැනීමේ කටයුත්තට කිසිදු බාධාවක් ඇති වන්නට බැහැ කියන එක තමයි අපි මෙතැනදී පැහැදිලි කරන්නේ.

ගරු රණ්ඩු සියම්බලාපිටිය මහතා

(மாண்புமிகு ரஞ்சித் சியம்பலாப்பிதியர்)

(The Hon. Ranjith Siyambalapitiya)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා ඒ පිළිබඳව දිගින් දිගට තර්ක කරන්නට යන්නේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුව තමයි, මේ රටේ මුදල් පිළිබඳව වග කියන ප්‍රධාන ආයතනය. මා හිතන්නේ තමුන්තාත්සේලාගේ එම යෝජනාව ගැන තමුන්තාත්සේලාට අවශ්‍ය පරිදි පක්ෂ නායකයින් සමඟ හෝ කතා කර කටයුතු කරන්නට පුළුවන්. මට කියන්නට අවශ්‍ය වෙලා තිබෙන්නේ මේකයි. මේ ගැන ඔබතුමන්ලා දක්වන විශේෂ උනන්දුව පිළිබඳව අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඔබතුමන්ලා වාගේම, ඔබතුමන්ලාටත් වැඩිය මේ රටේ රාජ්‍ය නායකයා, මුදල් අමාත්‍යවරයා හැටියට දැඩි උනන්දුවක් ගන්නවා. හැබැයි මේ සියල්ලම යම් කිසි ක්‍රමවේදයක් අනුව, යම් කිසි පිළිවෙළකට පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන ඒමේ සම්ප්‍රදායක් තිබෙනවා. ඒ සම්ප්‍රදායයට අනුව මේ පිළිබඳව ඉතා දැඩි ක්‍රියා මාර්ගයක් ගත යුතුයි කියන මතයේ මා ඉන්නවා. තමුන් ඔබතුමන්ලාගේ යෝජනාව මා නිෂ්ප්‍රභ කරන්නට යන්නේ නැහැ. ඒකට මට අයිතියක් නැහැ. ඒ පිළිබඳව අවශ්‍ය කටයුතු ඉදිරියේදී සිදු වනවා නම් ඒවාට අවශ්‍ය සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්නත් අපි සූදානම්ව ඉන්නවා. ස්තූතියි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පාර්ලිමේන්තුව ඒට අනුකූලව අ. හා. 12.40ට, 2006 ජුනි 20 වන අඟහරුවාදා පු. හා. 9.30 වන තෙක් කල් ගියේය.

அதன்படி, பி. ப. 12.40 மணிக்கு பாராளுமன்றம் 2006 யூன் 20, செவ்வாய்க்கிழமை மு.ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Adjourned accordingly until 12.40 p.m. until 9.30 a.m. on Tuesday, 20th June, 2006.

සැ. යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය කටාචල නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

**Contents of Proceedings : From 9.30 a.m. to 12.30 p.m.
on 09.06.2006**

**Final set of manuscripts
received from Parliament : 1.00 p.m. on 15.06.2006**

Printed copies despatched : 18.06.2006 Morning

දායක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දායක මිල රු. 2,178කි. පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 18.15කි. තැපැල් ගාස්තුව රු. 2.50කි. කොළඹ 1, ලෝටස් පාර, ට්‍රාන්ස්වර්ක්ස් මන්දිරය, අංක 32, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30දාට ප්‍රථම දායක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දායකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දායක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

සந்தා : ஹன்சாட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 2,178. ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 18.15 தபாற் செலவு ரூபா 2.50. வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக **அத்தியட்சகர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம், இல. 32, டிரான்ஸ்வேர்க்ஸ் இல்லம், லோட்டஸ் வீதி, கொழும்பு 1** என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொருண்டும் நவம்பர் 30 ஆந் தேதிக்கு முன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்பட வேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscription : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 2,178. A single copy of Hansard is available for Rs. 18.15. (Postage Rs. 2.50) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATION BUREAU, No. 32, Transworks House, Lotus Road, Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late application for subscriptions will not be accepted.